

TEXT,

ZEICHEN UND SCHOLIEN

DES BERÜHMTEN

CODEX VENETUS ZUR ILIAS.

VON

Ja J. LA ROCHE

PROFESSOR AM K. K. AKADEMISCHEN GYMNASIUM IN WIEN.

WIESBADEN.

VERLAG VON CHR. LIMBARTH.

1862. -

9864.211

1871, Oct. 14. Salisbury Fund.

Die vorzüglichste aller Homerhandschriften, der Codex Marcianus No. 454, von Villoisson und Bekker Venetus A bezeichnet, enthält auf 327 Blättern die ganze Ilias nebst Scholien und einer Einleitung. Die Handschrift ist auf Pergament geschrieben, das Format ist gross Folio, 15 Wiener Zoll hoch und 11 Zoll breit. Das Alter derselben lässt sich nicht genau bestimmen, jedoch ist sie nicht später als im 11. Jahrhundert geschrieben. Mit Blatt 12 beginnt die Ilias: auf jeder Seite stehen 25 Verse, wovon nur selten abgewichen ist, unten und oben, sowie am äusseren Rande stehen die Scholien und zwar vorzüglich die umfangreichen. Zwischen diesen Scholien und dem Text ist noch ein zollbreiter Raum: in diesem und theilweise auch zwischen dem Text stehen wieder andere Scholien. die erst später hinzugesetzt zu sein scheinen. Gerade diese Scholien sind von grosser Wichtigkeit, denn sie sind meistens von Aristonicus und Didymus, oder auch solche die mit έν άλλω, γράφεται, τινές und dergleichen beginnen. Anfangs wimmelt es von Glossen zwischen dem Text, mit Blatt 31 verschwinden dieselben fast gänzlich. Irrthümer im Texte sind häufig am Rand gebessert, unrichtige Accente oder Spiritus oft ausradiert, ohne dass das richtige später hinzugesetzt wurde; deshalb finden wir öfters αύτως, αδινόν, αραιός, αθρόος ohne Spiritus. Die Blätter 69-74, 229-234, 238, 254-257, 319-320 sind verloren gegangen und dafür andere hineingesetzt. Dort ist der Text von anderer Hand geschrieben, jedenfalls aus keinem schlechten Exemplar, aber von einem des Griechischen wenig kundigen Abschreiber. Dort fehlen die Zeichen und die

Scholien, auch unterscheidet sich der Text in Orthographie und schon äusserlich durch die wesentlich verschiedenen Charaktere der Buchstaben. Ich füge zwei Proben der Handschrift bei. △ 241-46 von der ersten und E 352-56 von der zweiten Hand. Was auf den ersten 11 Blättern geschrieben ist, hat Bekker in der Vorrede zu den Scholien herausgegeben. Die Blätter 2, 3, 5, 7, 10 und 11 sind unbeschrieben und später eingefügt. Blatt 9 und die Rückseite von Blatt 8 enthalten nur Malereien, wie sie auch am Rand der beschriebenen Blätter vorkommen. Dieselben stammen aus einer Zeit, wo die Malerei noch in der Wiege lag und haben nicht den künstlerischen Werth wie z. B. die Miniaturgemälde in verschiedenen Handschriften mittelhochdeutscher Dichter. Sie sind aber sehr ergötzlich und stellen Persönlichkeiten oder Szenen aus der Ilias Da sehen wir einen Apollo, wie er mit seinen Pfeilen Pest in's Lager der Danaer sendet; Helena, hier das Muster aller Hässlichkeit, von zwei Dienerinen begleitet. Ein anderes Bild stellt die Entführung der Helena dar: diese sitzt mit Paris und zwei Ruderern in einem schwarzgeschnäbelten Schiffe und darüber schwebt Aphrodite, was kaum zu errathen wäre, wenn nicht die Worte H'AΦΡΟΔΙΤΗ, H EΛΕΝΗ die Intentionen des Künstlers verriethen. Ein anderes Blatt zeigt uns eine Abbildung von Troja, welches einem grossen Kleiderschranke gleicht: auch hier ist die Ueberschrift wesentlich nothwendig zur Erkenntniss. Da finden wir ferner Leichname von Raubvögeln und Hunden verzehrt, von den letzteren sind einige auch mit Flügeln versehen; dann einen riesengrossen Achill und daneben andere Krieger, die ihm sammt ihrem Helm nur bis zu den Knieen reichen. Ein Zug aus ungefähr 6 bejahrten Männern bestehend soll wahrscheinlich eine Gesandtschaft vorstellen. Auf einem anderen Bilde sehen wir einen kleinen Tempel, mit der Bildsäule eines Gottes: davor steht ein langbärtiger Priester in einer Kutte mit einem Rauchfasse in der Das allerergötzlichste aber ist eine ganze Seite voll alter Griechischer Helden in goldenen Rüstungen auf grünlichblauen Pferden.

Als eine besondere Eigenthümlichkeit dieser Handschrift verdient es bemerkt zu werden, dass überall für den Buchstaben

β ein μ eintritt, mit Ausnahme der von zweiter Hand geschriebenen Partien. Davon ist nur selten abgewichen, nämlich B 494; △ 188, 364, 453; I 466; △ 562; Ξ 420; O 547; Y 287; Φ 282; X 96; Ψ 267, 328; Ω 171. In den Scholien erscheint β häufiger, namentlich in den später hinzugefügten. Der Text ist sowohl was die Lesarten betrifft, als namentlich in Bezug auf die Orthographie dem der anderen Manuscripte bei weitem vorzuziehen: Hoffmann's Urtheil, dass der Text des Venetus nicht wesentlieh besser sei, als der vulgate in anderen Handschriften und mit den kostbaren Scholien wenig zu thun habe, ist unrichtig und beruht auch nicht auf eigener Anschauung der Hand-Vielmehr wird jeder, der den Text des Venetus genau angesehen hat, die Ueberzeugung gewinnen, dass derselbe vor dem anderer Handschriften bedeutende Vorzüge habe und die Kritik bis jetzt leider zu wenig Rücksicht auf denselben genommen. So hat Bekker in seiner letzten Ausgabe viele Neuerungen eingeführt, die eigentlich keine sind, weil sie sich fast durchgehends in der Marcianischen Handschrift finden. strenger Consequenz ist freilich fast keine Schreibweise durchgeführt, wie ich vermuthe deshalb, weil der Text nicht genau revidiert worden ist, aber es wäre auch unbillig an einen geschriebenen Text eine so strenge Anforderung zu stellen und man ist berechtigt aus der Mehrheit der Fälle einen Schluss zu ziehen.

Text und Scholien stehen in inniger Wechselbezichung: zwei Fälle werden genügen dies zu bekräftigen. So lesen wir M 204 κόψε γάρ αὐτον und dazu das Scholion οὖτως ἐγκλιτέον τὴν ἀντωνυμίων κατ' αἰτιατικὴν πτῶσιν μέμνηται καὶ Ἡρωδιανὸς καὶ ᾿Απολλώνιος. Β 514 steht in dem Text εἰς ἀναβᾶσα, dazu das Scholion τὴν εἰς πρόθεσιν χωριστέον τοῦ ἀναβᾶσα. εἰς ἀναβᾶσα steht auch noch Z 74, Ω 700; ferner εἰς ἀνιών Η 423; εἰς ἀνιδών Π 232; εἰς ἀφικέοθαι Χ 17; εἰς ἀφίκανε Ξ 230; viele Scholien wären für uns geradezu unverständlich, wenn wir den Text nicht daneben hätten.

Es soll nun in Kürze versucht werden, das was der Text im ganzen gemeinsames hat unter einzelne Gesichtspunkte zusammenzustellen.

I. Accent. Das demonstrative og hat fast nie einen Accent, ebensowenig das comparative, wenn es nachgestellt ist z. B. A 33, 43, 69, 188, 304, 318, 326, 345, 357, 428, 446, 457, 511, 513, 531, 568, 584, 595; **B** 16, 35, 70, 84, 91, 142, 149, 166, 182, 243, 265, 278, 333, 364, 394, 419, 441, 457, 464, 476, 780, 784, 807; **F** 15, 27, 36, 76, 84, 95, 111, 139, 161, 181, 196, 230, 243, 259, 302, 324, 339, 395, 418, 461 und so geht es fort durch alle Bücher, deshalb ist dies bei der Angabe der Varianten nirgends ausdrücklich bemerkt. Nur wo der Codex von zweiter Hand geschrieben ist hat ws jedesmal seinen Accent. In der Formel alla zai ws und all ovo ws hat es an einigen Stellen den Circumflex, so A 116; Γ 159; H 263; A 720; Φ 133, wie es die Scholien zu A 116; Γ 159; A 720 erwähnen, ein neuer Beweis, dass Text und Scholien in enger Beziehung zu einander stehen. Dies war die Vorschrift der alten Grammatiker, unter denen Aristarch und Tyrannio eigens genannt werden vgl. Et. Gud, 581, 55; Cramer An. Ox. I, 449, 13; II, 472, 14 ff. III, 279, 5; An. Par. III, 332, 16; Et. Mg. 824, 48; Apoll. Lex. 170, 16; Apoll. de Adv. 581; de Conj. 523; Schol. Od. \$\beta\$ 23; ε 430; Heyne und Spitzner zu A 116; Buttmann A. Spr. II, 355, Anm. 13-14; Herm. de emend. rat. gr. gram. pg. 111 f. Planer de Tyrannione grammatico Berl. 1852, pg. 10; Lehrs Quaest. Ep. pg. 63, Anm.

ανα erscheint nur da elidiert, wo der Codex von zweiter Hand geschrieben ist, sonst tritt überall Apokope ein z. B. αν διστοί, so A 46, 69, 93, 292, 501, 599; B 16, 20, 45, 49, 222, 265, 268, 426, 482, 546, 572, 584, 620, 642, 650, 760, 870; Γ 8, 120, 261, 313, 324, 334, 362, 374, 391, 398, 448. Da diese Eigenthümlichkeit durchgehends beibehalten ist, so wird sie im

Variantenverzeichniss nirgends ausdrücklich erwähnt.

Das demonstrative ő wird an sehr vielen Stellen betont, auch Buttmann befürwortet diese Schreibweise und Bekker hat sie bereits in seiner letzten Homerausgabe eingeführt. Ich erwähne beispielsweise A 12, 47, 193, 221, 239, 404, 488, 581, 597; B 105, 107, 402, 555, 769; Γ 18, 81, 118, 379; Δ 116, 231, 329; E 142, 352, 390, 398, 449, 489, 581, 617, 620, 806, 849; die übrigen Fälle sind im Variantenverzeichniss namhaft gemacht. Die Stellen, wo das Demonstrativ tonlos ist sind zwar

zahlreicher, aber durch die vielen Fälle wo es den Ton hat ist wenigstens das Prinzip es zu betonen festgestellt.

Ein Wort, dessen betonte Endsilbe elidiert ist, zieht unter keiner Bedingung seinen Ton zurück, als Zeichen aber dass es betont war, wird der Gravis auf die vorhergehende Silbe gesetzt, manchmal steht er jedoch auch hinter dem Apostroph. Als Beispiele mögen dienen ηδ Α41, 65; εμ Α271; Γ69; Ζ364, 408; καλ Δ147; Ε92; κακ Ε787; Ζ157; Θ228; πολλ Ζ351, 458; παψ Α174; Θ280; επ Η167; μηδ Ε830; Ζ58, 59; Η111; οὐδ Η217; δολίχ Η255; αντ Θ163; αβληχψ Θ178; επτ Ι85; κείν Λ160.

Die zweisilbigen Präpositionen sind häufig tonlos und in der Schrift mit dem folgenden Wort verbunden, auch ohne dass sie dazu gehören. Die Fälle sind überall besonders angestihrt. Ebenso sind elidierte und einsilbige Präpositionen sehr häufig verbunden, so dass sogar das folgende Wort seinen Spiritus einbüsst z. B. ἐξόφεος, ἐπαθανάτοιοι. Anastrophe tritt nur in den seltensten Fällen ein, gewöhnlich nur dann, wenn ausdrücklich ein Scholion dieselbe verlangt. Dies, sowie die Tonlosigkeit des ως rechnen wir gewiss nicht zu den Vorzügen der Handschrift, doch verdient die Sache noch eine genauere Untersuchung. So schrieb Aristarch ἀμπεδίον, Aristophanes ἐνιμμεγάφοισιν und sogar ὁδίννητος (β 94, 338), ein Beweis, dass diese Schreibweise nicht aus der Luft gegriffen ist, vielmehr eine alte Autorität für sich hat. Auffallend ist die häufige Betonung des ἐν.

Einsilbige Encliticae werden fast immer mit dem vorhergehenden Wort zusammengeschrieben. Folgen zwei einsilbige Encliticae auf ein Oxytonon, so hat keine derselben einen Ton, vgl. Schol. H. M. zu α 62: die vorkommenden Fälle sind alle besonders aufgeführt.

Folgt eine Enclitica auf ein Paroxytonon und hat dieses trochäischen Rhythmus, einerlei ob die Endsilbe durch Position lang wird oder nicht wie z. Β. χάλλόστε, νύχτάστε, so wirft die Enclitica ihren Ton auf die Endsilbe des vorangehenden Wortes als Acut zurück z. Β. ὄφράχεν, ἔνιθάμοι. Ob man auch μήτι-μοι, εἶπέρμοι und ähnliche dahinzurechnen habe bleibt ungewiss, doch ist es wahrscheinlich, da wir sonst nicht zwei Accente

hätten und unt immer als ein Wort betrachtet wird. Ich führe einige von den vielen Fällen an A 153, 299, 594; B 155, 202, 251, 594, 799; \(\begin{aligned} \Gamma\) 12, 66, 117, 147, 164, 353; \(\Delta\) 247, 359; \(\Beta\) 152, 305, 532, 700, 817, 827, 879; Z 73, 156, 172, 251, 271, 276, 308, 310, 348. Diese Schreibweise ist von den Alexandrinern eingeführt, vgl. Schol. Z 289, 367; α1; Lehrs Quaest. Ep. pg. 104; dass man seither davon abgewichen ist, lässt sich durch nichts rechtfertigen. Auch gegen diesen Grundsatz finden sich Verstösse in der Handschrift z. B. ὅτέμιν Ε 385, 392; ἄτέρ που Ζ 285; αλλοίτε Ζ 476; γενέσθαίτε Η 199; ϊνά σφισι Ι 99; ϊνάσφ' 1 807: ολίγοντε M 452: τάγά οι P 99: ἄρά πωτι P 401: ὅτέτισ Τ 183; οθί σφισι Ψ 138; οσόντ' Ψ 327; αράσφι Ω 96; εσάν οί Z 289; hier nach dem Vorgange Herodians, der zu dieser Stelle bemerkt έγκεκλιμένως άναγνωστέον ούτως δύο τόνοις, καίτοι πυρριχιαχής ούσης της λέξεως, ίνα μη άρθρον νοηθή το οι άλλ' αντωνυμία.

Hat das vorhergehende Wort nicht trochäischen Rhythmus, sondern jambischen oder spondeischen, so behält die einsilbige Enclitica ihren Accent, was insofern Grund hat, als die letzte Länge für zwei Kürzen gilt, z. B. αρείσσωντέ und ähnliche, wie Γ 92, 202; Δ 44, 298, 451; Ε 704; Ζ 77, 239, 452; Θ 65; I 549; Κ 322; Λ 89, 528; N 93; Ε 465; Π 596, 675; Σ 154; Γ 48; Φ 16, 559; Ψ 242; Ω 141, 546; Abweichungen davon sind Λ 549 αύνες τὲ. Τ 101 πάντες τὲ. Ω 8 ἀνδρῶν τὲ.

 $\varphi \eta \mu t$ behält fast durchweg seinen Ton z. B. E 103; Θ 238; I 305, 410; Δ 589; N 269, 631, 785; Ξ 220; O 97, 112, 130, 165; P 27, 674; Σ 132, 364; Y 361; Φ 159; Ψ 579, 668; Ω 256. Der Ueberlieferung nach ist es zwar enclitisch, doch lässt es sich kaum begreifen, wie dieses Wort, das so oft namentlich im Homer die prägnante Bedeutung "ich behaupte" hat, in allen Fällen seinen Ton verlieren sollte.

Die Formen des Demonstrativs ήδε, τῆνδε, αίδε, οίδε, τᾶσδε, τοῦσδε sind Properispomena, folgen somit der allgemeinen Accentregel: die Zeugnisse dafür finden sich in den Scholien vgl. Herodian zu Β 346 τοῦσδε: ἐν ἐστι τὸ τοῦσδε, διὸ προπερισπαστέον. Θ 110 παροξύνεται τὸ τοῦδε, παραλόγως ἀληθες γὰρ ὡς ὅτι τὰ διὰ τοῦ δε ἐπεκτεταμένα, εἰ ἔχοι πρὸ τέλους φύσει μακρὰν προπερισπάται κτλ. ferner Scholl. Z 146; I 167; Δ 409;

Y 357. Eine Ausnahme scheinen die Dualformen τώδε τοιώδε zu machen vgl. Lehrs Quaest. Ep. pg. 133, wahrscheinlich zur Unterscheidung vom Dativ singularis. So finden wir auch durchgängig im Venetus accentuiert A 127, 134, 302; B 5, 346; E 261; Z 230, 460; Θ 541; I 78, 425, 688; K 17, 111, 434, 545, 556, 558; N 828; Ξ 161; Φ 81, 155; X 102, 118; Ψ 610; Ω 403, 728; ausserdem τοιῶδε A 432; τοσοσίδε Ξ 94, dagegen H 94 τοῦσγε. Meines Wissens hat bis jetzt nur Merkel in seiner Ausgabe des Apollonius diese Accentuierung in Anwendung gebracht.

ασσον ist Paroxytonon, nach einer Angabe bei Cramer An. Ox. I, 41, 1 καὶ τίθεται ὀξεῖα, ἐπειδη ουδέποτε προ τῶν δύο συμφώνων τῶν αὐτῶν εὐρίσκεται φύσει μακρὰ πλην μᾶλλον, θᾶσσον. vgl. Et. Mg. 158, 13; Eustath. pg. 112, 35; Lehrs zu Herodian π. μον. λεξ. pg. 129. Im Venetus steht ἄσσον Α 335, 567; Z 143; Ξ 247; O 105; Y 429; X 4, 92; Ψ 8, 667; Ω 74. Dass ἀσσον ebenso wie θᾶσσον circumflectiert werden muss, unterliegt keinem Zweifel, da es aus ἄγχιον wie dieses aus τάχιον entstanden ist, ebenso gewiss ist es aber dass die alten Grammatiker ἄσσον betonten.

Statt ἄλτο hat die Handschrift an einigen Stellen ἄλτο, E 494; Z 103; Ω 469 vgl. Scholl. A 85, 532; A 192; Σ 76; ferner überall κορυθαιόλος, έγχεσπάλος z. B. Δ 131; Ο 605; φᾶσθαι statt φάσθαι Α 187; I 100; Λ 788; Ο 167, 183 vgl. N 447; Ε 471; δ πόποι nicht ὅ πόποι vgl. Cram. Epim. 447, 20; Herodian bei Bekk. Anecd. III, 1433. Die Praeterita πίπτε, ἔξε, ῥέψε sind in der Handschrift Paroxytona nicht Properispomena, vgl. Α 591; Β 53; Ε 370; I 13, 87; Κ 470; Λ 500; Ε 433; Ο 319; Σ 422, 552; Υ 15, 320, 328; Φ 1; Ψ 28, 38; Ω 122, 160, 692.

Die Handschrift hat überall ἐπειῆ, so A 156, 169; A 56, 307; Θ 144, 211; Y 135, 368, 437, nur K 557 und X 40 ἐπεὶ ῆ. Der Accent auf dem ἐπεὶ ist weggefallen, da davon in den Scholien nicht die Rede ist, sondern sich's dort blos um die Betonung des ῆ handelt. In gleicher Weise lesen wir überall τὶ ἡ A 365; Z 55, 145; M 310; N810; E 264; O 244; P 97; Y 251, 297; Φ 106, 153, 436, 562; X 122, 385; Y 409; nur P 170 τἰη. Dass diese Betonung die richtige ist und den Vorschriften der alten

Grammatiker entspricht, sehen wir aus Scholl. A 156; Z 55; Y 251; Cramer An. Par. III, 291, 8; Lehrs Quaest. Ep. pg. 62.

Nach Apollonius und Herodian (Lehrs Quaest. Ep. pg. 40 ff.) wurde das Suffix $\delta \bar{\epsilon}$ von dem Nomen getrennt und erhielt seinen eigenen Ton. In der Handschrift wird diese Regel überall befolgt, sogar bei $\tilde{\alpha}\lambda\alpha$ $\delta \epsilon$ A 308; M 19. $\delta i \kappa\alpha\delta \epsilon$ (A 103 $\delta i \kappa\alpha$ $\delta \epsilon$) und $\phi i \gamma\alpha\delta \epsilon$ machen eine Ausnahme.

Die zuletzt erwähnten Fälle mögen den Uebergang bilden zu der Frage ob Synthesis oder Parathesis. Ich habe mich anderwärts für letztere erklärt mit Ausnahme von δακρυχέον wegen des dabei vorkommenden Genitivs und bleibe auch jetzt noch bei dieser Ansicht. Der Venetus bestätigt dieselbe, gewiss auf Grund alter Ueberlieferung und Bekker hat ebenfalls dieser Schreibweise in seiner letzten Ausgabe den Vorzug gegeben.

 $\delta \dot{\alpha} \times \varrho v \quad \chi \not \in \omega v$ hat der Venetus getrennt A 357, 360; P 648; Ω 613, 786, weit häufiger aber ist es als sytheton aufgefasst und zusammengeschrieben, wie Z 405; Θ 245; I 14; P 700; Σ 340; X 79, 81; Ω 714, 745: an zwei Stellen steht auch noch das Verbindungszeichen ($\dot{v} \varphi \dot{v} v$) darunter X 79, 81.

βαρύ στενάχων ist überall getrennt.

 $\epsilon \dot{v} \rho \dot{v} \times \rho \epsilon i \omega r$ wird an allen Stellen getrennt geschrieben, so A 102, 355, 411; Γ 178; H 107, 322; A 107, 238, 751; N 112; H 273; Ψ 887. Aristarch fasste es als syntheton auf nach einer Notiz im Et. Mg. 648, 34. Bei Villoisson ist es an zwei Stellen verbunden, siehe Hom. Stud. S. 46.

εὐρὸ ὁτων erscheint an allen 5 Stellen (B 849; Π 288;

Φ 157, 186, 304) getrennt, Hom. Stud. S. 46.

Getrennt sind ferner überall εὖναιόμενος und εὖναιετάων Α 164; Β 133; Γ 400; Ε 489; Ζ 370, 415, 497; Ι 149, 290, 402; Α 769; Ν 380, 815; Ξ 255; Ο 28; Η 572.

In Betreff von $\varkappa \acute{a}\varrho \eta \varkappa o \mu \acute{o} \omega v \tau \epsilon \varsigma$ ist bei Spitzner zu B 11, Ameis, Hom. Kleinigkeiten S. 31 und in meinen Hom. Studien zu lesen, dass dasselbe im Venetus mit Ausnahme von B 11, 28, 51, 65 immer getrennt erscheine. Dies gilt allerdings für den Text von Villoisson aber nicht für den Venetus, denn dort gibt es gar keine Ausnahme: es ist an allen 26 Stellen getrennt.

Dass dies allein richtig, und alles was dagegen geschrieben worden unhaltbar sei, erkennt auch Ameis an.

δουρὶ κλυτός wird im Venetus durchgehends getrennt, mit Ausnahme von E 578 (2. Hand): an den meisten Stellen steht auch das Trennungszeichen dazwischen, so B 645, 650, 657; E 45, 55, 72; K 109, 230; Λ 333, 368, 396, 401, 661; N 210, 467, 476; Ε 446; Π 26, 472, 619; Χ 233; Ψ 355, 681. Diese Schreibweise ist die allein richtige und beruht auf alter Ueberlieferung vgl. Schol. Η Q zu α 30 το δὲ δουρὶ κλυτὸς ἐν παραθέσει ἐστίν, während ναυσικλυτός von einigen als Syntheton, von anderen als Parasyntheton angesehen wird, Schol. ξ 22. Diese Annahme findet eine Stütze in Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεῖ Φ 159.

διὶ φίλος wird mit Ausnahme von A 74 im Venetus überall getrennt A 86; B 628; Z 318; Θ 493, 517; I 168; K 49, 527; A 419, 473, 611; N 674; II 169; Σ 203; X 216; Ω 472; um so auffallender erscheint es, dass ἀρηίφιλος immer zusammengeschrieben ist und sehr häufig das ὑφέν daruntersteht. Sollte dies auch eine der vielen Inconsequenzen der alten Grammatiker sein? Sonst sind noch parathetisch ἄρηῖ πτάμενος X 72 und δαὶ πτάμενος Φ 301, dazu das Schol. des Herodian ἄμεινον κατὰ διάλυσεν ὡς ἄρηῖ πταμένω, οὐδὲν γὰρ πλέον ἐχ τῆς συνθέσεως, ein gewiss sehr vernünftiger Grundsatz.

Dagegen werden ἀρηίφατος, ἀρηίθοος, ἐνπτίμενος, εὐποιητός, εὕξεστος und ähnliche als Syntheta behandelt, ebenso auch ἐνφρονέων, mit Ausnahme von H326, 367; $\Sigma 253$.

II. Spiritus. Im allgemeinen ist zu bemerken, dass sich auch hier die Schreibweise meist nach den in den Scholien stehenden Angaben richtet. Häufig fehlt der Spiritus, und ist, wo er unrichtig war, oft ausradiert, ohne dass später der richtige gesetzt wurde, so z. B. bei αδινός, αθρόος, αφαιός u. ähnl. Auch zwei Spiritus kommen vor. αύτως hat nie Spiritus lenis (B 138; Γ 220, 339; Ε 255; Ι 599; Χ 484; Ω 413, 726), sehr häufig aber gar keinen wie Δ 17; Z 400; Η 100, 430; Ι 195; Κ 25, 50; Ο 128, 513; Η 117; Ρ 633; Σ 198, 338. Dass αύτως zu schreiben sei, sagt Eustath. zu ξ 151, pg. 1755, 12 ιστέον δέ ὅτι τὸ οὐν αὐτως ἐν τοῖς ἀντιγράφοις διὰ τοῦ κ ἐκφεφόμενον δηλοί ψιλοῦσθαι τὸ αὐτως Ἰωνικώς. Cram. An. Ox. I, 5, 11 ψιλοῦται πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἐτέρου σημαινομένου τοῦ οὖτως.

In den Scholien der Handschrift lesen wir einigemal dass Aristarch $\alpha \ddot{v}\tau \omega \varsigma$ schrieb, sollte man vielleicht unterschieden haben zwischen $\alpha \ddot{v}\tau \omega \varsigma = \mu \alpha \tau \alpha \iota \omega \varsigma$ und einem anderen dem $\sigma \ddot{v}\tau \omega \varsigma$ näherstehenden $\alpha \ddot{v}\tau \omega \varsigma$?

Fast durchweg steht in der Handschrift ελίσσω nicht ελίσσω. Auch die Interaspiration gehört im Texte des Venetus nicht zu den Seltenheiten, namentlich in ἀξκων und bei Compositis von τημι Β 584; Γ 346, 355; Δ 396; Ε 15, 206, 290; Η 45, 197, 210, 309; Ι 442, 520; Δ 557, 716; Ν 367; Ξ 209; Ο 24; Π 241, 264, 558, 635; Ρ 112, 666, 705; Υ 80; Χ 80, 252, 261; Ψ 135, 390; Ω 110, 235. Der Interaspiration wird in den Scholien oft gedacht so Δ 301; Δ 346; Ε 76, 164, 289; Η 167; Θ 276; Δ 358; Ν 381; Ξ 340; Ο 705; Π 558; Φ 262; Χ 261; Ψ 34; Ω 235, 247; Eust. pg. 1396, 19.

In τούνεχα fehlt die Koronis A 96; Γ 405; Λ 477; E 342; Z 334; I 159, 442; Λ 23; N 432, 728; Σ 457; Y 182, desgleichen bei προύθηχεν Ω 409 und προύτυψαν O 306; an den übrigen Stellen ist sie überall gesetzt, sie scheint demnach hier aus Versehen weggefallen zu sein.

III. Iota subscriptum. Dieses sollte eigentlich richtiger adscriptum heissen, da es auch bei den alten Grammatikern προσγεγφαμμένον genannt wird und wohl auch in früherer Zeit ausgesprochen wurde, obgleich es bei späteren Grammatikern ἀνεκφώνητον heisst. So wurde auch in ἀδης das Iota später unhörbar, bei Homer steht neben Τρωτάδες schon Τρωάδες oder richtiger Τρωτάδες. Bei dem Dativ pluralis der Attischen Deklination auf ως muss das Iota zum Unterschied von dem Accusativ pluralis und Nominativ singularis hörbar gewesen sein, denn es ist Casuszeichen so gut wie im Dativ singularis und Nominativ pluralis. So finden wir auch in unserer Handschrift das ε öfter, wo es in unseren heutigen Ausgaben nicht mehr steht, vgl. Schmidt Didymus pg. 339.

Der Venetus hat überall Θνήσκω nicht Θνήσκω A 56; B 106; X 355; Ω 734. Dieser Schreibweise liegt alte Ueberlieferung zu Grunde vgl. Cram. An. Ox. I, 196, 32 το μέντοι θνήσκω καὶ μιμνήσκω ο μὲν Δίδυμος ἄνευ τοῦ ἰῶτα, ἡ μέντοι παράδοσις οὐκ ἐπείσθη αὐτῷ (Cod. αὐτοῖς), ἐπεὶ οἱ Δίολεῖς θναίσκω καὶ μναίσκω λέγουσιν. Et. Mg. 452, 30; Il. Pros.

A 799. Darum hat auch die Form des Participiums pefecti das Iota, ob man nun τεθνειώς oder τεθνηιώς schreiben will, letzteres mit Aristarch, nach ausdrücklicher Angabe der Scholien mit $\bar{\iota}$ z. B. H 16 διὰ τοῦ $\bar{\eta}$ τεθνηιώτων αὶ Αριστάρχου, ebenso P 161; Σ 537 u. o. es heisst nur in denselben διὰ τοῦ $\bar{\eta}$, weil es sich darum handelt, ob $\bar{\epsilon}\iota$ oder $\bar{\eta}\iota$ geschrieben werden sollte.

Im Text steht meistens beides, entweder τεθνηιώς oder τεθνειώς.

Auch Φρώισχω hat in der Handschrift fast überall das Iota (B 702; Δ 177; K 95; N 140, 589; O 314, 470, 684; Π 748; Y 3; Φ 126) ebenfalls auf Grund alter Ueberlieferung bei Cram. An. Ox. I, 203, 20 Φρώισχω: σύν τῷ ἰῶτα. Δίδυμος δὲ χωρὶς τοῦ ἰῶτα, ἀπὸ γὰρ τοῦ θορήσω μέλλοντος φησὶ γεγενῆσθαι. οἱ δὲ ἄλλοι πάντες σύν τῷ ἰῶτα, ούτως δὲ ἔχει ἡ παράδοσις. καὶ τὸ θρωσμὸς σύν τῷ ἰῶτα, ώσπερ καὶ ᾿Απολλώνιος ὁ ᾿Αρχι-βίου, ἐπεὶ παρὰ τὸ θορίσκειν ἐστίν.

Die feminina von Τρώς und δμώς, Τρωή und δμωή haben ebenfalls Iota subscriptum: dies ist die Schreibweise der Alexandriner. So schrieben Aristarch und Herodian τ 121 δμωῶν nach Schol. H. V. 133. Schol. A. zu Τ 333 οὕτως Αρίσταρχος δμῶας, ἔξω τοῦ ι widerspricht dem nicht, Didymus sagt damit blos, dass Aristarch δμωας hier nicht als femininum, sondern als masculinum aufgefasst wissen wollte. Die Schreibart Τρωή und Τρωάδες erhält ihre Begründung durch das im Homer öfters vorkommende Τρωτάδες und das Adjectiv Τρωίος, das auch bisweilen zweisiblig Τρφός lautet wie Π 393; Ψ 291. Die Stellen sind Γ 420; Z 375, 380, 385, 442; Η 297; I 477, 688; Π 393; P 255, 273; Σ 117, 339; X 57, 105, 430, 434, 449, 476; Ψ 550; Ω 582, 587, 643.

Herodian schrieb $\zeta \tilde{\omega} o v$, so hat auch der Venetus Σ 418 $\zeta \omega v o s$.

Auch $\dot{\alpha}\lambda_{\Phi}\dot{\eta}$ hat lota subscriptum I 534; N 588; Σ 57, 561, 566; Φ 36, 77, 346; Schol. Y 496; vernachlässigt ist dasselbe Σ 438. Zu vergleichen ist Suidas I, 242, 15 (Bernh.), auch in einem der Etymologica erinnere ich mich gelesen zu haben, dass dieses Wort Iota subscriptum hat.

ωιμοι hat durchgehends das Iota z. B. A 149; A 370; H 96; Θ 152; A 404; P 91; Σ 6, 18, 54; Φ 553; X 99; Ω 201,

255. Dagegen Cram. An. Ox. I, 450, 6 τοίνυν ἀπὸ τοῦ ω ωμοι καὶ τὸ ι οὐκ ἔχει.

Das viermal (B 323; I 84; I 30, 695) vorkommende ανεω von dem Attischen ανεως (still) hat in der Handschrift überall das Iota und zwar mit Recht: so steht es auch in den alten Ausgaben mit Einschluss von Heyne und Wolf, von Bekker ab nicht mehr. Buttmann, Lexil. II, S. 1 hat sich dafür entschieden, dass es Adverbium sei, gestützt auf ψ 93 ή δ' ἄνεω δήν ηστο, so schon Aristarch nach Apoll. de adv. pg. 555, 15 vgl. Spitzner und Bothe zu B 323; aber man hat gewiss auf die Stelle der Odyssee ein zu grosses Gewicht gelegt: dieselbe kann leicht, wie so vieles in der letzten Hälfte der Odvssee, auf Nachahmung beruhen und es ist überhaupt ein Fehler alles im Homer über einen Leisten schlagen zu wollen, wie es Aristarch und seine Jünger gethan haben. Man lasse dieses avem ruhig stehen und schreibe es ohne Iota subscriptum, daraus aber den Schluss ziehen zu wollen, dass dies auch in der llias so sein müsse. wäre ebenso gefehlt, wie andererseits avew in avews zu ändern. Ausserdem finden sich im Text noch viele Worte mit Iota subscriptum, wo es jetzt nicht mehr steht z. Β. προτέρωι, οπίσσωι. δώιη, τλαίηι, βίηιφι, αίζηιός (nicht ganz ohne Grund, da auch aithioc P 520, μ 83 vorkommt), z. B. Γ 373; Δ 23, 47; E 59, 598. 746, 832; Z 352, 449, 450, 527; H 81, 93, 185, 292, 397; \Omega 287, 390; I 58, 362, 592, 610; K 30, 113, 257, 300, 368, 496, 499; A 350; N 193, 669; Ξ 171, 270, 510, 515; Π 88, 228, 568, 625; Σ 387; T575; Y 64, 121; Φ 390, 401; X 246, 257; Ψ 204, 432, 456, 487, 490, 526, 661; Ω 529, 531, 565, 581, 600; darunter sind begreiflicher Weise auch viele Irrthümer.

K ein Iota subscriptum hat χαλλιπάρηος A 323, 346; I665; A 224; O 87; Y 398; Ω 607; nur P 294 und T 246 steht es: an beiden Stellen ist der Codex von zweiter Hand geschrieben.

Ebenfalls ohne ε subscriptum wird die Conjunction τῶ (dann, darum) geschrieben mit Ausnahme der Stellen, die von späterer Hand sind, P 340, 488, 563; T 220, 300; Ω 428. Dies ist der Lehre der alten Grammatiker gemäss vgl. Et Mg. 773, 19; Suidas IV, 1183 (Bernh.); Phot. Lex. 450; Schol. B 373 τῶ: τὸ τῷ πολλὰ σημαίνει ἐπὶ μὲν τοῦ τοιούτου περισπάται καὶ τὸ ἰ οὐκ ἔχει. Die Stellen sind B 250, 296, 373; Δ 290, 410; E 816, 894; Z 224,

253; \boldsymbol{H} 158, 331, 352; \boldsymbol{I} 100; \boldsymbol{M} 315; \boldsymbol{N} 230, 356, 514; $\boldsymbol{\Xi}$ 35, 126, 484; \boldsymbol{O} 51, 109, 138, 194, 741; \boldsymbol{P} 16, 100, 154, 227, 273; $\boldsymbol{\Sigma}$ 406; \boldsymbol{T} 61; $\boldsymbol{\Phi}$ 190, 280, 427, 432; $\boldsymbol{\Psi}$ 308, 310, 527, 591, 609; $\boldsymbol{\Omega}$ 546, 568, 740.

τηχι hat überall ι subscriptum gegen Aristarch, der dasselbe beseitigte.

IV. Das paragogische $\bar{\nu}$. Erst Wolf hat, seinem eigenen Gefühl folgend, die vollen Versausgänge in unserem Texte zur Norm gemacht, und deshalb am Versende überall wo es nur möglich war das $\bar{\nu}$ gesetzt. Bekker ist noch weiter gegangen und hat es sogar in den Scholien überall gesetzt, auch wo es in der Handschrift gar nicht steht. Die Alexandriner setzten dieses $\bar{\nu}$ auch da nicht, wo mit dem Vers der Gedanke abschliesst, theilte ja sogar Aristarch den Accusativ $Z\tilde{\eta}-\bar{\nu}'$ in zwei Verse. Im Venetus steht das $\bar{\nu}$ in der Regel nur dann am Versende, wenn der folgende Vers mit einem Vocal beginnt, auch in Formen wie $\bar{\nu}\pi\epsilon\varrho \vartheta \epsilon \nu$, $\bar{\sigma}\pi\iota a\vartheta \epsilon \nu$ und ähnlichen. Dasselbe Bewandtniss hat es mit $o\bar{\nu}\tau\omega$ und $o\bar{\nu}\tau\omega$. In neuester Zeit ist Küchly mit Recht wieder darauf zurückgekommen. Vgl. auch Heyne Excurs zu B 718.

Das paragogische v wird bekanntlich auch verwendet um Position zu bilden und wir finden es sogar dort wo das folgende Wort mit muta cum liquida beginnt, die doch für sich allein schon Position bilden können. Aristarch duldete diese Häufung von Consonanten nicht, vgl. Didym. S. 13, 12. Im Venetus herrscht in dieser Hinsicht ebensowenig Uebereinstimmung, wie in den übrigen Handschriften und fast den meisten gedruckten Ausgaben. So lesen wir Δ 95 zε Τρώεσσι neben Δ 66, 71; Φ 459 κεν Τρώες. Δ 166 σφι Κρονίδης neben I 236 σφιν Κρονίδης. Ferner Γ 123 είχε κρείων. Β 317, 326 έφαγε στρούθοιο. Β 576 ήρχε πρείων. Β 671 άγε τρεῖς. Ε 324 εξέλασε Τρώων. Ε 537 βάλε πρείων. Ε 730 δησε χρύσειον. Ε 731 έβαλε χρύσεια. Ν 454 άλλοισι Τρώεσσιν. Ν 488; Χ 4 ώμοισι κλίναντες. Σ 382 ίδε προμολούσα. Φ 543 έχε πρατερή. Φ 587 οίπε πρόσθε. Χ 138 ποσί πραιπνοίσι. Ο 615 είθελε όηξαι. Δ 298 εξόπιθεν στήσεν. Δ 129 πρόσθεν στάσα. Γ 220 κεν ζάκοτον. Ι 363 κεν τριτάτω. Κ 347 στρατόφιν προτιειλείν. Κ 421 εύδουσιν Τρωσίν. Α 734 σφιν προπάροι θε Π 791 όπι θεν πλήξεν. Ρ 573 πλήσεν

524 und so fort.

und πτόλεμος schreiben.

φρένας. Σ 615 θηκεν προπάροιθεν. Φ 295 Πιόφιν κλυτά. Φ 349 τρέψεν φλόγα. Ο 297 κεν πρώτον. Ω 686 κεν ζωοῦ. Wo ausdrücklich in den Scholien erwähnt ist, dass Aristarch das $\overline{\nu}$ weggelassen habe (B 671, 756; Δ 139; N 713; Ξ 456; Ω 565) da fehlt es auch im Venetus.

Das an $\epsilon\gamma\omega$ angehängte v fehlt in der Formel $\delta\varsigma$ δv $\epsilon\gamma\omega$ $\epsilon\tilde{\epsilon}\eta\omega$ B 139; I 26; M 75; E 74, 370; Σ 297 vgl. über Hiat. u. Elis. S. 9. Dass Zenodot so geschrieben habe, erwähnt das Schol. zu M 75. Aristarch schrieb ferner I 167 $\epsilon\gamma\omega$ $\epsilon\pi\iota\delta\psi$ $\rho\mu\alpha$ unch Didymus und dem Et. Mg. 362, 37. Auch der Venetus hat $\epsilon\gamma\omega$ und gleichfalls T 83 $\epsilon\gamma\omega$ $\epsilon\nu\delta\epsilon\epsilon\delta\rho\mu\alpha$, welcher Hiatus an beiden Stellen gerechtfertigt ist. Vor $\epsilon\epsilon\eta\omega$ ist der Wegfall des v durch das Digamma sogar geboten.

Dazu gehört vor allem, dass in den Fällen wo Elision eintritt, der elidierte Vocal sehr häufig über den Endconsonant geschrieben ist z. B. B. 732 $i\eta\tau\bar{\eta}\psi$ $\dot{\alpha}\gamma\alpha\vartheta\dot{\alpha}$. Beispielsweise erwähnen wir Γ 153, 154, 339; Δ 56, 100, 131, 269, 366, 372, 378, 400, 404, 407, 476, 479, 486, 492, 533, 542; E 5, 118, 278, 648, 691, 716, 731, 732, 736, 756, 776, 855, 893; Z 165, 221, 223, 236, 341, 362,

V. Sonst hat der Text noch manche Eigenthümlichkeiten.

Für θύω hat die Handschrift durchweg θυίω, so z. B. A 180; H 699; Φ 234, 324; X 272; Ψ 230; überall γίνομαι und γινώσκω ausser Ψ 240; ἀσπίδα πάντοσε, ἴσην mit Ausnahme von A 61; meist εἶλκον und εἰστήκει, ferner Ποσιδάων ausser A 400; B 479; N 206; Υ 291, 330; an den übrigen Stellen ist es fast immer am Rand verbessert. Das Praeteritum βήσετο lautet nirgends wie in anderen Handschriften βήσατο: nur an einigen Stellen ist α noch über ε gesetzt so Γ 262; Z 288; Θ 44; N 17. Oefters kommt δύσατο vor z. B. Z 103; meistens stehen aber beide Vocale übereinander so A 496; I 596; A 16; O 120; δύσετο blos H 465. Der Dativ von ἄρης lautet häufig ἄρη statt ἄρει. Für προτί nach einem mit Consonant auslautenden Worte steht in der Handschrift einigemal ποτί und dies ist auch das richtige, ebenso sollte man nach einem Consonanten nicht πτόλες

VI. Die Zeichen. Diese beziehen sich zum Theil auf die Scholien, zum Theil auf den Text und stehen nur da, wo derselbe von der ersten Hand geschrieben ist. Zu den letzteren gehören die Interpunktionszeichen, deren es nur zwei gibt, nämlich den Punkt oberhalb, die stärkere, und den Punkt unterhalb, die schwächere Interpunction. Ein anderes Zeichen ist das Schlusszeichen (:~) am Ende eines Buches oder auch eines Scholions. Zur Bezeichnung eines Abschnittes innerhalb eines Buches dient ein wagrechter Strich zwischen zwei Versen, halb im Text, halb ausserhalb desselben, wie er im Facsimile der Handschrift zwischen 2241 und 42 steht.

Oft ist die Quantität der drei δίχρονα, α, ι und v durch die bekannten Zeichen ersichtlich gemacht z. B. Α 363 εξανόα. Β 7 προσηνόα. Β 498 θέσπιαν. Β 625 εχινάων. Β 705 φυλακόδο. Β 767 θηλείαο. Β 841 λάφισαν. Β 868 φθιρών. Δ 41 εγγενάαι. Δ 109 κέφα. Δ 445, 490 όμιλον. Ε 100 άντικρύ nebst dem gravis. Ε 148 πολύιδον. Ε 811 δέδυκεν. Ε 815, 824 γινώσκω, ausserdem Β 715, 725, 763, 835, 843, 847, 860, 868; Γ 122, 203, 218, 286, 331, 351; Δ 91, 92, 105, 111, 113, 116, 117, 218, 265, 319, 369, 371, 484, 497, 516 u. ο. Β 316 άμφιαχιτάν. Β 365; Δ 242 νύ. Γ 426 κάθιζ. Δ 171 άσκληπίου. Δ 222 εδών. Ε 858 οὖτα. Η 257 οὐσι. Γ 423; Δ 93, 155, 171; Ε 256, 311, 679, 685, 757, 858 u. ο.

Zwei andere Zeichen, die schon von den alten Grammatikern angewandt wurden, sind das Zeichen der Trennung (ή ὑποδιαστολή), welches ganz gleich unserem Komma ist, und das Verbindungszeichen (ή ὑφέν), ein oben offener Kreisbogen unter dem betreffenden Worte, worüber Villoisson Proleg. pg. 1 handelt. Beide werden häufig angewandt, und ist namentlich das erstere derselben für die Kritik von grosser Wichtigkeit, während sie anderseits auch oft da gesetzt sind, wo es gar nicht nothwendig wäre z. B. bei δουρί, κλυτός; κορυθαιόλου. Ich will nur einige Fälle erwähnen: B 2 ἔχε, νήδυμοσ. B 681 αὐ, τούσ. Γ 206 ἔνεκ, ἀγγελίησ, wodurch letzteres als Nom. sing. masc. und nicht als Genetiv erklärt ist. Γ 347, 356 πάντοσε ἴσην. Δ 539 οὕ, κέτι. Ε 709 δέ οἱ, ἄλλοι. Z 194 οἱ, Λύχιοι, Z 289 οἱ, πέπλοι. Η 5 ἐπείχε, κάμωσιν. Θ 283 ὄ, σ΄. I 133

τῆσ, εὐνῆσ. Κ 25 αὖ, τῶι. Α 282 δέ, νέριθε. Α 754 διὰ, σπιδέοσ. Ξ 242 προσεφώνεε, νήδυμοσ. Ξ 249 ἄλλο, τεή. Ξ 250 ὅτε, πεῖνοσ. Α 94 ἐπιπροέμεν. Α 102, 120 πρωτογόνων. Α 109 ἐππαιδεπάδωρα. Α 129 ἐππαιδεπάδω Α 171 πολυδίψιον. Ζ 74 ἀρηφίλων. Θ 325 αὐερύοντα. Α 228 δυοπαίδεπα.

Die Zeichen, die sich auf die Kritik beziehen, stehen auf der linken Seite des Textes. Sigma und Antisigma stehen nur da, wo sie auch in den Scholien ihre Erklärung finden, ebenso auch der Obelus mit seltenen Ausnahmen; anders aber ist es mit den beiden Arten der Diple und dem Asteriscus. diese Zeichen sind genau im Verzeichniss angegeben. Die einfache und die mit Punkten versehene Diple sind nicht selten verwechselt, dann gibt es einestheils mehr Diplen als Erklärungen dazu und andererseits fehlt die Diple, während das Scholion des Aristonicus uns erhalten ist, so z. B. A 34, 605, 609, 611; B 1, 2, 4, 89, 123, 135, 136, 161, 242, 284, 388, 389. B 347 fehlt die Diple mit Recht, denn das Scholion ist von Didymus obgleich ότι in der Handschrift steht: dafür ist ουτως zu setzen vgl. Didymus S. 12; Lehrs Arist. pg. 17. Zu den Diplen A 17, 52, 56-60, 305, 338 (wegen μάρτυροι), 425; B 106, 108, 168, 381, 801 (wegen πεδίου) fehlen die Scholien. Eine Verwechslung der beiden Arten von Diplen hat stattgefunden A 65, 203, 194, 564, 571, 578; B 115, 116, 119, 122, und so geht es durch alle Bücher.

Etwas schwieriger ist die Untersuchung in Betreff des Asteriscus, da sich derselbe auch bei Versen findet, die im ganzen Homer nur ein einzigesmal vorkommen. Dort hat der Asteriscus mit der Kritik nichts zu thun. So steht auch namentlich in den ersten Büchern ein Zeichen (**), welches mit dem Asteriscus formverwandt ist und sich hauptsächlich bei Sentenzen und Vergleichen findet, so z. B. bei B 147 ως δ΄ στε κινήση Ζέφνορος βαθν λήσον έλθων. Β 455 ήντε πύρ άδηλον έπιφλέγει ἄσπετον ὕλην. Γ 3 ήντε περ κλαγγή γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό. Dazu dürfte auch Γ 36 zu rechnen sein, wohin das Zeichen aus Versehen statt zu 33 gekommen ist. A 80 κρείσσων γάρ βασιλεύς στε χώσεται ἀνδρὶ χέρητ. Bei B 98,

207 und 794 weiss ich für dasselbe Zeichen keine Erklärung, es sei denn dass es dort auf ein Scholion zurückweise, wie bei B 751, 769. Für dieses Zeichen tritt nun öfters der Asteriscus ein und zwar bei Gnomen wie A 526 ού γάρ εμον παλινάγρετον ούδ απατηλόν ούδ ατελεύτητον, ο τι κεν κεφαλή κατανεύσω. Α 576 οὐδέ τι δαιτός ἐσθλῆς ἔσσεται ήδος ἐπεὶ τὰ χερείονα νικά. Β 24 ού χρη παννύχιον εύδειν βουληφόρον άνδρα. Β 196 θυμός δε μέγας έστι διοτρεφέος βασιλήσς. Β 204 ούχ άγαθόν πολυχοιρανίη, είς κοίρανος έστω. Dann bei Gleichnissen B 87 ή ύτε Εθνεα είσι μελισσάων άδινάων. 459 των δ' ωστ' όρνίθων πετεηνών έθνεα πολλά. 469 ήύτε μυιάων άδινάων έθνεα πολλά. 474 τούς δ΄ ώστ' αιπόλια πλατέ αιγών αιπόλοι άνδρες. 480 ήθτε βούς αγέληφι μές έξογος έπλετο πάντων. Δ 141 ώς δ' ότε τίς τ' ελέφαντα γυνή φοίνικι μιήνη. Δ 243, 275, 422, 452. Asterisci bei \$\int 20\$ und 74 weisen auf Scholien zurück, für dasselbe Zeichen bei A 292; B 739; K 49; N 1 und II 12 weiss ich keine Erklärung. Bei den späteren Büchern steht kein Asteriscus mehr bei Sentenzen oder Gleichnissen. Auch in dem Wiener Codex No. 133 zur Odyssee sind Gnomen und Gleichnisse am Rand bezeichnet und zwar erstere durch ein dabeistehendes γνωμικόν ε 212; η 216, 310; & 147, 208, 209; λ 427, 464; ξ 83; o 21, 54, 69, 72, 74; π 401; o 176, 218, 286, 347, 352 u. ö. letztere durch ein daneben geschriebenes παραβολή ρ 126; τ 205; ν 25; γ 384, 402, 468 oder, παράδειγμα ν 66.

VII. Die Scholien. Jeder, der die Handschrift einigermassen genau betrachtet hat, wird zu der Ueberzeugung gelangt sein, dass eine neue Ausgabe der Scholien nicht nur wünschenswerth, sondern unumgänglich nothwendig ist. Es ist deshalb sehr zu bedauern, dass Cobet, der sie auf's neue verglichen hat, noch immer mit der längst versprochenen Herausgabe derselben zögert. Erstes Erforderniss ist aber dabei, dass die Ausgabe sich genau an den Wortlaut der Handschrift hält und sei es auch mit allen Fehlern, die sich ja leicht bessern lassen. Bekker, dessen Verdienste ich dabei nicht im geringsten herabsetzen will, hat namentlich darin gefehlt, dass er Scholien, die gar nicht zusammengehören, mit einander verbunden hat: er hat sie gleichsam neu redigiert und nicht selten auch Partikeln wie & und zut zugesetzt, wo sie gar nicht in der Handschrift stehen,

lediglich um die verschiedenen Bemerkungen mit einander zu verknüpfen, anderes wiederum weggelassen. Um nur ein Beispiel anzuführen, Scholien wie ηθέτει καὶ Αριστοφάνης würde Friedländer dem Aristonicus nicht zugeschrieben haben, wenn er die Handschrift gesehen hätte: sie sind von Didymus, dem sie Schmidt auch zugetheilt hat. Dass Bekker die Scholien ganz verglichen habe bezweifle ich, es scheint mir vielmehr, dass er sich viel zu sehr auf Villoisson verlassen hat. Er mag wohl manches absichtlich weggelassen haben, aber es stehen auch sehr wichtige Scholien bei ihm gar nicht. Die grösseren Scholien am Rand habe ich nicht verglichen, sondern nur hier und da nachgesehen, weil ich mir nicht denken kann, dass beide Herausgeber hier etwas übersehen haben sollten, wohl aber die kleineren, die dicht neben dem Text stehen und meistens mit ότι, ούτως, γράφεται oder εν άλλω beginnen. Auch hier habe ich die Scholien des Aristonicus nur theilweise berücksichtigt. Häufig kommt es auch vor, dass ausser einem umfangreicheren Scholion am Rand dasselbe nochmals in kürzerer Form neben dem Text steht: diese mag Bekker absichtlich weggelassen haben, obwohl auch das nicht zu billigen ist. Die Worte ή διπλή, οί ἀστερίσχοι, die bei Bekker so häufig vor den Scholien des Aristonicus stehen, finden sich in der Handschrift nur selten; sie sind schon von Villoisson mit Berücksichtigung der neben dem Texte stehenden Zeichen hinzugesetzt; doch kommt es auch vor, dass Bekker sich hierin irrt. So heisst es zu E 746, 47 bei Bekker ή διπλη ότι, das Scholion beginnt aber in der Handschrift mit ore und wollte man etwas hinzusetzen, so müssten es die Worte οἱ ἀστερίσχοι sein, welche Zeichen auch neben den beiden Versen stehen. Friedländer hätte diese Worte nicht einzuklammern brauchen, wenn Bekker genau gewesen wäre. Im folgenden will ich eine kleine Auswahl solcher kurzer Scholien geben, die geeignet sind, das von Bekker angewendete Verfahren näher zu beleuchten und meinen Ausspruch zu rechtfertigen, dass eine neue genaue Ausgabe der Scholien des Venetus sehr zu wünschen ist. Die mit einem Sternchen bezeichneten Scholien fehlen bei Bekker. Ich behalte die Orthographie der Handschrift bei.

- A 8 ὅτι ζηνοδοτο σφῶϊν ἔγραφεν: ~ Die Diple steht irrig bei V. 7.
 - 16 ότι τινέο ἀτρείδασ: ~
 - 34 ότι ζηνόδοτος διά τοῦ χ: ~ άχέων fehlt im Codex.
 - 41 άρίσταρχ δύο μέρη λόγου το το δε μοι, ήρωδιανός έν: ~
- * 49 άρίσταρχ οτονος (όξυτόνως?) παρα την βιαν: ~
 - 43 αξιστάρχ στονος (οξυτονως) παρά την ριάν: -73 ούτωσ διὰ τοῦ ἐνὸσ σ̄. ὅτι ζηνόδοτοσ κτλ.
 - 80 ὅτι ζηνόδοτος χωρίς γρ: τοῦ ν fehlt im Codex.
 - 91 άχαιῶν οὰκ ἐνιστράτωι αἰ ἀρισταρχ όμοίωσ καὶ ἡ σωσιγένουσ καὶ ἀριστοφάνησ καὶ ἡ ζηνοδ: ~
 - 97 δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει ούτωσ αἱ ἀρισταρχ: ~
 - 124 διὰ τοῦ ο καὶ ῦ οὕτωσ καὶ ἡ σωσιγένουσ καὶ ἡ ἀριστοφα: ~
- 204 τελέεσθαι άρισταρχ οὐ τετέλεσθαι:~
- 273 ούτως ή αρισταρχειο δια τοῦ ε ξυνιεν ώς κοσμιθεν: -

404 ούτωσ διά τοῦ ν βίην αρίσταρχος: ~ ούτως wird in

- 298 ούτωσ δια τοῦ η μαχήσομαι: -
- 304 ΐνα η μαχησαμένω fehlt in der Handschrift.
- 332 διὰ τοῦ ι ουδέτι οὐ διὰ τοῦ ε καὶ ή κύπριοσ: ~
- 374 ούτωσ Ιαχῶσ τὸ λίσσετο: ~
 - der Handschrift gewöhnlich geschrieben ou, dies ist an unsrer Stelle etwas undeutlich und deshalb mochte es Bekker für ou halten; aus der ganzen Fassung des Scholions ergibt sich aber, dass es hier σύτωσ heissen muss, sonst hätte sich Didymus
 - Fassung des Scholions ergibt sich aber, dass es hier οὖτωσ heissen muss, sonst hätte sich Didymus anders ausgedrückt, etwa οὕτωσ ἀρίσταρχοσ βίηι διὰτοῦ ι οὐ διὰ τοῦ ν. Man vgl. Scholl. Γ193; H428.
- * 424 ἀρισταρχ κατὰ δαῖτα: ~
- * 523 ὅτι περισσὸσ ὁ κε: ~
 - 567 ότι ζηνοδ γρ. ασσον, nicht ασσον wie Bk.
- Β 137 γρ. είατ' ένὶ μεγαροισ ποτιδέγμεναι: ~
 - 150 οὕτωσ νῆασ ἐπ' ἐσσεύοντο: ~ hinter dem Apostroph steht der gravis.
 - 163 ούτως καταλαόν συμφώνως είχον απασαι: ~
 - 187 ότι ζηνοδοτ γυ. συν τῶι βασ κατανῆασ: ~
 - 278 διὰ τοῦ i fehlt in der Handschrift.
 - 682 ζακῶσ τὸ ενεμοντο αρισταρχο: ~

707 ούτως αρισταρχ άμα ατλ.

739 ούτωσ ώσ σπάρτην ϊν ή ίδιον: ~

* 795 προσέφη: γρ. μετέφη: ~

* 811 ούτωσ αίπεῖα ώσ όξεῖα: ~

* Γ 99 δια τοῦ α το πέπασθε άρισταρχ: ~ vgl. Eust. 1663, 15.

262 ο άρισταρχοσ: ~

270 ἀρισταρχο διὰ τοῦ σ καὶ ἀναλογεῖ τὸ μίσγον: ~ καὶ ὅτι steht nicht in der Handschrift.

295 ἀρισταρχ ἀφυσσόμενοι διὰ τοῦ ο ἄλλοι δέ διὰ τοῦ α: -

* 320 ἀντὶ τοῦ ἴδησ μεδέων: ~ Dieses Scholion ist von Aristonicus, vgl. zu 276.

338 έν ἄλλφ είλετο δ΄ ἄλκιμον έγ χοσ ἀκάχμενον ὀξέι χαλκῶι:~ 373 οὐ μέντοι έν τῷ 'Αριστάρχου steht nicht in der Hand-

schrift. * 406 ἀρισταρχ πελεύθου: ~

416 εν τηι ετέρα των άρισταρχ άχθεα τινέσ δε άλγεα: -

436 αρισταρχ δαμείησ: ~

Δ 17 ἀρισταρχ εὶ δ' αὖ πωσ:~

148 οὖτωσ αρισταρχ ψίγησεν δὰρ κτλ. nicht δ' ἄρ' vgl. Schol. Λ εἶσ ο σύνδεσμοσ οὐ δύο.

299 έεργεν nicht έεργεν.

321 ἀρισταρχ γῆρασ ὀπάζει κτλ.

456 άρισταρχ ιαχήτε πονοστε ατλ.

* 527 ἀρισταρχ διὰ τοῦ ᾶ ἀπεσσύμενον: ~ ausser dem von Bekker angeführten Scholion.

Ε 75 εν άλλω ήριπε δ' εξ όχεων: ~

* 89 άριστ (d. h. 'Αρίσταρχος) ἐερμέναι: ~

104 ἀρισταρχ δήθ' ἀνοχήσεσθαι: ~

* 104 άριστχ βέλοσ: ~

118 ή δέ γραφή τον δέ τέ μ' άνδρα: ~

* 124 ἀντὶ τοῦ μάχου: ~ von Aristonieus.

* 199 εμμεμαῶτα, darüber als Glosse εμβεβηχότα und daneben οὕτωσ ἀρισταρχο:~

* 203 άρισταρχ άδην άλλοι δε άδδην διά β΄ δδ: ~

* 211 ἀντὶ τοῦ τῶν τρώων: ~ Aristonieus.

* 224 ὅτι β΄ ἴπποι: ~ Aristonicus.

* 227 ούτως ἀρισταρχ ἀποβήσομαι διὰ τοῦ α: ~

* 230 ότι β΄ Ιπποισ έχρωντο διο και δυίκως λέγει: ~

- * 249 ουτωσ άρισταρχ έφ' Ιππων: ~
- * 258 ούτωσ εί γοῦν διὰ τοῦ γ εί δη έτεροσ αυτον φυγη: ~
- * 264 διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν: ~ Aristonicus, vgl. 262.
- * 657 ὅτι τὰ δώρατα ἤιξαν: ~ Aristonicus.
 - 697 έντισι διὰ τοῦ ε έμπνύνθη γρ:~
 - 797 αρισταρχ τῶι τείρετο άλλοι δὲ τῶι τρίβετο: ~
- * 893 ὅτι μετὰ σπουδ καὶ κακοπ: ~ Aristonicus, vgl. Scholl. Λ 562; Ψ 37.
- 901 εν άλλω ο στίχοσ ούχ εύρηται: ~
- * Ζ 71 ούτωσ άρισταρχ τεθνηῶτασ: ~
- * 218 ότι περισσόσ ό καὶ συνδεσ: ~
 - 266 οὕτωσ άρισταρχ καὶ ηρωδιανο ἀνίπτηισιν: ~ Das ὁ δὲ was Bekker mit Villoisson für καὶ setzt kann nur auf einem Verseben beruhen.
- * 270 γρ. καὶ γεραιράσ: ~
- * 353 ye. xaí μιν: ~
- * 403 οτι παφετυμολογεί: Aristonicus.
- * 415 ὅτι ἀντὶ τοῦ εὐναιομένην: ~
 - 435 $\tau \tilde{\eta} \gamma'$ $\epsilon \lambda \theta' \gamma \varrho$. $\kappa \alpha i \delta i \dot{\alpha} \tau o \tilde{\nu} \delta' \kappa \alpha i \delta i \dot{\alpha} \tau o \tilde{\nu} \gamma : \tau$
 - 439 εν ενίοιο ή νυ καὶ αὐτούο: ~
- * 448 ὅτι θηλυκῶσ τὴν ἴλιον: ~
- * 479 ἀρισταρχ πατρόσ γ' ὅδε: ~
 - 510 προσ το σχημα steht auch neben dem Text.
- Η 5 ούτωσ αρισταρχ άλλοι δέ έπήν κε: ~
- * 6 γρ. ερέσσοντεσ: ~
- 7 ούτως ἀρισταρχ το (für τω) θυϊκώς: ~
- * 16 ότι λύντο είπεν άντι τοῦ έλυθ: ~
- * 33 ότι ζηνόδοτ γφ. τον δ' ήμείβετ' έπειτα: ~
- * 46 οτι αντί τοῦ πορευθ: ~ Aristonicus.
- * 74 γρ. τῶν εἰ καί τινα θυμός: ~
- * 82 ότι θηλυκῶσ τὴν Γλιον: ~
- * 89 άρισταρχ δια τοῦ η τεθνηιώτος:~
 - 95 έντισι νείχε ονειδίζων: ~
- * 144 γρ. καὶ ἀναστὰσ: ~
 - 175 Das Scholion des Aristonicus ὅτι σημείοιο χρῶνται οὐ γράμμασι steht zweimal in der Handschrift.
- * 238 ούτοσ άρισταρχ μῶν ἀντὶ τοῦ ἀσπίδα: ~
- * 333 ότι οι άρχαιοι έκαιον τὰ σώματα: ~ Aristonicus.

- 353 ἀρισταρχ ἐπτελέεσθαι ἴνα ἀν μη; ~ Aristarch schrieb also wohl nicht wie Bekker angibt, sondern ἐπτελέεσθαι ἵν' ἄν.
- 409 άρισταρχ τεθνηιώτων ατλ.
- 428 ούτως άρισταρχ πυρκαιώς (sic) κατά γενικήν: -
- * 452 αρίσταρχος το έγω: ~
- * Θ 23 άρισταρχ εθέλωμι:~
 - * 60 ye. "xavov: ~
 - 68 γρ. σύν τῶι ν αμφιβεβήπειν: ~
 - 163 ἀρισταρχ ἀντὶ τοῦ τέτυξο: ~ ἀν̄, was gewöhnlich in der Handschrift für ἀντὶ τοῦ gebraucht wird, hat der Abschreiber mit Unrecht hier für ebendasselbe gehalten; Aristarch scheint aber getrennt geschrieben zu haben ἀντὶ τέτυξο.
 - 166 έν τῆι ζηνοδοτ ποτμον έφήσω: ~
 - * 193 ὅτι ἀντὶ τοῦ ὅλην: ~ Aristonicus.
- * 213 διχῶσ ἀρισταρχο καὶ ἔεργε καὶ ἔρυκε: ~
- * 249 εν άλλω θήκατο νεβρόν: ~
- * 349 αρισταρχο γοργοῦσ οἴματ' ἔχων: ~
- * 415 άρισταρχο διὰ τοῦ ή ή τελέει περ: ~
- * 423 οὕτωσ σὺ διὰ τοῦ ῦ τὸ δὲ ἀδεὲσ διενοσ δ ὁ ἀρισταρχ: ~ 428 Die Worte ἡ διπλῆ und ἄλλωσ ὅτι stehen nicht in der Handschrift.
- * Ι 19 ἀρισταρχ δο τότε μέν μοι: ~
 - * 47 ὅτι ἀττιχῶσ ἀντὶ τοῦ φυγέτωσαν:~
 - * 73 άρισταρχ πόλεσιν γάρ άνάσσεισ: ~
 - * 76 ούτωσ γρ. ότι δήϊοι:~
 - 78 Das Scholion des Didymus hat Bekker f\u00e4lschlich mit D statt mit A bezeichnet.
 - * 86 ιαχώσ το στείχον αι αρισταρχ άμα στείχον: ~
 - 89 ἀρισταρχ ἀριστέασ ήγεν ἀχαιῶν: ~ daneben ἀρίσταρχ γέροντασ ἀριστήασ (sic): ~
 - 128 ἀρισταρχ μετὰ τοῦ σ ἀμύμονασ steht auf jeder Seite des Textes.
 - 203 ούτως πέραιε χωρίς τοῦ ρ πτλ.
 - 222 ἄμεινον φησιν είχεν αρισταρχο εί έγέγραπτο αψ έπάσαντο: ~
 - 228 ἐπιδευῆσ: γρ. εῖσ: ~

- 242 ἀριστ ἐμπλήσειν: ~ Das Scholion ist von Didymus, ή διπλή ὅτι steht gar nicht in der Handschrift. Aristarch setzte die Diple wegen des Genitivs πυρός für πυρί.
- 349 άρισταρχ καὶ ήλασεν κτλ. statt L ist A zu setzen.
- * 401 ένίους φησίν ό άρίσταρχος γρ. εμής ψυχής ούχ εὖ: ~
- * 472 ἐν άλλω ἐν αἰθούσση: ~
- * 612 αρισταρχ ένιστηθεσσιν αχεύων: ~
- * 653 γρ. ὅτι (sic) καὶ κατάτε φλέξαι:~
- * Κ 38 διηρηχεν άρισταρχ ότρυνέειο: ~
 - * 41 δημήτριοσ ίξίων: vgl. Sch. V. ο Ίξίων έστὶ γράφει.
 - * 41 εν άλλφ θρασυχαρδ:-
 - * 48 άρισταρχ ενήματ: ~
 - * 53 αρισταρχ δυϊχώσ αΐαντ: ~
 - 93 πέρὶ δείδια und über dem letzteren Wort διχ d. h. διχώσ nämlich πέρι und περι vgl. Herodian.
 - 130 διὰ τοῦ ε ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει:~
 - 161 άρισταρχ ολίγοσ δέ τε γρ. δέ καὶ κτλ.
 - * 252 αρισταρχ παρώιχωπεν:~
 - 321 ούτως ἀνάσχεο δια του ο αι ἀρισταρχ: ~
 - * 347 ἀφισταρχ ἐπινῆασ: ~
 - * 387 οὖτως αρισταρχ άλλοι δέ κατατεθνειώτων: ~
 - * 408 ὅτι συνδ (σύνδεσμος) ὁ και (dafür δαὶ) καὶ οὐκ ἄρθρον d. h. nicht δ' αἰ. Aristonicus, vgl. Apoll. de synt. 77, 9.
 - * 445 ἀριστχ ἡὲ καῖ αἰσαν: ~ ἡ διπλη ὅτι gehört nicht wie es bei Bekker steht zu dem Scholion des Didymus, sondern zu dem folgenden, es müsste dann heissen ἡ διπλη πρὸς τὸ οὐκί.
 - * 452 ολέσσηιο: ἀρισταρχ ολέσσαιο: ~
 - 465 διήλαττον αι άρισταρχ ύψόσε και ύψοῦ: ~
 - * 495 ἀντὶ τοῦ τρεισχαιδεχατ: ~
 - 538 άρισταρχο δείδοικα μεταφρεσί: ~
 - 1 27 ζηνοτ εριδεσσιν: ~
 - * 55 ούτως αριστ πεφαλάς ενθαδε: ~
 - * 140 ὅτι ἀντὶ τοῦ ἄγγελον: ~ Aristonicus.
 - * 368 άρισταρχ παρατατικώσ έξενάριζεν: ~
 - * 421 δουρί: γρ. χαλκῶι: ~
 - * 424 ούτωσ άρισταρχ δουρί κατά προτμηστιν: ~

- * 437 ἀρισταρχ χροόσ:~
- * 439 ἀρισταρχ τέλοσ:~
- * 450 έχ πλήρουσ άρισταρχο ωσ ώχε (ω σώχε): ~ 564 άρισταρχ πολυηγένεεσ τ' έπίχουροι: ~
- * 583 εν άλλω είλκεν επευρυπυλωι: ~
- 600 ἀρισταρχ έστήκει steht zweimal im Codex.
- * 672 αρισταρχ ένιχῶσ βοηλασίηι: ~
- * 686 ούτως ἀρίσταρχ χρεῶσ: ~
- Μ 11 ούτωσ άρισταρχ έπλε: -
- * 41 έντισι θηρευτήροι: ~
- * 85 το όλον αυτε επιτάφοω: ~
- * 87 ye. Exactoc:~
- * 90 εν άλλω τείχοσ ψηξάμενοι ποίληισ επί νηυοί μάχεσθαι:-
 - 161 αρισταρχ βαλλομένων άλλοι δέ βαλλομεναι: ~
- * 179 ev älle Dupõi:
- * N 29 ότι χωρίσ τοῦ ε γραπτέον τὸ γηθοσύνη έστι γαρ αρ (ἀρσενικὸν) γηθόσυνος:~
 - 103 ούτως αριστ άλλοι δέ πορδαλίων: ~
 - * 246 ζηνοδ καὶ άριστοφ δουρι κλυτοσ: ~
 - * 252 ούτωσ άγγελίης:~
 - 331 εν άλλω ενέντεσι μαρμαίροντασ: ~
 - * 351 ζηνοδ καὶ άριστ ώτρυνε: ~
 - 383 ούτωσ άρισταρχ έλκε: ~ * 383 γρ. κατά κρατερήν: ~
 - * 460 ἀριστ τοιιδ' ἐπι θυμωι: Dieses Scholion soll zu 485 gehören, dort steht es aber nochmals.
 - * 594 ούτως αριστ ηίρ' εχε: ~
 - * 608 yp. Eoxeto: ~
 - * 617 ούτωσ διὰ τοῦ σ ὁ (sic) πέσον:~
 - 626 ἐν ἄλλφ καὶ κτηματ' ἄμ' αὐτῆ: ~
 - Ε 125 αρισταρχ εί ετεονπερ: ~
 - 135 ότι ζηνοδ γρ. οὐδ' άλαὸν σχοπίήν: ~
 - * 173 ἀρισταρχ καταχαλκοβατέσ: ~
 - 181 καὶ ἀραφνίη steht nicht in der Handschrift.
 - * 202 οὕτωσ ἀρισταρχ ἄλλοι δὲ οῖ με σφοῖσι, steht bei Villoisson aber nicht bei Bekker.
 - 216 έντισι τῶν ὑπομνημάτων ηδ' ὁ ἀρυστύσ (sic): •
 - * 241 ούτωσ ήρωδιανο ἐπίσχοιεσ: ~

- * 276 ζηνοδοτ καὶ ἀριστοφ έξω τοῦ τε ἡσ αὐτοσ ἐέλδομαι:~
 340 ζηνοδοτ καὶ αριστοφαν ἐπεὶ νύ τοι εὔαδεν εὐνῆ:~
- * 349 ούτωσ ἀρίσταρχ έεργε:~
- * 382 ούτωσ άρισταρχ δόσχον: ~
- * 412 ούτωσ αριστ βεβλήχει: ~
- * 437 ἀριστ ἐπέμεσσεν: ~.
- * 453 μακρά μιμάσθων: γρ. μακρον άύσασ: ~
- * 474 ev allo Eoinev:~

In der Unterschrift heisst es νικάνοροσ περὶ τῆσ όμηρικῆσ στιγμησ: ~

- * Ο 24 ἀρισταρχ θυμὸν ἄλλοι δὲ θυμὸο ἔστι δὲ ὁ τῆσ ἀρισταρχ (dafūr ὁμηρικῆς) φρασεως χαρακτηρ οῖσ ωτηλην αἷμ' ἀπολιχμησονται (Φ122):~ vgl. Schol. V.
 - 71 άρισταρχ ίλιον έχπέρσως: ~
 - 86 τωντ ο δίδυμος τῶι ἀριστονικ λε περὶ τῆς γραφῆς τῆς δέπωσσι; die Aenderung, die ich Didymus S. 4 gemacht habe, wird hierdurch bestätigt.
 - * 134 ἐν ἄλλφ πῆμα φυτεῦσαι:~
 - * 197 αρισταρχ βελτερον είη: ~
 - 225 οἴπερ νέρτεροί εἰσιν: ὅτι ζηνόδοτος γράφει ὕπερ νερτατοι (sic): ~
 - * 232 άρισταρχ τοφο' ἄν άχαιοὶ μετὰ τοῦ τ und auf der anderen Seite διὰ τοῦ τ τοφο' ἄν άχαιοὶ αἰ άρισταρχ: ~
 - * 320 αρισταρχ προπερισπά κατενώπα:~
 - * 330 γρ. καρτεροθύμων: ~
 - 391 εντισιν ἀκέσματ' οὕτωσ δὲ καὶ ἀρισταρχ χῶσ (διχῶς)
 οὖν: ~
 - * 417 αρισταρχ νηα άλλοι δέ νῆασ:~
 - * 563 ἀρίσταρχοσ χωρίσ τοῦ δε ἄλλοι δὲ μετὰ τοῦ δε αίδομένων δ' ἀνδρῶν:~
 - 621 ούτως αυτην μετα τοῦ ν αριστ την πέτραν: *
 - 626 ή διπλη δε ὅτι steht nicht in der Handschrift; das Scholion ist daher von Didymus, denn sonst müsste beim Text die Diple periestigmene stehen. Die Diple bezieht sich auf δεινὸς αἤτη, wozu wir auch das Scholion noch haben.

* 639 εὐρυσθῆσσ ἄνακτσσ: εὐρυσθῆσσ ἀέθλων: ~ wahrscheinlich ist γρ. oder ἐν ἄλλφ ausgefallen.

656 γρ. πρώτων καὶ προτέρων καὶ πρωτέων: ~

694 ἀρισταρχ ῶσεν ὅπισθε χωρὶσ τοῦ $\overline{\rho}$ καὶ ἀντιος διὰ τοῦ $\overline{\sigma}$: \sim

737 ούτωσ μέντι χωρίσ τοῦ σ αριστ: ~

Π 16 δια τοῦ η τεθνηιώτων αι αρισταρχ: ~

* 50 άρισταρχ είτινα οίδα διά τοῦ ει: ~

* 144 αριστ ἐν χορυφῆισ δια τοῦ ν̄: \sim

* 354 ούτωσ δια τοῦ ε διέτμαγεν: ~

* 379 ούτως άρισταρχ άλλοι δέ άνεχυμβαλίαζον: ~

* 559 λείπειν φασίν αι άρισταρχ τὸ ευ αν έχοι: ~ 634 αριστοφ άϋτμή: ~

* 658 έκ πλήρουσ καὶ κείνον αὶ αριστ: ~

* 668 αρισταρχ σαρπηδόνι κατά δοτικήν: ~

* 769 λείπει γίνεται: ~

774 ἀρισταρχ δια τοῦ α ἐστυφέλιξαν: ~

* 801 ούτωσ παν δέ οι εν δέτισι τῶι δέ οι: ~

P 44 ούτως αριστ χαλχος άλλοι δε χαλχος (sic):

161 τεθνηιώσ steht sowohl im Text als im Scholion des Didymus.

* 202 άρισταρχ είσιν: ~

* 603 διὰ τοῦ ε αὶ ἀρισταρχ έλπετο: ~

Σ 14 αριστ αψ έπινηασ ϊμεν: ~

* 68 γρ. είσ ἀνέβησαν: ~

* 100 αρισταρχ διὰ τοῦ ω ἄρεω: ~ ausser dem grösseren Scholion bei Bekker διὰ τοῦ ω ἄρεω πτλ.

124 ούτωσ αριστ άλλοι δε άδινᾶι (für άδινά): ~

231 εν άλλφ ξίφεσσι: ~

* 441 έντισιν ούκ έστι:~

470 Das Scholion des Aristonicus steht im Ven. A, nicht B.

* 481 εν έστι το αὐτοῦ: ~

485 ζηνοδ ούρανὸν εστερικη (sic) άριστ ούρανὸν έστεφάνωκε: ••

* 501 παρά ζηνοδ άρέσθαι: ~

537 άριστ τεθνηιώτα: ~ 538 εν τῆι μασσαλιωτικῆ είματ' έχε: ~

* 557 άρισταρχ εστήχει: ~ ausser dem Schol. bei Bekker.

- * 576 ἐν ἄλλφ ῥαδαλόν:~
- * 579 δύο πρωτηισι ἐν τῆι ἐτέρα τῶν ἀρισταρχ: ~ ausser dem anderen Schol. bei Bekker.
- * Τ 30 παρά άριστοφανουσ άλαλχέμεν: ~
 - 95 άριστχ ζεύσ ἄσατο: ~
 - * 334 ούτωσ εο αύτοῦ αὶ ἀρισταγχ ζηνοδ εου αύτοῦ: ~
 - * 386 ἀρισταρχ εὖτε:~
 - * 390 τάμε: χαὶ πόρε χείρων: ~ d. h. διχῶς, vgl. Schol. Π 143.
- * Υ 11 ενίζανον: ένιοι εφίζανον: ~
 - * 44 ὅτι ἀντὶ τοῦ τρώων έκάστου: ~
 - * 114 άριστ άμυδιο στήσασα: ~
 - 243 εν άλλω ο γάρ κ οχ' άριστος άπάντων, wie im Text.
 - 332 απέοντα ούτωσ εν πάσαισ: ~
 - 385 ούτωσ ύδησ διὰ τοῦ δ τῆσ λυδίασ: ~
 - * 454 γρ. νῦν αὐ τουσ ἄλλουσ: ~
 - * 471 άρισταρχ ἐνέπρησεν: ~
 - 473 γρ. καὶ κατ' οὐσ:~
- Φ 4 γρ. ἤεπερ οἱ ἄλλοι: ~ ἡ διπλῆ ὅτι hat Bekker zugesetzt: sie gehört wie Lehrs richtig bemerkt zu φοβέοντο.
 - 73 γρ. καί μιν λισσόμενος: ~
- * 126 οῦτωσ ἀριστ ἄλλοι δὲ ὑπαλύξει: ~ Aristarch schrieb also ὑπαίζει, wie auch Aristoteles nach Porphyrius, und nicht ἐπαίζει: dasselbe bekräftigtauch Aristonicus.
- * 131 ὅτι τὸ δηθὰ ἀντὶ του πολλ (πολλάκις): ~
- * 172 ούτωσ αρισταρχ μεσσοπαλέσ:~
 - 262 ούτωο φθάνει κτλ. steht auch im Venetus A.
- * 282 ψιλωτέον το έρχθεντ: ~
 - 317 ή διπλη und ἡτίμησ' ἀρητῆρα steht nicht in der Handschrift; auch hätte Aristonicus ἡτίμασεν geschrieben. Ausserdem hat der Codex noch ein zweites Scholion ὅτι ἀντὶ τοῦ τὰ καλά: ~
 - 347 αρίσταρχ αῖψ ανξηράνηι:~
 - 351 αί έχ τῶν πόλεων χυπαρον είχον: ~
- * 397 ούτως άρισταρχ πανόψιον: ~
- * 498 γρ. ἀργαλέον δέ: ~

- 513 πληθυντικώς νείκεα αι άριστάρχου im Ven. Λ.
- 520 ὅτι παρὰ πατρὶ: ~ für ὅτι ist οὕτωσ zu setzen. 524 γρ. ἔτευξεν im Venet. Λ.
- 530 ούτωσ άρισταρχ ατλ. im Venet. A, nicht B.
- * 542 σφεδανών: ούτωσ σφεδανόν (sic): ~
- * 554 γρ. φοβέονται: ~
- * 597 γρ. καὶ καλύψας:~
 - 600 ούτωσ ατλ. nicht Ven. B. sondern A.
- 606 ὅτι ἀντὶ τοῦ φεύγοντεσ: ~
- * 607 γρ. πύλαι: ~
- * X 26 ούτωσ λείπει ή δια διαπεδίου: ~ statt ούτωσ ist ὅτι zu setzen.
 - * 137 ὅτι ἀντὶ τοῦ φυγών: ~
 - * 239 προσ το αὐτό: ~ Aristonicus, vgl 229.
 - 247 τινέσ πληθ. steht im Venet. A.
 - * 411 οὕτωσ αριστ σμύχοιτο oder σμώχοιτο, da gerade der entscheidende Buchstabe unkenntlich ist. I 654 schrieb Aristarch σμύξαι, er wird also auch hier v geschrieben haben und so steht auch im Scholion des Aristonicus. Schol. B verdient dagegen keinen Glauben.
 - * 416 χηδόμενον περ: ἀρισταρχ πληθυντιχῶσ χηδομενοί περ:~
 - * 480 ὅτι ἀντὶ τοῦ τυτθήν καὶ ὅτι τὸ ὁ ἀντὶ τοῦ ὅσ: ~
 - * 481 ούτωσ αἰνόμορον: ~
 - * 489 ἀπουρίσσουσιν: ὅτι κυρίως νῦν ἀφαιροῦνται (Cod. αφοριουνται): ~
 - * 496 ὅτι ἄπαξ αμφιθαλήσ:~
- Ψ 61 $\varkappa \lambda \dot{\nu} \zeta \epsilon \sigma \varkappa \sigma \nu$ und daneben $\delta \iota \chi$ ($\delta \iota \chi \tilde{\omega} \varsigma$).
 - 120 ούτως ἀρισταρχ άλλοι δε διαπλίσσοντες διὰ τοῦ ι:~
- * 501 επέτρεχον: ούτωσ δε διά τοῦ σ:~
- 693 μέγα δέ έ: γρ. μέλαν τέ έ: ~
- * 872 ὅτι πάλιν ἀντὶ τοῦ ηὔξατο: ~ Aristonicus, vgl. 863.
- * 879 άριστχο λιασεν (λίασσεν): ~
- * Ω 15 ὅτι περισσὸσ ὁ δέ:~
 - * 30 γρ. η οί κεχαρισμένα δωρ' ονόμηνεν: ~ 111 ἀρισταρχ προιάπτω: ~ ή διπλη ὅτι steht nicht im Codex.
 - 150 ή δέ: γρ. η κε: ~

383 ότι θηλυχώσ την ίλιον im Ven. A, nicht B.

394 μετ' ἐκπλήξεωσ fehlt im Ven. A.

568 γρ. ένιφρεσί, bei Bk. V.

* 599 γρ. ώσ ἐκέλευσασ: ~

648 Das Scholion des Didymus steht im Ven. A.

* 759 εν άλλω οἰσ ἀγανοῖσε βέλεσσε ἐποιχόμενοσ καταπέφνη.
787 εν άλλω ἀχνύμενοι κῆρ, gehört nicht zu 786.

VIII. Der Text. Als Grundlage unseres jetzigen Textes müssen wir die Aristarchische Recension betrachten: dieser kommt der Venetus näher als irgend eine andere Handschrift. Der Text, wie ihn Aristarch feststellte, wurde aber im Laufe der Zeit von den Grammatikern vielfach verändert und dies namentlich von Herodian: dadurch bildete sich die Vulgata und dies scheint nicht lange nach Herodian geschehen zu sein. Herodian ist auch der letzte in der Reihe der alten Grammatiker, die sich erhebliche Verdienste um das Studium des Homer erworben haben. Was die Byzantiner geleistet haben ist nicht der Rede werth, mit Ausnahme der Compilation des Eustathius, dessen Text jedoch mit dem des Venetus den Vergleich nicht aushalten kann. Dieser vulgate Text liegt dem Venetus ebenso gut wie den anderen Handschriften zu Grunde, aber der Venetus steht in erster Reihe, und zwar nicht blos in Anbetracht seiner Scholien, nachher kommen erst die übrigen Handschriften. Wir finden im Venetus eine nicht geringe Anzahl von Lesarten, die gegen die der Dindorfschen Ausgabe gehalten, den Vorzug verdienen, so beispielsweise A 350, 374; B 266, 278, 461, 621, 697, 795: \(\Gamma\) 348, 411: \(\Delta\) 155, 371, 520, 525: \(\Begin{array}{c} E\) 272: \(\Z\) 463: \(H\) 153. 243, 272; Θ 378, 420; Ξ 18; Ο 225; P 45, 324, 681; T 393; Φ 308: Ω 7, 167. Auf manche Lesart des Venetus ist Bekker in seiner neusten Ausgabe wieder zurückgekommen so z. B. A 11 ήτιμασεν. Α 15, 374 καὶ λίσσετο. Μ 2 δέ μάχοντο. Μ 14 δέ λίποντο. Μ 136; Ο 622 οὐδέ φέβοντο Ν 134 δέ πτύσσοντο. Ν 552, 687; Ο 406; Π 107 οὐδε δύναντο. Ξ 359 χῶμα χάλυψα. Ο 101 δε γελασσεν. Π 772 δούρα πεπήγει. Ψ 465 οὐδε δυνάσθη. Ω 776 δέ στένε. Ausserdem ist der Text des Venctus der älteste, den wir haben, und schon deshalb gebührt es sich, ihn vor allen anderen zu Rathe zu ziehen.

Der Text ist verglichen mit der Dindorfschen Ausgabe. Ich habe dieselbe ungern gewählt*) und hätte lieber die erste Bekker'sche genommen, wenn es möglich gewesen wäre auf den Rand derselben mit Tinte zu schreiben. Doch habe ich sie später überall verglichen und auch die Abweichungen der Bekker'schen Ausgabe vom Venetus, sowie die Uebereinstimmungen mit demselben genau angegeben. Wo sonst Bekker noch von Dindorf abweicht, weicht er auch vom Venetus ab.

^{*)} Der Bekker'sche Text steht im allgemeinen dem des Venetus näher als der von Dindorf, der in keiner Hinsicht auch nur den billigsten Anforderungen entspricht: er steht in einer Reihe mit den Ausgaben, wie sie früher bei Tauchnitz erschienen und dutzendweise fabriziert wurden. Von den übrigen Teubner'schen Ausgaben unterscheidet sich die Dindorf'sche auch noch durch ihre Incorrectheit: ich erwähne nur gelegentlich A 364 βαριστειάχου. Z 474 πῆλε τε. Ν 674 Δit φίλος. Ο 372 Άργει περ. Η 227 ουτέ τεφ. Η 410 καδ'. Η 421 αρ. Ρ 95 μή πως με. Σ 188 τείχεα κείνοι und das bald gross bald klein geschriebene κήρ.

A.

2, 3 D (←). 5, 7 Dp (←). 8 τίσ τάρ. 11 ήτίμασεν. 12-15 A (×). 12 δ. 13 φέροντ'. 15 καὶ λίσσετο. 16 Dp. 17 D. 20 λύσαιτε. 25 έτελλε. 26 D. 28 μη νύ τοι. 29-31 O (-). 30 ένι, 33 ώσ. 34 ἀχεων. 40 δήποτε. 42 Dp. 46 ἀρ. 47 δ. 48 έηχε. 51, 52 D. 54 αγορήν δέ. 56 Dp. θνήισκοντασ. 58-60 Dp. 62 D. 64 οτι. 65 εί ταρ mit Herodian. ηδ' für είθ', Dp. 68, 69 Dp. 73 Dp. 76 τοὶ γάρ. 80 Dp. u. *. 86 διὶ φίλον. 88 έπιχθονί. 91 ενί στρατωί. 93 Dp. ού δ' έχατόμμησ. 96 Ο. τούνεκ'. 97 λοιμοΐο μαρείασ χείρασ ἀφέξει. 100 Dp. 101 κατάρ. 102 εύου πρείων. 103, 4 Α. 105 προσέειπε. 106 πώποτε, είπεσ. 108 οὐδέτι-οὐδ'. 110 O. 115 οὐτέτι. 116 ως mit Bk. 117 σόον. 119 ἔοιχε. 123 πῶο τάρ. 124 οὐδέτι πω. 127 τῆνδε. τροίην. 133 Ο. 134 τῆνδ. 136 ἄρσαντεσ. 139 Ο. 147 ήμιν wie Bk. 148 Dp. 149 ωιμοι. 153 ουτί μοι. 156 έπειη. 158 συ f. σοι. 164 εὖ ναιόμενον. 168 ἐπὴν κεκάμω. 169 D u. ·:·, έπειη. 177 A. 184 Dp. 185 αλισίην δέ. 187 φᾶσθαι. 189 D. 192 O, Te mit Bk. 193 &wo mit Bk. 6. 194 Dp. 195, 96 O. A. 198 Dp. 200 D. 203, 4 Dp. 204 τετελέσθαι. 208, 9 A. Dp. 208 προ. 216 εἰρύσασθαι. 221 ή, οὔλυμπον δέ. 233 έπι. 236 έλεψε. 238 παλάμαιο. 239 δ. 249 Dp. 251 Dp. 254 δ. 260 Dp. ήμιν. 262 Dp. 265 fehlt. 269 μεθ' όμιλεον. 270, 71 Dp. 272 D. 274 υμμεσ. 277 Πηλείδ ήθελ'. 281 οδε wie Bk. 289 ατιν'. 291 D. τοῦνεκά. 292 A. 295 D. 297 ένιφρεσὶ, σήισι. 299 Dp. ούτέ τωι. 300 α μοι έστὶ, Bk. μοι έστι, Dind. μοί έστι. 301 αν έλων. 302 οίδε. 304 μαχεσσαμένω. 305 Dp. παρανηυσίν. 307 Dp. 308 αλα δέ. 317 περικαπνωί. 318 καταστρατόν. 320 Dp. προσέειπε. 323 Dp. καλλιπάρηον. 324 Dp. δώιηισιν. 330 Dp. 333 ένιφρεσί. 335 ασσον, υμμεσ. 336 Dp. 338 D. 350 εφ', επι οίνοπα. 351 Dp. 355 ευρύ πρείων. 357 δάπρυ χέων. 360 δάκρυ χέοντος. 361 χειρί, ονόμαζε. 364 D. βαρυ στενάχων. 365 D τί ή. ταὖτ' εἰδυίηι. 366—392 Ο. 367 την. 368 μετασφίσιν. 372 · 79 Λ. 372 φέροντ'. 374 καὶ λίσσετο. 379 ἔτελλε. 389 συν. 333 Dp. εἦος. 391 οὔλυμπον δὲ. 396

ένιμεγάροισιν. 402 D. $\vec{ω}$ χ. 403-5 A. 404 δ. 411 εὐρὺ χρείων. 412 D. 414 ὅιμοι. 420 εἰμ. αἴχε. 421 ὡχυπόροισι. 422 ἀχαιοῖσι. 424 Ο. μεταδαῖτα. 425 D. οὔλυμπον δέ. 429 D. 435 προέρυσσαν. 440 έπιμωμὸν. 443 D. 444 Ο. ὑπερ. 446 δέ δέξατο. 453 ἥδη μεν. 454 D. 459 D. 461 D. 462 έπισχίζηισ, έπι. 465 τ' ἄλλα. 467 D. 472, 73 D. 474 O. 475 έπικτέρασ. 477 D. 484 μετὰ f. κατὰ. 487 καταχλισίαστε. 488 δ. παζ ἡμενο

ώχυπόροισι. 493 O. D. 496 ἀνεδύσατο. 497 D. 509 ἐπιτρώεσσι. 515 οὔτοι ἔπει. 516 μεταπᾶσιν. 517 την. 520 αὔτωσ. αἰεὶ. 521 τέ με φησὶ. 526 D. A. 527 ἄτι. 530 Dp. 539 προσηῦδα. 549 ἐθέλοιμι. 550 μήτι. 555 χαταφρένα. 561 A. 563 τόδε. 564 Dp. 566 μή σῖ. 567 Dp. ἄσσον. 572 Dp. ἐπίηιρα. 576 A. 578 D. 579 u. 583 ἤμιν wie Bk. 581 δ. 585 χερσὶ. 591 ῥίψε. 594 ἔνθά με. 597 δ. 598 οὐνοχόει. 599 ψεοῖσι. 603 μὲν u. v. 2. Ηαπα μήν. 606 οἶχον δὲ. 607 ἦμχι 608 πραπίδεσσι. 611 παραδὲ.

B.

4 τιμησηι. ολέσηι. 5 ήδε. καταθυμον. 6 D. 8, 10 D. 11 κάρη κομόωντασ. 16 μη f. βη. ἄκουσε. 18 επατρείδην. 19 περιδ΄. 20 ύπερκεφαλησ. 24 A. 25 μέμηλε. 27 A. O. 28 σ΄ εκέλευσε κάρη κομόωντασ. 35 δὲ λίπ΄. 36 D. ἔμελλεν. 41 D. 43 περι. 44 ὑπολιπαροῖσιν. 45 D. 48, 49 D. 50 κέλευσε. 51 ἀγορην δὲ κάρη κομόωντασ. 53 ἴζε. 55 D. 56 A. 59 ὑπερκεφαλησ. 64 A. O. 65 κάρη κομόωντασ. 70 D. 76 -82 O. 80 $^{\rm L}$ ἔνισπε. 84 εξηρχε. 87 A. άδινάων. 93 D. είλαδὸν. δε σφισιν

wie Bk. 98 ×. 105 δ. 106 D. Θνήσκων, vgl. Cram. Ep. 196, 32. 107 D. S. 108, 9 D. 110, 11 Dp. 115 Dp. 116 A. Dp. 119, 122 Dp. 124 Ο. 125 D. 129 έγω φημί. 130-33 Ο. 131 έγχεσπάλοι. 133 εύ ναιόμενον. 137 έν μεγάροισ. 138 🤅 (σημείωσαι). αύτωσ. 139 εγώ. 142 όρινε. 143 Ο. μεταπληθύν. 144 Dp. ώς f. φή. 147 ×. 148 D. 150 ἐπ' wie Bk. 155 ἔνθά κεν. 156 προσμῦθον. 157 ω. 158 οίχον δέ. 160-62 A. O. 160 D. καδδέ. 162 έντροίη. 164 A. O. σοῖσ δ' ἀγανοῖσ. 165 ἄλα δ'. 167 D. μηδὲ f. βῆ δὲ. 168 fehlt. 174 οίκον δέ. 176-78 A. 176 καδδέκεν. 179 καταλαον. 180 A. 181 αλα δ. 184 D. 186, 87 D. 188 🤉 (antisigma) κιχείηι. 192 3 ἀτρείδαο. 193-97 O. 194 ἔειπε. 195 μήτι. 196 Dp. A. 198 δήμου ἄνδρα, 202 οὐτέ ποτ', ἐνιμούληι, 203-5 (* (sigma). 204 A. 206 fehlt. 207 × ἀγορήν δέ. 215 ὅτι. 216 ηλθε. 217 D. 218 υπερθε. 220 Dp. 221 αὐτ'. 223 ἐνιθυμώι. 225 αὐτ'. 226, 27 Dp. 227 ἐνικλισίμισ. 228 εὐτ'. 229 D. 231 Dp. η. 238 D. η φά τι οί. 239 Dp. 242 η. 247 D. 250 τω. ἀναστόμ'. 251 νόστόντε. 252-56 O. 258, 60 D. 264 D. 266 έκπεσε wie Dindorf. 268 ὑπὸ. 269 D. 272 ὧ. ἔοργε. 276 D. 278 D. δ' ὁ πτολίπορθοσ. 279 παραδέ. 286 D. 290 οίχον δέ. 291 D. 296 τώ.

297 Dp. 299 Dp. 300 D. $\tilde{\eta}$. 301 ένιφρεσίν. 302 Dp. 305 περικρήνην. 307 ύποπλατανίστωι. 308 έπινωτα. 309 φόως δέ. 312 έπακρωτάτωι. 314 Dp. 317 κατατέκν. 318 Dp. έφηνε. 319 O. 320 D. 322 ἀγόρενε. 323 ἀνεσίι. κάρη κομόωντεσ. 325 ό ού. 326 κατάτεκν. 328 D. 330 κεῖνος θ΄ ὧς. 337 ὧ. 339 πῆι ι. ῆμιν wie Bk. 341 D. 346 τοῦσδε. 349 D. εἴτε-εἴτε. 345 ἐν f. ἐπ. 353 D. ἐπιδεξί d. h. ἐπιδεξιά. 354 μήτις. οἴκον δὲ. 356 D. 357 οἶκον δὲ. 362 κατασφίλα. καταφρήτρασ. 366 κατασφέασ. 368 ῆ wie Bk. 373 τω. 377 μαχεσσάμεθ΄. 381 D. 385 D. 387

διακρίνει. 388 στήθεσφιν. 389 περι. 393 άρχιον. 397 D. ή. 402 δ. 410 περίστησάντο. 412 D. 413 επικνέφασ. 414 καταπρηνέσ. 417 D. 422, 24 D. 427 καταμῆρ'. 428 τ' ἄλλα. ἀμφομελοΐοιν. 435 Dp. μηδέτι, d. h. μηδέ τι. 438 D. 440 Dp. 443 πόλεμον δε κάρη κομόωντασ. 447 ἀγήραον. 453—55 Λ. 455 κ. 459 Λ. 461 ἀσίω. ἀμφιρέεθρα. 465 ἐσπεδίον. ὑποχθών. 468 γίνεται. 469 Λ. ἀδινάων. 470 κατασταθμόν. 472 έπιτρώεσσι κάρη κομόωντεσ. 474 Λ. 480 D. Λ. 481 ἀγρομένηισι. 485, 86 Dp.

494 die Βοιωτία ist von dem vorhergehenden Theile des zweiten Buches durch das gewöhnliche Zeichen des Abschnittes (***) getrennt, deshalb findet sich auch hier der grosse Anfangsbuchstabe (diesmal ein B). Als Eigenthümlichkeit der Boιωτία ist noch hervorzuheben, dass die Zahl der Schiffe neben dem betreffenden Verse jedesmal am Rande angegeben ist z. B. bei V. 509 N; 516 Λ; 524, 534, 545 M; 557 IB; 518 H; 576 P. 498 D. Φέσπταν. 499 ἐρυθράσ. 500 D. 502 Dp. 504 γλισᾶντ. 506 ὀγχηστόν. 507 Dp. 511 D. οἰ, 514 εἰσ ἀναμάσα (Sch. A. τὴν εἶς πρόιτεσιν χωριστέον τοῦ ἀναβᾶσα). 516

517 D. 519 πυθώνατε. 520 Dp. 522 παρποταμόν. Tov. έπικηφισοίο. 524 τεσσεράκοντα. 526 έπαριστερά. 527 D. 528 Dp. 529, 30 O. 532 Dp. 535 νέουσι. 536 οί. 537 πολυστάφυλόντ' ίστίαιαν. 544 αμφιστήθεσσι. 546 οί. 549 χαδδ. ενπίονι, 553 Dp. 555 δ. 558 fehlt. 559 of. 561 τροίζην. 569 of. 570 D. 571 Dp. 579 - 81 Dp. 579 ότι πάσι μετέπρεπεν. 581 oi. 582 D. 584 έφάλον. 589 πόλεμον δέ. 590 D. 591 οί. 592 D. αίπυ. 594 ένθάτε. 596, 97, 99 D. 603 O. oi. 605 D. 612-14 Dp. 615 oi. 616 Dp. 621 D. ακτορίωνε wie Bk. 625 D. οί. 626 Dp. 628 διλ φίλου. 629 D. 630 τεσσεράκοντα. 631 O. 634 Dp. 639 οί. 641, 42 Dp. 645, 650 δουρί κλυτόσ. 648 πόλισ, 657 δουρί κλυτόσ. 658 Dp. 659 D. αποσελλήεντος. 661 τραφ' ενιμεγάρωι. 667 Dp. 668 D. 669 O. 670 D. 673 Dp. ηλθε. 674, 75 Dp. 676 oi. 680 των, 681 D. 684 D. 689 D. 690 Dp. 692 καδδέ. 694 Dp. 695 οί. 696 D. 697 D. ἀντρώνα ίδε. 698 ήγεμόνευε. 701 D. 702 ἀποθρώισχοντα. 703 ούδεμεν οί. 707 άρα f. άμα. 708 ούδέτι wie Bk. 710 τεσσεράποντα. 711 οί. 712 γλαφυράσ. 716 οί. 718 Dp. 724, 25, 27 Dp. 729 οί. ιθόμην κλιμακόεσσαν. 730 D. 734 οί. ορμένιον. 735 steht vor 734. τιτανοιότε. 737 τω. τεσσεράχοντα 738 οἱ δ' ἄργεισαν. 739 ηλώνηντε. 741 D. 742 D. ὑποπειριθόωι. 744 ώσε. 745 D. 747 τοῖσδ. τεσσεράποντα μελαιναι. 748 δυωκαιείχοσι. 754 άλλάτεμιν. 758 ήγεμόνευε. 759 τεσσεράχοντα. 761 τίστας. 763 D. 766 πηερίηι. 767 D. 769 δ. 771 ποντοπόροισι. 779 χαταστρατόν. 780 ώς είτε. 783 είναρίμοισ. 787 παρδιόσ. 788 θύρητοι. 791-95 Ο. 791 νίξι. 792 έζε, 793 ξπακροτάτωι. 794 ×. 795 προσέφη, daneben γυ, μετέφη, welche Notiz in den Bekk. Scholien fehlt. 799 τοσσόνδέτε. 801 D. περι. 802 D. ώδε

δὲ. 807, 9 D. 818 εγχείγισι. 819 D. 824 σί. 827 D. 828 σί. 831 περιπάντων. 832 σὐδ΄ ἐσὺσ. ἐασχε. 835 σί. 837, 38 D. 839 Dp. 849 εὐρὺ ῥέσντσσ. 850, 51 D. 852 Dp. ἐξενετών. 856 D. αλιζώνων. 860, 61 Ο. 861 τρώασ. 863 D. 866 ὑποτμώλωι. 867 D. 868 φθ τρών. 871 D. 872 D. πόλεμον δ΄. 873 σὺδέτι σί. 874 Ο. ὑποχεροί. 875 Ο.

Γ .

2 κλαγγῆι ἐνοπῆιτ'. $3 \times 4-6$ D. 10 D. ὁμίχλην. 11 D. 12 τόσσόν. ἐπιλᾶαν ἐησιν. 13 D. οἰρνυτ'. 15 ἐπαλλήλοισιν. 18 Dp. δ. 19, 20 O. 22 μιμῶντα. 28 Dp. 31 D. ῆτορ. 35 ἀψ δ'. οἴρρόστέμιν. παρειὰ. 36 \times αῦτισ. ἐδυ. 42 ἐμεναι. 43 ῆ. κάρη κομόωντεσ. 46 νέεσσι. 48, 49 D. 54 D. 59 ὑπεραζοαν. 61 ὑπανέροσ. 63 ἐνιστήθεσσιν. ἐστί. 64 χρυσῆσ. 65 D. 66 ὅσσάκεν. 71 Dp. 74 Dp. 78 fehlt. 79 κάρη κομόωντεσ. 80 D. 81 δ. 82 D. 83 D. χορυθαιόλοσ. 84 ἄνεωι. 87 ὀρωρεν. 89 ἐπιχθονὶ. 92 Dp.

 262 παρδέ. μήσετο. 263 D. πεδίον δ΄. 270 D. έχευαν. χείρασ. 271 D. 272 παρξίφεσσ. 273 Dp. 276 D. 277 Dp. ήέλισσδ΄. έφορᾶσ. 278—80 Dp. 280 όρχια. 286 D. 288 ἀν. 292 ῆ. 295

άφυσσάμενοι. 297 D. 299 ύπερόρκια. 305 D. προτιίλιον. 310 η. 311 αν. 317 αφ' είη. 324 χορυθαιόλοσ. 325 Dp. 326 ίζοντο καταστίχασ ήιχι. 330 περικνήμηισιν έθηκε. 332 περιστήθεσσιν. 333-35 Dp. 334 άμφιδ' άρ. 339 D. αύτωσ. 344 ένιχώρωι. 346 προίει. 347 πάντοσε ίσην. 348 χαλχός wie Bk. 349 ἀσπίδι έν. 351 ἔοργε. 352 Ο. ὑποχεροί. 353 ὄφράτιο. 354 D. 355 ῆ. προίει. 356 κατ. παντόσε, ἴσην. 358 διαθώρηκος. 360 δ. 361 D. 364 Dp. 366 τίσασθαι. 368 D. 369 η. 370 αχαιούσ. 371 ύποδειρήν. 373 ήιρατο. 379 δ. 380 D. 382 καδδ. 383 te. εκίχανε. 388 φιλέεσκε. 390 οίχον δέ. 391 D. δεινωτοΐοι. 392 D. 393 χορον δε. 395 Dp. ένιστήθεσσιν όρινε. 396-418 O. 398 ονόμαζε. 400 πήι wie Bk. εύ ναιομενάων. 405 τούνεκα. 406 απόειπε κελεύθουσ. 411 πορσανέουσα, so Aristarch nach Schol. η 347. 414 A. μεθείωι. 420 τρωιάσ. 423-26 Dp. 424 άρα. 426 κάθ ίζ'. 430 η. 432-36 O. 434 παύσασθαι. 436 δουρι δαμασθηισ. 437 προσέειπε. 440 πάρα, είσὶ. 442 γαρ. 443 έξερατεινῆσ. 444 νέεσσι. 445 D. κραναῆι. 446 έμεροσ. 447 ῆ. ἄρχε λέχοσ δέ. 450 ἐσ ἀθρήσειεν. 453 μεν. 459 Dp. 460 D.

1.

1 παρζηνί. 2 D. μεταδέ. 3 Dp. τοιδέ. δεπάεσσι. 4 D. 15 ή. 16 ή wie Bk. 17 αύτωσ. 19 αύτισ. 21 D. 22 D. οὐδέτι εἶπε. 23 ήιρει. 27 ίδρῶθ, ον d. h. ίδρῶτα, sollte es ίδρῶ τε heissen, so müsste das Trennungszeichen vor θ' stehen, alsο ίδρῶ, θ'. 29 οὕτοι. 37 έρξον. 38 μεταμφοτέροισι. 39 ἐνιφφεσί. 41 ἐγγεγάῶσι. 44 ἡελίωι τέ. 45 D. 46 D. περί mit Bk. ίλιοσ ἄρὴ. 47 ἐὑμμελιωι. 51 πολυφίλταταί. 52 D. 55, 56 O. 56 ἐπειῆ. 58 δέ μοι.

59, 60 D. 62 αλλήλοισι. 64 D. 66 κεν. 67 ύπερορκια. 70 μετατρώασ. 71 D. κεν. 72 ύπερόρκια. 79 καδδ. 83 τίθησι. 86 καταδύσεθ'. 88, 89 Dp. 90 αμφιδέ. 93 ῆρανύ. 94 τον. 97 παρ'. 99 ἐπὶ μάντ': im Widerspruch zu den 2 Accenten steht unter dem Worte das Verbindungszeichen (ὑφέν). 100-102 D. 103 οἴκα δέ. 105 εξάλου. 106 ὑποστέρνοιο. 107 προδοκῆισι. 108 D. 116 δ. 117 O. έρμ'. 123 D. 124 έτεινε. 129 πρόσθεν. 133 D. δίπλοοσ. 134 έν. 135 D. 137 έρχοσ. 138 D. διά προ. είσατο. 139 D. 140 O. 141 D. A. 147 τε ίδε wie Bk. ὑπένερθε. 149 O. καταρφέον. 152 άψορρον. 154 D. 155 φίλε. θάνατον. όρκί. 156 προαχαιών. 157 D. όρχια. 159 D. 161 Dp. 163 καταφρένα. καταθυμόν, 164 D. 167 D. 170 μοῖραν f. πότμον. 171 D. 173 καδδέκεν. 174 D. 176 D. 177 ἐπιθρωίσκων. 180 οίκον δέ. 182 D. 184 μη δέτι. 186 ψπένερθε. 187 Dp. 191 D. 192 η. 193 ὅτι. 195-97 A.O., der Obelus fehlt bei V. 196 aus Versehen. άρηιον άτρέος νίον. 199 ϊέναι. 201 άμφιδέμιν. 202 τρίκκης. 205 A. 206 D. 208 D. όρινε. 209 αναστρατόν. 213 είλκεν. 214 άγεν. 215 ύπένερθε. 216 D. 219 τά οἱ ποτέ. 222 κατατεύχε. 226, 28 D. 230 διαποιρανέοντα. 231 δ. 232 D. 234 μεθείετε. 236 ύπερόρχια. 237 έδονται. 238 ήμεῖο δ' αὐτ', 243 Λ. D. 244 D. 245 γείνεται. 246 D. έστητε. 247 ένθάτε. 251 D. 253 ένιπρο-

μάχοισ. 259 δαιθί. 260 χρητήρσι. 261 χάρη χομόωντεσ. 262 D. 263 έστηχ' 264 πόλεμον δ'. 265 ϊδομενεύσ. 268 χάρη χομόωντεσ. 271 ὑπερόρχια. 273 D. ἀνα. 275 A. 276 χαταπόντον ὑποζεφύροιο. 277 Dp. 282 Dp. 289 ἐνιστήθεσσι. 290 τῶ. 295 D. 298 ἐξό-

πιθεν. πολέαστὲ. 299 έμεν. 301 μέν. 302 D. 307 D. ἐπειῆ. οὕτω. 308 πόλεασ, am Rand πόλιασ. 309 ἐνιστήθεσσιν. 310 εῦ. 313

ένιστήθεσσι. 315 D. 318 μέντοι. 319 κατέκταν. 320 O.A. 321 ἰκάνει. 325 D. 329 δ. 330 ἀμφιστίχεσ. 331 D. έστασαν. 333 τρώωνθ΄ ἰπποδάμων. 334 έστασαν. 339 Dp. 343 D. 345 D. έδμεναι. 346 D. 347 ορώωτε. 351 μεθειέμεν. 353 ἤντὶ ἐθέληισθα. 354 D. 357 D. 359 οὕτέ σε. 366 κολλητοῖσι. 369 steht am Rand. 370 ὤιμοι. 371 ὀπιπεύεισ wie Bk. 372 ῆεν. 373 προφίλων. 377 D. 378 οἱ δὲ. 382 ὤιχοντο ἰδὲ wie Bk. 384 Dp. ἐπὶ nicht ἔπι. 388 μετακαδμείσισιν. 390 A. 392 ἄψ ἀναερχομένου. 396 ἐφῆκε. 397 οἰκον δὲ. 398 άρα. 400 χέρεια. ἀμείνων, am Rand ἀμείνω.

407—9 O. 410 τῶ. 412 D. τέτγα. 416 D. 418 ἀλλάγε d. h. ἀλλά γε. 419 ῆ. 422 Λ. 423 ὑπὸ. 424 μέν τε. 428 πόλεμον δὲ. 429 D. 439, 40 D. 448 D. 451 D. ὁλλύντων τὲ. 452 Λ. 456 D. φόμοστε f. πόνος τε. 457, 58 D. 463 D. 465 ὑπὶ ἐκ. 476 ἐσπετο. 477 τούνεκα. τοκεῦσι. 478 Dp. 480 παραμαζὸν. 483 ἔλεοσ. πεφύκει. 484 πεφύᾶσι. 486 ἴτυν. 487 D. 491 D. 497 ὑποδὲ. 500 D. 502 D. διακροτάφοιο. 503 ὄσο' ἐκάλυψε. 504 ἐπαυτοῖι. 508 ἐκκατιδῶν wie Bk. 509 μὴ δὶ είκετε. 511 τὰ μεσίχροα. 513 D. 515 ῶρσε. 517 ἐπέδησε. 520, 525 πείρωσ. 521 D. 526 ὄσο' ἐκάλυψεν.

527 D. 535 D. ἀποσφείων. 539 D. οὔ, κέτι. 540 D. 542 ἀτὰρ, das v ist von zweiter Hand darübergeschrieben.

E.

2 μεταπάσεν. 5, 6 D. 8 κατα. 11 εῦ. 13 ἀποχθονός. 14 D. επαλλήλοισεν. 15 προίει. 17 D. 18 αλιον. 28 D. όχεσφε. 31 Dp. 37 D. 42 fehlt. 45 δουρί κλυτόσ. 46 καταδεξιόν. 47 είλε. 52 D. 53 Dp. 55 δουρί, κλυτόσ. 57 steht am Rande. 58 D. 5) ένήιρατο. 60 D. 64 O. 68 D. αμφεκάλυψε. 70 D. 72 δουρί, κλυτόσ. 74 αν. 75 κονίηισ. 79, 83, 85 D. 87 αμπεδίον. 93 ύποτυδείδηι. 96 άμπεδίον. προ. 98 καταδεξιόν. 99 D. 103 οὐδέ έ φημί. 105 D. 115 μοι f. μευ. 118 δέτε μ'. 120 οὐδέ με φησί. 121 D. 122 A. 124 επιτρώεσσι. 128 Dp. γινώσχοισ. 137 δίεσσι. 138 Dp. ὑπέρ ἀλμενον, darunter das Verbindungszeichen. 140 D. άλλα κατα. 141 D. άγχηστίναι. 142 δ. 145 D. ύπερμαζοίο. 146 Dp. 147-50 D. 148 πολύιδον. 151 εξενάριζε. 152 ξάνθόντε. 153 D. 156 Dp. κήδει. 157 εκνοστήσαντε wie Bk. 162 Dp. 169 D. 173 D. 175 έοργε. 177 D. μήτισ. 178 έπὶ. 182 γινώσκων. 183 O. 187 Dp. 188, 89, 191 D. 194 Dp. 195 παραδέσφιν. 197, 200 D. 203 αδδην, auf dem a stehen 4 Zeichen: Spiritus asper und lenis, der Acut und das Zeichen der Kürze. 204 ἐσίλιον. 205 ἐμελλεν. 206 ἐφήκα. 208 D. 210-12 D. 212

οφθαλμοῖσι. 215 danchen folgendes Zeichen (U·). 216 διακλάσασ, das andere σ ist von zweiter Hand später darübergeschrieben. 219 ὅχεσφι. 220 συνέντεσι. 223 — 24 D. 224 τῶ, darüber auch noch der gravis. πόλιν δὲ. 227 ἀποβήσομαι. 228, 230, 33 D. 238 D. 245 D. 247 über μέν ἀμύμονοσ ist von zweiter Hand geschrieben μεγαλήτοροσ. 248 ἔστ. 249 D. μὴ δέμοι οὕτω. 250 διαπρομάχων. 252 D. οὐ δε. 253 D. γὰρ μοὶ. 255 D. αὕτωσ. 256 ἔά. 257 D. 25 ἐνιφρεσὶ. 261 D. τοῦσδε.

262 D. εξάντυγοσ. 263 D. 264 εξελάσαι. μετεϋχνήμιδασ. 266, 69 D. 270 ενιμεγάφοισι. 272 D. μήστωρε. 278 D. 288 αποπαύ-

σασθαι. 289 D. 290 προέηκε. 293 έξελύθη. 298-300 D. 298 μήπωσ. 305 ένθά τε. 306 δέτε μιν παλέουσι. 309 D. 310 A. έκάλυψε. 314 δε όν. 315 πτυγ' μ'. 317 ενιστήθεσσι. 319 D. 322 έξαντυγοσ. 323 Dp. 327 επιγλαφυρηισιν, 329 Dp. 331 γινώσκων. 332 κατακοιρανέουσιν. 336 - 635 sind von späterer Hand geschrieben (Blatt 69-74): die Scholien und Zeichen fehlen, µ vertritt in diesen 300 Versen nie die Stelle des β. 342 τούνεκ. 343 μεγ'. κάμβαλεν. 344 ερύσατο. 349 ύπεροπεύεισ. 352 ή. Die Handschrift hat auch hier ἀπεβήσετο und nicht wie Spitzner zu dieser Stelle bemerkt ἀπεβήσωτο: so hat Villoisson in seinem Text, der jedoch vielfach von dem des Venetus A. abweicht. 359 κασίγνητ' έκκόμισαι τέ με δὸσ δέ. 360 έστί. 363 τῆι δ' άρησ. 365 έβαινεν. 369 περί f. παρά. 370 πίπτε. 372 ονόμαζε. 375 φιλομειδήσ. 376 ούτα. 385 ότε μιν. 388 καί. 390 έρμείαι. ο. 392 οτέ μιν. πάισ. 398 ο. 399 κηρ'. 400 ενί. κατά θνητόσ. 403 ομβριμοεργόσ. 404 έχουσι. 405 έπι. μάχοιτο. 410 έστι. 411 μήτισ. 416 φὰ 417 ἄλθετο δὲ χείρ. 421 Zev, mit grossem Anfangsbuchstaben. 423 αμ' έσπέσθαι. έφίλησε. 424 τινα. ευπέπλων. 425 χρυσεῆι περόνη κατεμύξατο. 427 χουσῆν. 435 ἀποκλυτά. 438, 39 fehlen. 440 μη δέ. 441 ουποτ' ε φυλον, letzteres Wort hat ausser dem Circumflex auch noch den Acut auf v. 444 άλευόμενος. 449 δ. 450 τε αίνείαι ἴκελον. 456 αν τόνδ. 461 τρώων. 463 κέλευσεν. 465 είσ. 466 εἰσόχ ἀμφὶ. 473 φήσ. 475 έγων. 479 ἐπὶ. 481 καδδέ. 483 μαχέσσαση αι. 484 οίον. 486 λαοίσι. ώρεσσι. 487 μήπωσ. άψῖσιν. 488 αύρμα. 489 οί. ἐκπερσουσιν εὖ ναιομένην. 491

τηλεχλητών. 492 χαλεπήν f. κρατερήν. 494 άλτο χαμάζε. 495 πάντηι wie Bk. 497 οιδ'. 498 ουδέ φόβηθεν. 503 κονισσάλωι. 514 μεθ' ιστατο. 525 ζαχρειών. 529 έστε. 532 ουτέ τισ. 534 αινείεω. 535 τέχεσσι. 537 δουρί fehlt. 538 ήδ'. 539 έλασσε. 560 ψηγλήισι. 566 πέρι. 567 πάθη. σφεασ. 568 χετρασ. 572

ίδε δύω. 578 δουρικλυτόσ. 579 κατα. 581 δ. 586 βρεχμόν. 587 είστηχει. 589 τουσ ίμασ. 595 όπισθε. 598 στήιη. 606 μή δέ. μαχεσθαι. 617 δ. 618 έπιδούρατ. 620 δ. προβάσ. 625 of και. 630 old. 632 προσμύθον. 637 ol. 638 D. 644 ούδέτι. 648 D. 650 μύθω. 651 των. ήλθε. 653 ύποδουρί. 657 D. 661 D. μεμλήχει, von zweiter Hand ist ν darübergeschrieben. 662 D. 665 ἐνόησε. 667 D. 670 D. 673 η wie Bk. άποθυμον. 679 καὶ νύκ. 683 ἔειπε. 684 D. 687 οἶκον δέ. 688 άλοχοντε. 697 άμπνύθη mit darübergeschriebenem v. Bei den Versen 699, 701, 703, 704 und 707 standen Zeichen, sie sind aber ausradiert. 700 D. οὔτέ ποτε. 701 οὖτέ ποτ' ἄντ' έφέροντο. 702 μετατρώεσσιν. 704 έχτωρ τέ. 705 D. 706 D. τρηχόν τόντ. 708 Dp. ΰλη. 712 ενικρατερηι. 714 ω. οχέεσωι. 724 υπερθε. 728 είσι. 734-36 A. 736 D. 738 θυσανοέσσαν, das zweite σ ist später darübergeschrieben.

πάντηι wie Bk. 740 έν δ' έρισ. 744 D. πολίων. 746 A. δάμνηισι. 747 A. 749 D. 754 D. 756 προσέειπε. 757 άρηι. 763 D. εξ αποδίωμαι wie Dind. 764 D. 768 ακουτ' επετέσθην. 773 ίξον. 774 ήιχι. 782 είλούμενοι. 783 οὐ καλαπαδνόν. 784 steht vor 783. 785 D. 789 προπυλάων. 791 ἐπινηυσὶ. 795, 96 D. 797 τείφετο, darüber von zweiter Hand φιβ (τφίβετο). 800 D. 804 μετα. 805 ένι. 806 δ. 807 Dp. 808 O. 811 ή. πολυάϊξ. 812 D. 814 D. 815 γινώσκω. 816 τω. 817 οὐτέ τι. ούτε τισ. 818 σων. 824 γινώσκω. 827 μήτε τιν. 832 D. πρώιην. 834 D. μετατρώεσσιν. 836 D. 838, 39 O. 841, darauf folgt 846, 842-45, 847. Das Scholion έν άλλω ούτος ο στίχος μετά τέσσαρας στίχους κείται steht in der Handschrift nicht neben V. 842 wie bei Bekker, sondern neben V. 846, der im Venetus auf 841 folgt. 842 D. 847 ἔωσε. 849 δ. 852 ἀποθυμον. 854 ύπέρ. 857 D. 858 διαδε. 859 έν f. έκ. 864 D. 874 ανδρεσι, das zweite σ ist später darübergeschrieben. 875 D. 877 μεν. 878 D. 879 ούτε τι. 880 ανίειο. 882 ανείμεν επαθανάτοιοι θεοΐοι. 883

έπικαρπῶι. 887 κεν. τυπῆισι. 890 δέ μοι ἐσσὶ. 891 A. 892 D. 893 D. ἐπέεσσι. 894 τῶ. 898 Dp. ἢσθασ. 899 D. 900 πάσσεν. 901 der Wortlaut des Scholions ist πέν ἄλλφ ὁ στίχος σὐχ εὕρηται." 905 D. ἔσσε. 906 A.D. 909 ἄρην wie Bk.

Z.

2-4 D. 9 D. 15 D. 16 τόνγε, 17-19 D. 19 ὑφ' ἡνίοχοσ. 20 έξενάριξε. 24, 25 D. 26 ύποκυσσαμένη. 34 Dp. 38 D. 39 ένιμλαφθέντε. 40, 41, 43 D. 50 D. 51 ένι. Επειθεν und darüber ορινεν. 55 τί η. 56 σοι. 61 παρέπεισεν f. έτρεψεν. 64 D. 68 μετόπιοθε. 71 D. άμπεδίον. τεθνηιώταο. 73 ένθά κεν. 74 είσ ἀνέβησαν. 77 D. αίνεία τέ. ὕμμι. 79 ἰθὸν, ἐστέ. 80 προπυλάων. 81 πάντηι wie Bk. 86 πόλιν δέ. 87 D. 50 οσ 92 D. 95 ἄστύ τε. 96, 97 D. 100 εξέμμεναι wie Bk. 101 οὐδέτι, σοί, δύναται. 103 άλτο. 104 πάντηι wie Bk. 112 Dp. 114 ἀλόχοισι. 116 χορυθαιόλοσ. 117, 19 D. 120 ἀμφοτέρω. 126 ο τ'. 128, 130, 32 D. 133 κατηγάθεον. 135 D. 136 κατακύμα. 142 δέ τιο έσσὶ. 143 άσσον. 145 τί ή. ἐφεείνηδ. 146 D. 148 επιγίνεται ώρηι. 150 D. εθέλεισ, καί. 152-54 D. 156 χάλλος τε. 157 χαχ' εμήσατο. 158 φέρτερος und darüber ατοσ. 159 μιν f. οί. εδάμασσε. 160 D. 166 άκουσε. 168 λυκίην δέ. 169, 70 D. 171 δ. λυκίην δέ. 172 ίξε. ξάνθόντε. 174, 76, 78 D. 179 έπέλευσε. 181, 83 D. 184 μαχέσσατο πυδαλίμοισι. 187 λόχον, am Rand δόλον. υσαινε. 189 D. οίχον δέ. 191 D. γίνωσκε. 194 D. 195 πυροφόροιο f. όφρα νέμοιτο. 198, 99 D. 201 καππεδίου. 204 κυδαλίμοισι. 209 μή δέ. 210 214 δ. 217 ξείνισεν εν μεγάροισιν. 218 D. 221 εμοΐσι.

224 τω. 226 έγχεα. 228 κτείνειν, ου. 229 nach άχαιοὶ steht keine Interpunction. 230 οἰδε. 235 προστυδείδην. ἄμειβε. 237 D. πύργον und darübergeschrieben καὶ φηγὸν. 239 D. κασιγνήτουο τὲ. 241 D. 242 ἴκανε. 243 αἰθούσοηισε. 245 πλησίον. 246 μνηστῆιο ἀλόχοισι. 248 D. 251 ἔνθά οἰ. 252 D. 253 ὀνόμαζε. 256 περιάστυ. 257 D. 259 ἀθανάτοισι. 260 D. 262 D. έτημοι. 263 κορυθαιόλοσ. 264 D. 265 D. μένεοσ ἀλκῆστε. 266 Dp. 267 πηι wie Bk. 269 προσνηὸν. 270 συνθυέεσσιν. 271 ὄστίο τοι. 272 ἐνιμεγάροι. 273 D. ἐπιγούνασιν. 274 ἐνινηῶι. 276 ἄστύτε. 277, 78 D. 286 D. κεν φρέν ἄτέρ

που. 286 άμφιπόλοισι. 288 κατεμήσετο. 289 D. ἔσάν οί. 291, 92 D. 298, 302 καλλιπάρησο. 303 D. 308 ὄφρά τοι. ένινηῶι. 310 αστύτε. 311 Ο. 315 ένιτροίηι. 317 D. 318 δεί φέλοσ. 319 D. 321 εποντα. 322 ἀφόωντα. 324 κέλευε. 325 D. επέεσσι. 326 D. 330 εἴτινά που. 331 D. 334 τούνεκά. 335, 37 D. 342 χορυθαιόλου. 343 μειλιχίσισι. 348 ένθά με. 352 οπίσσωι. 353 τω. 354 επιδίφρωι. 358 εσσομένοισι. 359, 369 χορυθαιόλοσ. 360 D. 365 οίκον δ'. 367 εί f. η. 370 D. 373 έφειστήπει. 375 δμωιῆισιν. 377 πῆι wie Bk. 378 πηι. ευπέπλων. 379 ενθά περ. 380, 385 τρωιαί. Auf 380 folgt 386, derselbe Vers steht nach 385 nochmals. 381 προσμύθον. 383 οὖτέ πηι. ευπέπλων. 384 ενθά περ. 386 ακουσε. 388 προστείχου. 393 αρ für γαρ. πεδίον δέ. 396, 98 D. 400 D. αύτωσ. 403 D. 406 ονόμαζε. 407 φθείσει. 408 D. 413 οὐδέ μοι ἐστὶ. 414 άμον wie Bk. 415 D. εὖ ναιετάωσαν. 416 καταδ. 417 D. σεβάσσατό γαρ. 419 έπισημ. 421 οί. 424 δίεσσι. 425 ύποπλάχω. 431 ἐπιπύργωι. 433-39 Ο. 438 ή που τί σφιν. 440 χορυθαιόλου. 442 τρωϊάδαυ. 444 ούδε με. 447 καταφρένα. καταθυμον. 448 D. 449 ευμμελίωι. 450 οπίσσωι.

λέεστε. 454 σετ. 457 φορέεισ. 459 D. 460 ήδε. 463 χήτει, zweisilbig. 464 τεθνειῶτα. 465 γέ τι. 472 D. 475 θεοτσι.

476 ἄλλοί τε. 479 εἴπησει πατρὸσ δ΄ ὅγε. 482 ἔθηπε. 485 ὀνόμαζε. 488 οὕτινα φημὶ. 490 Α. τὰ, σαυτῆσ. 491—93 Α.

493 ένγεγάασιν. 495 οίκον δὲ. 497 εὖ, ναιετάοντασ. 500 ένι. 503 δόμοισι. 506 – 8 Λ. 506, 7 D. 510 D. 511 Dp. ἡέμφά έ. 512, 14 D. 515 ἔμελλε. 518 D. 520 κοφυθαιόλοσ. 521 εἶηι. 523 μεθίεισ. 524 ὑπεφσέθεν. 527 δώιηι. αἰειγενέτηισι.

H.

5 D. ελάτηισι. 6 D. ύπογυῖα. 8 D. 9 Dp. 10 D. 12 D. ύποστεφάνησ. 14 κατακρατερήν. 16 D. 20 D. 21 έκκατιδών wie Bk. 22 D. 32 Dp. 35 απουλύμποιο. 39, 41, 44 D. 45 έφηνδανε μητιόωσι. 46 D. προσμύθον. 48 δέτοι είμί. 53 O. 56 of f. τοι. 59 αίγυπιοῖσι. 64 D. 66 έειπε. 68 ένιστήθεσσι. 70 άμφοτέροισι. 73 μεν f. δ' έν. 76 έπι μάρτυροσ. 79, 80 D. 81 δωίη. 82 D. 85 ὄφρά, έ. κάρη κομόωντεσ. 86 D. 89 D. κατατεθνειώτος. 93 ανήινας θαι. 94 μετέειπε. 96 ωιμοι. 100 αύτωσ. 101 υπερθε. 102 D. 103 κατεδύσατο. 104 €. εύρυ πρείων. 108 ονόμαζε. 109 ουδέτι σε. Zwischen 109 und 110 steht das Zeichen xiv welches sich auf ein etwas entfernt stehendes Scholion des Didymus bezieht. 110 δε σχέο. 111 D. 113 ενικυδιανείρηι. 114 Dp. 116 D. 118 φύγηισι. 124 δ. 127 Dp. ἐνιοίχωι. 130 ἀναχεῖρασ. 133 D. 135 D. παρτείχεσσιν. 136, 38 D. 146 D. 147 έπειτα φόρει wie Bk. 148 D. ένιμεγάροισιν. 149 D. 153 Dp. θάρσει, zweisilbig. 156 D. 158 τω. 160 οί. 161 D. 163 έπι. 171 D. 173 φύγηισι. 175 D. 176 έν. 177 θεοῖσ ίδὲ. 180 D. 182 D. έκ. 183 ἀν. ἀπάντηι wie Bk. 185 γινώσκοντεσ απ • νήιναντο. 186 δή ο ΐκανε, απάντηι. 187 D. 190 παρπόδ'. 195-99 Ο. 197 ἀξκοντα. 198 οὐδέτ'

άτδρείηι. 199 γενέσθαί τε. 202 D. 207 τεύχη. 209 πόλεμον δὲ. 210 ξυνέηκε. 214 μέγ' ἐγήθεον. 216 ἐνιστήθεσαι. 221 D. ἐνι. 227 μετέασι. 229 ποντοπόροισι. 234 steht am Rande. 235 μήτί μεν. 239 τό μοι ἐστὶ. 243 ὁπιπεύσασ wie Bk. 247 διαπτύχασ. 250 Dp. πάντοσε ἐσην. 255 D. 257 ½. 263 ὧσ wie Bk. κορυθαιόλοσ. 267 ἐπομφάλιον. 269 ἐπέρησε. 272 ἀσπίδι ἐγχριμφθείσ. 273, 76 D. 282 Λ. 293 δοίη. 293 O. Λ. 295 O. 297 τρωιάδασ. 300 ὄφράτισ. 302 ἢ δ΄. 303, 305, 6 D.

309 ἀἄπτουσ. 312, 14 D. 316 διέχευον. 319 D. 320 οὐδ' έτι.
 322 εὐφὺ χφείων. 326 ἔϋ φρονέων: ἔϋ statt ἐύ findet sich öfters
 6*

in der Handschrift. 337 ἀτρείδη. 328 D. κάρη κομοωντεσ. 331 τω. 333 D. κατακείομεν. 334 O. ἀπό 330 D. αϊδοσ δέ. 335 O. 339 D. εν. 342 ἴππον. 345 D. 346 Propiet. 347 αντίον ηύδα. 348 η δ. 349 ενιστήθεσσι. 352 τω. ημιν wie Bk. 353 O. 365 κατάρ. 367 ἔῦ φρονέων. 368, 69 fehlen. 374 ὄρωρε. 375 ἐθέλωσι. 377 κείσμεν. 378 δωίη. 380 fehlt. 383 παραπρύμνη. α τοίσι. 385 steht am Rande. 387 αίκε περ ύμμι. 388 όρωρε. 389 όσσ. ενινηυσίν. 390 D. τροίην δ. 392 D. 393 οὐ φησὶν. 394 ἢνώγεον. 396 κείομεν. 397 δώιη. 398, 99 A. 407 D. 408 άμφι. 409 κατατεθνειώτων. 413 D. άπέειπε. 420 ώτρυνον νέκυαστ'. 423 είσ άνιών. 428, 431 πυρκαιῆιο. 429 D. 430 αύτωο. 432 ἐπινῆαο. 433 D. οὔταρ. 436 D. 437 πύργουσ ύψηλοὺσ. νηῶντέ. 442 κάρη κομόωντεσ. 443 --464 O. 443 παρ. 447 D. 448 ότε. κάρη κομόωντεσ. 451 δήτοι. οσηντ'. 452 τό τ' έγω. 453 D. 456 αλλόσ κέν τισ. 458 οσηντ'. 459 χάρη χομόωντεσ. 465 D. δύσετό τ'. 472, 476 χάρη χομόωτεσ. 473, 74 D. 475 O.

Θ.

1 Dp. 3 D. 5 πάντες τε. 6 fehlt. 7 μήτε τις. 11 δανασίσι. 12 ούλυμπον δε. 14 ήμχι. 16 D. ούρανος έστ. 19 D. εξουρανόθεν. 21 πεδίον δε. 22 D. 25, 26 Dp. 27 είμι. είμ. 28—34

Λ. Ο. 35=38 Ο. 39, 40 Λ. Ο. 43 D. 44 ἐπεμήσετο. 46, 47 D.
 53 Dp. κάρη κομόωντεσ. 58 D. und ∴ 60, 62 D. 65 D.
 δλλύντων τὲ. 66 D. 67 πίπτε. 68 D. 70 D. δὲ τίθει. 73, 74
 Ο. 77 ὑποχλωρὸν. 83 κακκορυφὴν. 86 περιχαλκῶι. 87 ἀπέταμνε. 89 D. 94 πῆι wie Bk. 97, 99 D. 106, 1 D. 108 Ο. μήστωρε.

109 κομείτων. 111 η. 114 D. Γφθιμοσ und dahinter eine starke

Interpunction. 116 φοινικόεντα. 124, 25 D. 128 Dp. 130 D.

ένθά κε. 131 D. 134 καδδὲ. 136 ὅχεσφι. 137 φύγον. σιγαλ steht auf einer ausradierten Stelle, vielleicht also ursprünglich φοινικόεντα wie 116. 139 Dp. 140 γινώσκεισ. 142 ἐθτέληισι. 144 ἐπειῆ. ἐστι. 146 καταμοῖραν. 148 ἐντιρώσσ. 149, 50 D. 152 ὅιμοι. 157 φύγαδε τράπε. 158 ἀνισχμὸν. ἐπι. 160 ἐπιμακρὸν. κορυθαιόλοσ. 162 κρέασίντε ἰδὲ wie Bk. δεπάσσσ. 163 D. ἀντ ἐτέτυξο. 164—66 O. 166 + ἐν τῆ ζηνοδότου πότμον ἐφήσω. 167 :: 168 D. 169 καταφρένα. καταθυμὸν. 175 γινώσκο. 178 ἀμὸν wie Bk. 183 ſchlt. 185 O. ξάνθέτε. λάμπέτε. 186 D. 188 παρπροτέροισι. 189 O. 190 ὅσπέρ οί. 193 D. 199 D. εἰνιθρόνωι. 201 ὁ πόποι. 203 οῖ. ἀνάγουσι. 206 D. ζῆ. 207 Pp. ν' αὐτοῦ. 209 D. 211 επειῆ. 213 ἔεργε. 216 ἔδωκε. 217 κεν ἔπρησεν, 221 D. 224—26 ſehlen. 229 πῆι. 230 D. 231 O. 233 D. 234 νῦν οὐδενοδ. 235 O. 237 ᾶσᾶσ. 238

μεν δήποτε φημί. 239 D. 240 έκηον. 245 όλοφύρετο. 246 σόον.

249 παρδέ. 250 D. 252 μνήσαντό δε. 257 D. έτραπεν. ένδορυπήξεν. 260 έπαυτωι. 266 D. 267 στή δέ παρ'. μεμλήχει. όλεσσεν. 271 δ. πάϊσ ώς ύπομητέρα. 276 D. 277 fehlt. 279 ἀποκρατεροῦ. 284 Ο. ἐνι. 287 δώιη. 289 μετεμέ. 290 D. 293 D. 294 μοι f. τοι. πάρεστι. 299, 301, 303 D. 304 έξαισύμηθεν. 305 θεῆισι. 306 D. ενικήπωι. 307, 8 D. 309 απονευρήφιν. 312 Dp. 313 D. πόλεμον δέ. 315 steht am Rande. 316, 17 D. 321, 22 D. 324 χορυθαιόλοσ. 325 D. 326 χαίριον 327 έπι. 328 D. ἐπικαοπῶι. 331 D. ἀμφεκάλυψε. 334 έπι. 335 έν. 340 D. έλισσόμενόντε. 341 χάρη χομόωντασ. 342 δέ φέμοντο. 346 θεοΐσι. 349 D. ήδέ f. ήέ. 352 ω πόποι. 356 έοργε. 358 όλέσειε. 360 όψμοσ. άγαθητσι. 361 D. 366 ενιφρεσί. 367 προύπεμψεν. 368 D. 371, 72 O. 373 D. 377 Dp. χορυθαιόλοσ. 378 Dp. προφανέντε. 380 επινηυσίν. 385 - 7 O. 390 O. δάμνηισι. 391 O. 393 D. 399 D. 400 πτόλεμον δέ. 401 ωσ καὶ. 406 - 8 Α. 408 ὅττι νοήσω. 410 am Rande. 411 D. 413 πῆι. 415 εἰ f. ỹ. 420-4 O. 420 γλαυκῶπι. 422 όττι νοησηι. 427 ω πόποι. 428 D. 429 αποφθείσθω. 435 D. προσενώπια. 436 κάθιζον. 439 D. ούλυμπον δέ. 440 λύσεν. 441 D. άμμωμοῖσι. καταλῖτα. 442 ἐπιθρόνον. 443, 44 D. 445 οὐδέτι μιτ. 446 δ. ἐνιφρενὶ. 448 Dp. κάμετόνγε wie Bk. 455 D. 459 D. εἶπε. 463 — 65 A. 466 — 68 fehlen. 475, 76 O. 476 περιπατρόκλοιο. 485 D. 486 ἐπιζείδωρον. 488 D. 489 τρώων δ΄. 490 ἐπι. 491 D. 493 — 95 Dp. 493 διὶ φιλοσ. 499 D. 501, 503 Dp. 504 ὑπὶ ἐξοχέων. 505 D. ἄξασθε. 507 ἐπιδὲ. 510 κάρη κομόωντεσ. 512 D. ἐπι μαῖεν. 513 πέσσης. 517 D. διὶ φιλοι. 519 D. προτι ἄστν. 521 D. 524, 25 O. 526 Dp. 528 O. 530 ὑπὶ ἡοῖ οἱ συντεύχεσι. 531 ἐπὶ. 535—37 D. 535 εἰκὶ, 538—40 ., wahrscheinlich aus Versehen statt (. 541 ἡδε. 545 ἄξαντο. 548, 510—52 fehlen. 555 D. ἀμφισελήνην. 557, 58 A. O. 560, 62 Dp.

I.

 $\frac{2}{2}$, $\frac{3}{2}$ D. $\frac{5}{2}$ $\mu o \rho \epsilon \eta \sigma$. $\frac{7}{2}$ $\epsilon \chi e v e v$. $\frac{8}{2}$ $\epsilon v i$. $\frac{9}{2}$ D. $\frac{12}{2}$ D. $\mu \epsilon \tau \alpha - \pi \rho \omega \tau o i \sigma$. $\frac{13}{2}$ $\epsilon \zeta o v$. $\frac{14}{2}$ Dp. $\frac{16}{2}$ D. $\frac{6}{2}$ 0. $\frac{17}{2}$ 19 0. $\frac{19}{2}$ 0. $\frac{30}{2}$ $\alpha v \epsilon \omega i$. $\frac{34}{2}$ D.

δαναοῖσι. 38 σχήπτρωι. 42 δέτοι. 43 D. 44 O. 45 χάρη χομόωντεσ. 47 D. συννηυσὶ. 53 D. περὶ. ἐν f. ἔνι. 54 μεταπάντασ. 55 οὐτίστοι. 56, 57 D. 58 γενεῆμφιν. 61 οὐδέχε τίσμοι. 66 δόρπά τ'. 67 D. 71 D. 72 ἄγουσι. 73 τοι ἔσιβ' ὑποδεξείη. 77 D. γηθήσειε. 78 ἢδ'. 80 συντεύχεσιν. 86 ἄμ' ἔστειχον. 87 χαδδὲ. ίζον. 88 χείαντο. δόρπον. 98 ἐγγυάλιξε. 99 D. ἴνά σφισι. 100 τω. περι, φᾶσθαι. 102 ὅττί χεν. 106

διογενεύσ. 112 ἀρεσσάμενοι und darüber ein σ. πεπίθοιμεν. 116 D. 117 ἐστιν. 118 ἔτισεν ὅλεσσε. 119 D. 127 ὅσσά μοι. 128 D. ἔργ' εἰδνίᾶσ. 131 Dp. μεταδ'. 132 πούρην μρισῆσσ. καὶ ἐπι. 133 D. 137, 140, 41 D. 143 D. ἐνι. 144 δέ μοι εἰσὶ. ἐνιμεγάρωι. 145—48 D. 147 ἐπιμειλια. 149 εὖ ναιόμενα. 153 D. 155 τιμήσουσι. 156 D. ὑποσκήπτρωι. 159 τούνεκα. 160 D. 165 D. 167 ἐγω. οδ. 168—71 D. 168 διὰ φίλοσ. 180, 82 D.

188, 90, 92 D. 195 αύτωσ. 197 D. 198 φιλτάτω. 200 κλεισμοῖσι. πορφυρέσισι. 206, 9 D. 210 έπειρε. 212 D. 213 τάνυσσε. 215 εἰν. 219, 22, 24 D. 225 D. ἐπιδευῆσ, daneben γρ. εῖσ. 226 ἐνικλισίηι. 234 κειάμενοι. καταστρατόν. φασὶ. 236 D. σριν. 241, 42 D. 243 υποκαπνοῦ. 244 καταφρένα. 245 εἰη. Βκ. u. Dind. εἰη. 246 D. 249 τοι f. σοὶ. 251 ἀλεξήσηισ. 253 πέμπε. 254 D. 261 D. 262 D. δέκε τοι. 270 ἀμύμονασ ἔργ εἰδυἰασ. 271 D. 272 ἐξέλεθ', darunter das ὑφέν. 273 μεταδ'. 274 ἐπὶ καὶ, aus Verschen statt καὶ ἐπὶ wie 132. 285, 86 ἐνι. 286 δέοι. 289 ἐπι. 290 εὐ, ναιόμενα. 297 τιμήσωσι. 298 ὑποσκήπτρωι. 299 ταῦτα κέτοι. 302 καταστρατόν. 305 οὐτινα φηδίν. 310 κρανέω τε. 311 παρήμενοι. 313 D. 317 δηίσισι

μετ'. 318 ἴσηι μοίραι. πολεμίζηι. 322 αἰεὶ. 323 προφέρηισι. 324 δέτε οἰ. 325, 27 D. 332 θοῆισι. 335 ἀπο. 338 D. 339 ἢ. 344 ἀπάτησε. 346 μασιλεῦσι. 347 D. 349 ἐπαυτῶι. 353 ἀπο. 354 D. 355 ἐνθά. 357 θεσῖσι. 362 δώιη. 363 κεν. 364, 67 D. 374 οὐδ' ἐτι. οὐδεμέν. 377 γάρ ἐψφρένασ. 378 D. 380 ἐστι. 381 ἢδ' – ἢδ'. 382 ἐν. 383 D. ἐκάστασ. 385 D. 386 πείσει. 395 D. 397 ἐθέλοιμι. 401 D. 402 εὖ ναιόμενον. 404 D. 405 Dp. 410 τέμε φησὶ. 416 O. οὐδέκεμ. κιχείηι. 419 D. 425 ἐπὶ. ἦδέ. 428 ὄφρά μοι. 434 μεταφρεσὶ. 435 οὐδ' ἐτι. θοῆισι. 437 ἀποσεῖο. 430 πέμπε. 441 τελέθουσι. 442 τούνεκάμε προἔηκε. 444 ὧς. ἀποσεῖο. 446, 47 D. 449 περὶ, χώσατο.

451 λισδέσκετο. 455 D. 456 D. έπ ἀγὰσ. 457 D. περσεφόνεια. 458—61 fehlen. 463 καταμέγαρα. 465 μεγάροισι. 472 ύπαι-θούσση. 473 D. 475 D. 477 δμωιάστε. 478 D. 480 ἄνακτα und darüber χθ΄. 481 D. με φίλησ΄ wie Bk. 482 ἐπικτεάτεσσιν-489 ἄψου ἀσαιμι. 499 εὐχωλῆισ΄ ἀγανῆισι. 503 ὁφθαλμῶν. 505 D. 506 Dp. 507 αΐ. 509 D. εὐξειμένοιο. 510 ἀνήινηται. 520 D. ἐπι προξήκεν. 526 ἐπέεσσι. 527 D. 528 D. φίλοισι. 531 D. 533 ἀρσε. 534 ἀλωιῆσ. 535 ἔρξ΄. 537 Dp. 540—42 D. 545 κε δάμη μροτοϊσι. 546 D. 549 κουρήτων τὲ. 550 πολέμιζε. 554 D. 555 δ. 556 παραμνηστῆι. 562 D. 563 ἀλκυόνοσ. 564

άφήρπασε. 566 έξαρέων, θεοΐσι. 567—69 D. 569 πευσεφόνειαν. 571 D. έρ⁻ινῦσ. 572 έρέβευσφιν. 573 άμφιπύλασ. 575 D. 578 D. ενθά μιν. 582 ἐπ εμμεμαώσ. 586 D. 588 πύκ εμάλλετο 592 ἀλώηι. 593, 94 D. 596 ἐδύσετο. 598 D. 599 αὔτωσ. 600 μὴ δέσε. 601 χαλεπον δέκεν. 602 ἐπι. 605, 7 D. 609 παρανηνοί. εἰσ ὅχ' wie Bk. 610 ὀρωίρηι. 611 ἐνιφρεσὶ. σῆισι. 612 Dp. 613 οὐδέτι σε. 615 κέ με. 616 D. 618 ἐνιμαλακῆι. φαινομένηφι. 619 D. ἡ ἐ dazwischen ist ein Buchstabe ausradiert und χ darübergeschrieben. 621, 22 D. 623 μεταμῦθον ἔειπε.

625 D. 632 D. φονῆσσ, darüber σιο. 633 τεθνείῶτοσ. 634 (-636 δεξαμένωι. 637 ἐνιστήθεσσι. 638 D. 639 ἄλλάτε. ἐπιτῆσοι. 640 δέτοι εἰμέν. 641 Dp. 645 ἐείσω. 646 κραδίηι. 653 D. σμύζαι, über dem v steht das Zeichen der Kürze. 654 τῆ μῆτ. 656, 57 D. 658 δμωιῖρισι κέλευσε. 660 ἐπέλευσε. 664 Dp. ῆγε. 665 καλλιπάφησο. 668 D. 669 κλισίην. 680 D. 681 σόμω. 682 D. φαινομένηφι. 685, 86 D. 688—92 O. 688 σίδε. 691 ὄφρά σί. 694 Λ.Ο. 695 ἄνεωι. 698 D. μὴ f. μηδ'. 699 D. 708 προνεῶν. 709 D. ἐνιπρώτοισι.

K:

5, 7 D. 8 πόθι. 10, 13 D. 17 ήδε. 18 επί. 21 περιστήθεσαι. 23 D. 25 αύτωσ. αὖ, τῶι. 27 δή εθεν. 29 κάλινρε. 30 D. κεφαλήιφιν. 35 D. παραπρύμνηι. 37 D. 38 D. ὀτρώνεισ. 41 ἔσται und darüber ειη. 44 D. ἤτίσ κεν. 45 D. Zwischen 48 u. 49 Λ. 49 διὰ φίλοσ. 50 αύτωσ. 51 O. ἀργείσισ. 52 O. 53 D. 54 ἐπὶ νῆασ. ἐπι. 55 κε πίθηται. 57 κείνου. 62 μετατοῖσι. 63 μετά σ΄. 65, 68 D. 70 ἄμμι. 71 ἐπιγεινομένοισιν.

73 μετανέστορα. 75 D. ἐνιμαλακῆι. 77 D. 79 ἐπέτραπε. 82 ἀναστρατὸν. 84 O. 91 D. 93 πέρὶ δείδια, darüber διχ (διχῶσ) ν. Ηcrodian. 95 ἐκθρωίσκει. ὑποφαίδιμα. 97 εἰστοὺσ. κατα-

βήσμεν. 98 Dp. άδηκότεσ. 99 επιπάγχυ. 105 εέλπεται. 108 ποτιδ΄. 109 δουρί κλυτόν. 110 D. 111 τοῦσδε. 113 έκαστάτωι. 115 εἴπέρ μοι. 116—18 D. 120 D. 121 μεθ΄ εἰτε. 126 προπυλάων. 127 ἡγερέεσιαι. 129 οὕτίσ, οί. 132 ὑπολιπαροῖσιν. 133 ἀμφιδ΄. 140 D. ἐεἰπε. 141 ἐπινῆσο. 142 ὅτι. 146 ἐπέοικε. 148 κλισίην δὲ. 150 ὑποκράτεσφι. 157 πὰρ στὰσ. 158 Α. 159 ὅρσεο. 161 εἴαται. 164 D. 167 D. πάντηι wie Bk. 169 καταμοῖραν. 175 D. 181 οὐδεμὲν. 183 δε. περι. δυσωρήσονται. 185 ἐπαντοῖι. 186 ἀποτέ. 187—89 D. 188 πεδίον δὲ. 191 fehlt. 195 D. 204 D. 205 μετατρῶσο. 207 ἐνιτρώεσσι. 208—10 Α.

208 ἄσσάτε. 209 παρανηυσίν. πόλιν δέ. 211 ταῦτάτε. 216 D.

221 ἐόντων. 224-26 D. 224 ổ wie Dind. 225 εἴπέρτε. 230

δουρὶ πλειτὸσ. 231 D. 237 μη δέ. 240 O. u. : 242 D. 244 περὶ. 249 μήτε τι. 252 D. πλέω. 253 O. 257 πεφαληφιν ἔθηπε. 262, 65, 66, 68 D. 270 δ. 272 ἐνὶ. 275 ὀφθαλμοῖσι.

277 D. 278 μοι. ἥτέ μοι. 281 D. ἐφικέσθαι. 282 D. κεν. 286 D. 288 δ. καδμειοῖσι. 298 D. ἀμφόνον. ἀντέκνασ. 299 D. 300 κικλήισκετο. 306 ἀριστεύωσι. ἐπινηνοῖν. 307 τλαίηι οἴ. 311 μετασφίσιν. ἐθθέλονσι. 317 Dp. δ. μεταπέντε. 322 D. ἔππουστέ. 324 ἀποδόξησ. 326 D. 330 D. 331 ἀλλὰ σὲ φημί. 332 D. 335 D. 336 ἀποστρατοῦ. 338 D. 341 τοι f. τισ. 342 ἢ und darüber ει. 343 Α. κατατεθνειώτων. 344 παρ' ἐξελθεῖν.

345 έλοιμεν. 346 παραφθαίηισι. 347 D. ποτὶ νῆασ. στρατόφιν. 349 παρὶ ἐξ. ἐντεκύεσσι. 351 D. 352 αl. 353 D. 354 D. ἐπιδραμέτην. 356, 361 D. 363 ἀδ ὁ wie Bk. 365 φνιάκεσσι. 368 φθαίηι. ἔλθηι. 370 οὐδέσε φημὶ. 371 ἀπὸ u. darüber v. 372 D. ἀφῆκεν u. darüber ε. 375 D. γίνετ. 378 D. 381 D. 383 D. μηδέτι τοι. 385 πῆι. 387 A. O. 388 ἤ. 389 ἐπιγλαφυράσ. ἤδ. ἀνῆκε. 390 ὑποδ. 391 παρεκνόον. 397—99 O. 398 D. 399 άδηκότεσ. 408 D. δαὶ. 409—11 A. O. 409 ἄσσά τε. 410 πόλιν δὲ. 413 τοὶ γὰρ. 416 ἀποφλοίσμου. 418 μὲν u. darüber γὰρ. 420 πολύκλητοί τ'. 421 εὐδουσιν. 424 δῆ u. darüber γὰρ. 425 ἢ wie Bk. 427 ἐγω τοι. 428, 30 D. 432 τί η. 434 οἶδ'. 435 παῖσ. 438 τὲ. 440 κατὰ θνητοῖσιν. 444 ὄφρά κεν. 445 D. ἤ ὑα f. ἡὲ. 447 D. φὑξίν γε. 452 ὑπο. δαμεὶσ u. darüber τυπεὶσ. 455 ἔλασσε. 458, 61 D. 463 ἐπι-

μωσομεθ'. 465 ἀπο. 466 D. ἀναμυρίκην. ἐπισῆμα. ἔθηκε. 469 D. 470 D. έξον. 473 D. τριστοιχεί. 475 D. ἐξεπιδιφριάδοσ.

476 D. διομήδεα. 478 D. 479 οὐδέτι σε. 480 D. συντευχεσιν. 485, 86, 88 D. 490 D. ἐξερύσασκε. 495 D. 496 κεφαλῆιφιν. 497 O. 499 ἡιειρεν. 503 μερμήριξε. 505 D. ἡ. 507 ἔωσ δ. 510 ἐπιγλαφυρὰσ. 511 μήπου τισ. 513 κόψε. 515 D. ἀλαὸσ σκοπιὴν. 520 D. 521 ἄνδράστ. 527 διὶ φίλοσ. 528 D. 531 fehlt. 534 ἔτυμόν τοι ἐρέω, über τοι stehen Punkte, welche bezeichnen, dass das Wort zu tilgen ist. 538 καταφρένα. 539 ὑποτρώων. 542 μειλιχίσισι. 545 Dp. τοῦσδ. 546 Dp. 548 οὐδέτι φημὶ. 549 παρανηνοὶ. 556, 58 οἶδε. 557 ἐπεὶ ῆ. 559

61 D. 567 ἰμᾶσι. 570 D. ἐνι. 571 D. 572 ἀπενίζοντο. 573 D. κνήμαστε ἰδὲ. 574 D. 575 ἀπο. 578 D. 579 D. ἀφυσσόμενοι.

1.

2 μροτοῖσι. 4 D. ε μεταχεροῖν. 11 D. 13, 14 A.O. 16 εδύσατο. 17 D. περικνήμητσιν εθηκε. 21 D. κύπρον δε. 22 D. 23 τούνεκά. 26 προτιδειρήν. 27 D. 30, 32 D. 35 εν. 41,

43—46 D. 45 ἐγδούπησαν. 48 αὐτ' ἐπιτάφρωι. 49 D. συντεύχεσι. 51 D. ἐπιτάφρωι. 52 D. ἐν. 54 D. ἐξαιθέροσ. ἔμελλε. 55 D. 56 D. θρωισμῶι. 62, 65 D. 68 D. κατάφουραν. 69 κριθῶν. 71 D. 72 D. ὑσμίνηι. 75 D. 76 ἐνιμεγάφοισι. ἦχι. 77 καταπτύχασ. 78—83 O. 85 πίπτε. 86 D. 88 ἄδσσ. 89 τὲ. περιφρένασ. 91 ἀν f. ἐν. 93, 94, 96, 97 D. 100, 101 D. 104 Dp. 105 λύγοισι. 106 D. 107 εὐρὺ κρείων. 108 καταστῆθοσ. 109 D. 111 D. γινώσκων. παρανηνοί. 116 D. σφι. 117 ὑποτρόμοσ. 121 D. 122 δ. 124 D. 128, 30 D. 140 D.

142 Dp. 144 D. 146 ἀποξίφει. τμήξασ wie Dind. ἀπότ. 147

Divisized by Google

D. 155 D. 158 ὑπατρείδηι. 160 αναπτολέμοιο. 163 D. 166
 D. 167 καππεδίον. 168 πόλεωσ. 172 καμμέσσον. 173 D. 175
 όδοῦσι. 178 D. 179, 80 A. O. 180 ὑποχειροὶ. περὶ πρὸ. Θτῖιεν.

183 D. 184 δε στεροπήν. 190 κατακρατερήν. 191 D. 192 D. άλεται. 194 επικνέφασ. 196 D. 205 κατακρατερήν. 207 άλεται.

212 πάντηι. 217 D. 219 άντίοσ. 221 D. 224 καλλιπάρηον.

226 D. 227 μετακλέοσ. 230 δ. ἐοὐν und darüber ι. 231 ἀντίσο 232 ἐπαλλήλοισιν. 234 D. ἐνεψθε. 238 εὐψὰ κρείων. 239 ἐπι. 243 ἔδωκε. 244 D. 246 ἐξενάριξε. 252 D. 254 τ' u. darüber δ'. 257 δ. 259 ἀνόμιλον. 262 D. ὑπατρείδηι. 264 δ. 266 D. ὁφρά σί. ἐξωτειλῆσ. 270 D. 273 ἐπέτελλε. 274 ἐπιγλαφνοῆμαιν ἐλαύνειν. 277 ποντοπόροισι. 281 ἐπλ. 288 ἄριστοσ vor dem Spiritus lenis steht auch noch der asper auf σ. ἔδωκε. 297 D. 300 μφοτολοίγωι ἴσοσ ἄρηῖ. 302 D. 304 τοῦσ. 306, 7 D. 310 ἔνθά κε. 314 D. 315 κορυθαιόλοσ. 319 D. 321 καταμαζὸν.

326 D. 330 οὐδ' ἐοὺσ. ἔασκε. 333 D. δουρὶ, κλυτόσ. 335 ἰπτόδαμόν. 336 ἔνθὰ. 339 οὐ γάρ οἰ. 341 δ. 342 διαπρομάχων. 345 ἐίγησεν. 350 D. κεφαλῆιφι. 351 κακκόρυθα. ἀποχαλκόφι. 354, 55 D. 356 Α.Ο. 358 διαπρομάχων. 363 ἐρύσατο. 364 D. 366 εἰπου τισ. ἐμοίγε. ἐστι. 368 Dρ. δουρὶ κλυτόν. ἐξενάριξεν wie Bk. 370 ἐπι. 383 σἴτόσε. 385 D. 387 D. 388 αὐτωσ. 389 ώσ εἴμε wie Bk. 390 D. 391 ὑπεμεῖο.

393 τίθησι. 394 παϊδεσ δ΄. 396 δουρὶ κλυτὸσ. 398 εἶλκ΄. 399 ἐπέτελλε. 400 ἐπὶ. 401 δουρὶ κλυτὸσ. 402 D. 404 D. ὤιμοι. 405 D. 409 D. 411 ἔωσ δ. 413 Dp. 417 ἀμφί τε. 418 γίνεται. 419 διὶ φίλον. 422 D. 424 D. καταπρότμησιν. 430 D. 431 ἰππασίδησι. 432 D. τοιῶδ΄. 433 ἢ. 434 πάντοσε, ἐσην. 436 διαθώρηκοσ. 437 ἔασε. 439 τέλοσ κατακαίριον. 442 μὲν ἐμ΄. 448 ἔλασσε. 453 θανόντί περ. 455 αὐτὰρ ἐπεί κε θάνω κτεριοῦσί με. 456 D. 457 εἶλκε. 458 Dp. 462 D. 466 ἵκετο φωνὴ. 467 ὡσ εἴ wie Bk. 468 ἐνι. 470 πάθησιε ἐνιτρώεσσι. 473 διὶ φίλον. αὐτὸν und darüber ωι. 474 ώσ εἴ. 476 ἀπονηυρῆσ. πόδεσσι. 480 Dp. 481 δ. 486 πὰρ΄ ἐξ. 492 D. πεδίον δε κάτεισι. 494 D. 500 πίπτε. 502 D. μετατοῖσιν. 506 D.

καταδεξιον. 509 μετακλινθέντοσ. 515 O. 520 επιγλαφυράσ. 523 D. 528 Dp. εππουσ τέ. 535 αί περιδίφρου. 538 ρῆξαί τε. έν. 540 δ. 543 fehlt. 544 D. ωρσε. 545 D. 548 Dp. απο. 549 εσσεύοντο πύνεσ τε. 550 οΐτε μιν. 553 αντίοι. 557 D. 559 D. 562 D. σπουδηι τ'. 564 τηλεκλειτοί τ'. 568 D. 569 ἐπινῆασ. 571 ἀποχειρῶν. 574 D. 576 βελέεσσι. 579 ύποπραπίδων. 583 D. 589 D. οὐδέ έ φημί. 600 D. εἰστήχει. 601 D. 602 προσέειπε. 604 D. 606 D. τίπτέ με. 608 τω μω. 611 διὶ φίλε. 612 D 613 ἔοικε. 620-22 D. 625 ὅτ' έπερσεν, 629 έπαυτῆσ. 630, 32, 35, 36 D. 640 λευκ' ἐπάλυνε, 646 άνωγε. 650 D. 651 γινώσχω. 657 οίδε, 659 D. 661 δουρί κλυτόσ. 662 fehlt. 667 D. 670 μίη τε. 673 ναιετάασκε. 675 ἀποχειρόσ. 676 καδδ'. 679 συμόσια. 683 D. 684 πόλεμον δέ. 685 φαινομένηφι. 686 χρέωσ. 688, 89, 92, 94, 97, 99 D. 705 A. O. μή τισ mit Bk. 706 ἀμφὶ δέ. 709, 11 D. 713 ἀμφ' έστρατόωντο. 716 άξχοντα. 720 ώσ. ήμετέροισι. 728 ποσιδάωνι. 730 Dp. τελέεσσε. 733 δή und darüber έ. διαρραίσαι. 734 D. άλλάσφιν. 735, 37 D. 747 D. 749 ύποδουρί. 750 - 52 D. 751 εὐρὺ πρείων. 753 εγγυάλιξε. 754 D. 757 αλισίου. 759 D. 762 Επυγε. 766 πέμπε. 767-85 Ο. 767 δε ενδον. 768 επέτελλε. 769 εὐ ναιετάοντασ. 773 ἔκηε. 775 ίεροῖσι. 779 ἄτε. 782 Dp. 785 ω̃ιδ. 786 D. 788 φᾶσθαι. 794, 95 Dp. 798 πόλεμον δέ. 802, 3 O. A. 802 κεκμηώτασ. 804 ενιστήθεσσιν όρινε. 807 D. ίξε. ϊνώσφ'. 809 αντεμόλησε. 810 καταμηφόν. 811 καταδέ. 817 D. 820, 21 $\tilde{\eta}$. 824 D. 827 $\omega \epsilon v$. 832, 34 D. 838 $\pi \tilde{\omega} \sigma$ τάρ. 841 D. 844 D.

M.

2 δέ μαχοντο. 3 ἔμελλε. 7 ὄφρά σφεν. 11 ἔπλε. 14 δέ λίποντο. 17 D. ποσιδάων. 19 ἄλα δέ προρέουσι. 22 D. 26 συννεχέσ. ὄφρά κε. 28 πέμπε. 31 χάλυψε. 33 χαρρόον. τη f.

ίεν. 34 Dp. ποσιδάων. 36 D. 38 επί. 41 θηρευτηισι. 46 D. 48 οππηι wie Bk. 56 D. 59 τελέουσι, 61 έπικούρων. 65 έστιν. 66 D. 67 δή f. τούσ. 68 μούλετ' ἀρήγειν. 74 έλιχθέντων. 75 έγω. 77 D. 81 έξοχέων. 85 έπιτάφρωι. 93, 96, 97 D. 104 διαπάντων. 105 D. μόεσσι. 106 οὐδέτ'. 112 θοῆισι. 113 ὑποχῆρασ. 115 D. 116 δυσώνυμον. 118, 20, 21 D. 123 μετανῆασ. 131 θυράων f. πυλάων. 133 ημαπάντα. 135 μίηφι. 136 οὐδὲ φέμοντο. 137, 39, 40 D. 142 ὄρνυον. 144 D. 150 γίνεται. 153 καθύπερθε. μίηφι. 155, 59 D. 160 κόρυθοσ. 161 βαλλόμεναι. 172 άλωναι. 175-80 Ο. 176 άγορεῦσαι. 177 πάντηι. 183 χαλχοπαρήου. 184 διά πρὸ. 189 καταζωστῆρα. 193 D. 195, 96 of. 197 steht am Rande. 199 παρατάφρωι. 201 D. 204 γάρ αὐτον vgl. Schol. 205 ἀποέθεν. 207 D. 210 D. 211 D. μένπωσμοι. 212 οὐδεμέν. ἔοικε. 213 D. ἐνιμουλῆι. 214 οὕτέ ποτ'. 215 νῦν αὖτ'. 216 D. 218 ἐπῆλθε. 219 steht am Rande. 223 εἴπέρτε. 228 D. 230 Dp. κορυθαιόλοσ. 236 ἄστέ μοι. κατένευσε. 238 μετά τρέπομ'. 239 D. 240 έπαριστερά. 245 περικτεινώμεθα wie Bk. 246 επαργείων. 250 ύποδουρί. ἀποθυμον. 253, 54 D. 255 οπαζε. 256 μίηφι. 258 D. έφιπον. 261 D. 267 ἐπέεσσι. 271 ἄπασι. 272 γινώσκετε. 273 ποτινηασ. 275 δώιπισιν. 280 D. 285 D. άλλα τε. 286 είλῦται. 291 D. 294 πάντοσε, ίσην. 301 D. είσ. 303 D. περιμήλα. 306 ἀποχειρόσ. 307 ἀνηκε. 310 τί, η νωϊ. 311 κρέασίντε, ίδε wie Bk. 312 είσορόωσι. 315 τω. 317 ὄφρά τισ. 318 κατακοιρανέουσιν. 321 μεταπρώτοισι. 324 ουτέ κεν. ένιπρώτοισι. 325 ουτέ κε. 328 D. 329 D. ἀπίθησε. 333 ἀναπύργον. 334 ὅστίσ οἰ. 335. 6 D. 338 ίκε. 340 ἐπώιχατο. 346, 48 Dp. 349 D. 350 O. 359 Dp. 363 O. 365, 66, 68 Dp. 371 O. 375 D 382 χειρί γε τῆι έτέρηι φέροι und am Rand χείρεσ' άμφοτερηιο έχοι. 384 άραξε. 391 ἐπέεσσι. 394 D. 398 ὕπερθε. 400 D. 401 D. στήθεσφι. 402 άμυνε. 403 έπι. δαμείηι, 404 ήδε und darüber ού. 407 εέλπετο. 410 δέ μοι έστὶ. 411 παρανηυσὶ. 412 έφομαρτείτον. 416 D. 419 ούτέ ποτ'. 423 ένι. 426 D. 428 ότωι. 430 πάντηι. 431 D. 437 δώκε. 442 D. ώσ ἔφατ'. 444 D. 446 εἰστήκει. 450 O. 452 ολίγον τε. 455, 56, 58 D. 463 D. 464 χεροί. 465 ούχ άντίσμιν. 468-70 D. 471 άναγλαφυράσ.

N.

1 Α. D. πέλασσε. 2 D. παρατηισι. 4 καθόρωμενοσ. 9 καταθυμον. 10 Dp. αλαόσ σκοπιήν, vgl. K 515. 11 D. δ. 12 D. 16 D. 17 κατεμήσετο. 19 ποσιδάωνοσ. 21 D. ένθα δέ. περιχροί. 27 ἐπικύματ'. 28 D. ἡγνοίησεν. 29 D. 34 ποσιδάων. 41 D. 42 ἀχαιούσ f. ἀρίστουσ. 43 ποσιδάων. 45 D. 48 μὴ δέ. 49 D. 51 γάρ πάντεσ. 52 περὶ δείδια. 53 ογ'. 57 ἀπονητών. 58 καί und darüber κεν. έγείρει. 60 D. 61 A. 64 D. 65 ποσιδάων. 66 D. 68 Dp. έχουσι. 73 ένιστήθεσσι φίλοισι. 75 ύπερθε. 78 νέριθε πόδεσσιν. 82, 85 D. 86 καταθυμόν εγίνετο δερκομένοισι. 89 ύπ εκκακού. 91 επιπρώτον. 93 μηρίονην τέ. 98 ύπο. 103 D. πορδαλίων. 104 αύτωσ. ἐπιχάρμηι. 107 δὲ ἔχαθεν. έπινηυσί. 109 έθέλουσι. 110 D. 112 εὐρὰ κρείων. 114 έστί. 115 D. 118 μαχεσσαίμην. μεθείει. 119 περιχήρι. 123 παρανηυσί. 127 D. 128 οὔτέ κ΄. 132 φάλοισι. 134 δὲ πτύσσοντο. ἀποχειρῶν. 140 ψψι τ' ἀναθρωισκων. 141 έωσ wie Bk. 144 ρεῖα δ' ελεύσεσθαι. 145 φάλαγξι. 147 D. 148 Dp. αποσφείων. 154 ώριστοσ, das ω hat ausserdem noch den asper. 157 und 160 κατασπίδα πάντοσε, ίσην. 159 D. 163 απο. 165 D. 166 D. ξυνέαξε. 168 αλισίηιφι. 172 Dp. 175 τρώεσσι. 176 παρ. τίεν. τέχεσσι. 182 αποτεύχεα. 186 ν ισόμενον πόλεμον δε καταστήθος. 187 επαυτώι. 191 ούπηι. 193 δ' εχάσσατ' όπίσσωι. 196 μεταλαόν. 197 D. 199 άναρωπήτα. 200 μεταγαμφηλητοίν. 201 έγοντο. 203 D. 205 κονίμισι, 210 δουρί κλυτόσ, 213 D. 217 D. 222 D. νῦν αίτιος. 223 D. γινώσκω. 224 οὕτέ τινα. οὕτέ τις. ούτω. 226 D. 227 νίασ άχαιῶν. 229 ὅτε f. ὅθι. 230 τῶ. 231 ποσιδάων. 236 D. 239 άμπόνον. 240 ΐκανε. 245 περιστήθεσσι. 252 D. μετεμ'. 253 und 256 ένικλισιηισι. 255 fehlt. 257 D. 261 προσενώπια. 264 έστι. 269 έμε φημί. 275 D.

276 D. παρανηυοί. 281 έπαμφοτέρουσ. 283 γίνετ'. 284 οὐτέ τι. 285 επειδάν. 287, 88 D. 290 άντιάσειε. 291 μεταπρομάχων. 292 D. 294 κλισίην δέ. 298 μέτεισι. 299 D. 302 μεταφλεγύασ. 306 D. έειπε. 307 πῆι. 308 ἐπι. 309 οΰτω. 310 κάρη κομόωντασ. 315 Dp. 316 fehlt. 317 D. 325 έστὶν. 326 D. ἐπαριστερ' der Accent steht wie gewöhnlich hinter dem Apostroph, um anzudeuten, dass er auf das elidierte α gehört. 327 D. 329 καταστρατόν. 331 συνέντεσι δαιδαλέοισι. 333 έπιπρύμνητοι. 334 ύπολιγέων. 337 ένιθυμωτ. 339 έγχείητοι. 341 άπολαμπομενάων. 343, 44 D. 346 D. ήρωεσσι τετεύχετον. 347 μέν όα. 348 ούδέτι πάμπαν. 350 Ο. 351 ποσιδάων. 356 τω. άμφαδίηι. άλέεινε. 357 καταστρατόν. 359 D. 362 ώρσε. 365, 66 D. 367 ἀξκοντασ. 368 κατένευσε. 372 D. πῆξε. 379 συν. 380 εὖ ναιόμενον. 381 ἐπινηυσὶ. 382 D. ἐεδνωταὶ. 383 εἶλκε διακρατερήν. 392 δ. 403 D. 405 πάντοσε, ίσηι. 406 ἀρ ὅγ΄ έν ρενοίσε. 408 D. εάληε τόδ. 412 ύποπραπίδων. ύπογούνατ' έλυσε. 414 αλλα έ φημί. 415 D. 416 καταθυμόν. 420 D. άμφεκάλυψε. 423 Dp. έπι. 424 ίδομενεῦσ. 426 D. 432 τούνεκα. 433 ώριστος, das ω hat ausserdem noch den asper. 434 ποσιδάων εδάμασσε. 439 D. 440 αποχροόσ. 441 ερικόμενοσ περιδουρί. 442 πεπήγει. 447 αντιπεφασθαι. 449 ίδηισ. 456 D. 465 πάροσγε. 467 δουρί, κλυτόσ. 468 ἐνιστήθεσσιν όρινε. 470, 71, 74 D. 476 δουρί, κλυτόσ. 485 όμηλικίηι. 489 ετάροισι. 492 μετακτίλου. 493 D. 494 ἐνιστήθεσει. 496 D. 497 περιστήθεσσι. 502 D. 504 καταγαίησ. 505 αποχειρόσ. 514 τω. 515 D. 522 ενικρατερήι. 523 άλλ' ό γάρ. ύποχρυσεοισι. 524 ένθά περ. 542 έπι. 546 D. 548 D. πονίηισι. 552 οὐδε δύναντο. 554 περι. ποσιδάων. 557 D. 561 οσ οί. 563 D. ποσιδάων. 564 D. 565 έπιγαίησ. 569 γίνετ. 570 ένθά οι. 578 δ. 574 ὄφρά οι. 575 D. κάλυψε. 584 D. όμαρτήτην. 585 άπονευρῆφιν. 588 αποπλατέοσ. αλωιήν. 589 θρωισκωσιν. 590 ύπολιγυρήι. διαγειρός. 602 τέλος δέ. 608 ένικαυλώι. 610 D. 615 ύπολόφον. 616 ύπερπυμάτησ. 617 παρ. 625, 26 D. 627 Dp. παρ'. 628 ποντοπόροισι. 629 D. 631 ήτε σε φασί. 633 ύμριστήσοι. 643 D. ἐνθά οἰ. 644 πτολεμίζων. 649 D. 651 καταδεξιον. 652 διά χύστιν. 654 έπι. 657 D. δ' fehlt. 658 O. 659 O. έγίνετο τεθνειῶτος. 661 παφλαγόνεσσι. 663 D. πολυίδου. 665

έβαινε. 666 πολύιδοσ. 667 φθτοθαι. 669 θωιήν. 671 ύπογναθμοτο. 672 ἀπομελέων. 674 διὶ φίλοσ, so auch Dindorf. 675 έπαριστερὰ. 681 D. 682 ὕπερθε. 684 γίνοντο. 686 φθίοι. 687 D. οὐδὲ δύναντο. 688 ἀποσφείων. 693 und 699 προφθίων.

694 D. 696 ἀπὸ. 697 D. 704 ἀμφι. σφι. 705 ἀνεκηκίει. 707 D. καταῶλκα. 708 ἔστασαν. 719 δαιδαλέοισι. 723 ἔνθά κε. 724 D. 725 D. 728 τούνεκα. 731 fehlt. 734 D. 736 D. πάντη. δέδηε. 738 συντεύχεσιν. 740 D. 742 ἐνινήεσσι. 744 παρνηῶν. 745 D. 746 παρανηυοῖν. 749 fehlt. 754 D. 755 διαδὲ. 758 δ. 761 D. 762 ἐκιπρύμνηισιν. 764, 65 D. 768 ἐπέεσσι. 773 D. 776 δήποτε. 777 D. οὐδέ με. 779 δαναοῖσι. 782 D. 784 ὅππηι wie Bk. 785 οὐδέτι φημὶ. 786 πάρεστι. 787 παρδύναμιν. 792 πάλμΰντ'. 793 D. 796 ὑπομροντῆσ. πέδον δὲ. 803 πάντοσε, ίσην. 806 πάντηι. 807 ὑπ ἀσπίδια προμιμῶντι. 808 Dp. ἐνιστήθεσσιν. 810 τί ἡ. 815 εὐ ναιομένη. 818 ἀθανάτοισι. 820 D. πόλιν δ΄. 822 ἐπιδ΄. 825 αὶ γὰρ. πάϊσ. 828 ἡδε. ἀργείοισι. 829 ἐν. 832 ἐκινηνοῖν. 834 ἐπιδ΄. 828 ἡδε. ἀργείοισι.

 Ξ .

4 παρατηνοί. 7, 8 D. 13 D. 14 ὅπισθε. 16 D. 18 ουδ΄ ετέρωσε wie Bk. 20 καταθυμόν. 25 D. περι. 26 ἀμφιγύοισι. 28 D. παρνηοῦν. 31 θιν' ἐφ' d. h. θινὶ, der gravis steht an der Stelle des elidierten Vocals. πεδίον δὲ. 32 ἐπιπρύμνηισιν. 35 D. τῶ. 37 Dp. 38 ἀθρόοι wie Bk. σφι. 39, 40 ἐνιστήθεσσιν. 40 O. 43 φθεισήνορα. εκάνεισ, am Rande δεῦρ' ἀφικάνεισ. 44 μηδή. 45 D. ἐνιτρώεσσ. 46 παρνηοῦν. προτιίλιον. 49 ω. 51 νέεσσι. 57 ἔχουσι. 58 D. 63 D. ἐστὶ. 65 ἐπιπρύμνηισι. 69 D. 70 ἀπάργεσσ. Dieser Vers steht am Rand. 72 θεοῖσι. 74 ἐγω. 78 D. 80 ἀνανύκτα. 81 προ φύγηι. ἀλώηι. 91 διαστόμα. 94 τοσσοῖδ'. μεταργείσισιν. 95 Α.Ο. 101 ἀποπτανέουσιν. 102 ἔνθάκε. 104 πῶσ. 112 νεοίτατος είμὶ. 113 ἐξαγαθοῦ. 114

O.D. 117 D. 118 Dp. 124 D. 125 zwei Diplen. ωσ f. εί. 126 τω. 128 D. πόλεμον δέ. 129 D. 135 Dp. αλαοσσκοπιήν am Rand άλαοσκοπιήν. 136 D. 140 ενιστήθεσσι. 142 σιφλώσειε. Dieser Vers steht zweimal unmittelbar hintereinander in der Handschrift. 148 ὄσσόντ. 153 D. όφθαλμοῖσι. 154 D. 155 D. ανακυδιάνειραν. 161 ήδε. καταθυμόν. 162 Dp. έαυτήν. 165 επιμλεφάροισιν, πευχαλίμητσι. 167 D. επήρσε. 168 D. χληίδι. 169 Dp. ηγ'. 170 D. αποχροόσ. 171 D. κάθηιψεν. 178 D. 179 ἐνιδαίδαλα. 180 D. ἐν έτῆισι 173 ποτὶ f. κατά. καταστηθοσ. 181 αραρνίαν. 182 ev. Louoise. 183 D. ύπολιπαροΐσιν. 187 περιχροί. 189 προσμύθον. 195 ότι. 196 D. 202 οί με σφοίσι und am Rand οί μ' έν σφοίσι. έντρεφον. 205-7 A. 206 D. 208 Dp. παραί πεπιθούσα. 209 D. ανέσαιμι. 213 O. 214 D. ἀποστήθεσφιν. 217 zwischen diesem und dem folgenden Verse steht ein Zeichen, das mit der Diple die meiste Aehnlichkeit hat. 218 ονόμαζε. 219 D. 220 οὐδέσε φημί. 223 μέσωι f. έω̃ι. 225, 26 D. 230 είσ ἀφίκανε. 235 D. δέκετοι. 239 D. πάισ. 241 ἐπίσχοίεσ. 242 D. 247 άσσον. 254 ἐπι-255 εὖ ναιομένην. 256 χαλέπαινε. 257 καταδώμα. 264 τί η. μεταφυεοί. 265 Zη. 266 ν. ώσ. 267 D. 269 fehlt. 270 χήιρατο. 272 D. 274 Dp. οί. 279 D. 284 D. ἐπιχέρσου. 285 ύπεσείετο. 286 έμεινε und darüber ιμνε. 287 είσελάτην. ένίδηι. 288 D. 290 ορεσσι. 298 πηι. 303 οί με σφοίσι, am Rand οί μ' έν σφοῖσι. ἐὐτρεφον. 304-6 Ο. Α. 307 πολυπιδάκου, am Rand corrigiert πολυπίδακος. 310 μήπως. μετ' έπειτα. 313 μέν έστι. 315 D. έρωσ. 316 ενιστήθεσσι. 317-27 O. τάδε. 335 προσδώμα. 338 D. 342 θεον. μήτε τιν. ύποχθών. 349 άποχθονόσ. έεργε. 350 δεξάσθην und am Rand λεξάσθην. 351 έερσαι. 352 αναγαργάρωι. 354 D. επινηασ-357 ποσίδαον, am Rand ποσείδαον. 359 περικώμα κάλυψα. 364 με θείεμεν, am Rand μεθίεμεν. 366 Dp. 367 επιγλαφυρηιοι. 372 χερούν δέ. 370 έγω. 371 ένιστρατωι. 372 πορύθεσσι. 376 O. έχηι. 377 O. 379 D. 382 D. u. ·: χέρεια. 383 περι. 384 u. 390 ποσιδάων, am Rand ποσειδάων. 386 είχελον, am Rand έκελον. 391 D. 392 ποτικλισίασ. 394 Dp. 396 ποτιμφόμοσ f. πέλει βρόμοσ. 398 περιδρυσίν. 402 D. 403 αφαμαρτε. 404 περιστήθεσσι 405, 6 D. 411 παρ. έν. 412 μεμλήπει. 413 πάντη. 414 ύποπληγῆσ. 415 γίνεται. 416 D. 418 D. κονίηισι. 420 steht am Rand. 421 D. 427 οὖτίσ, εὐ. 433 ίξον. 434 D. 435 ἔνθτά μεν. 437 ἀπέμασσεν. 439 D. 440 νόσφεν ἐόντα. 442 D. 446 δουρὶ, κλυτὸσ. 447 οὔτασε καλλαπάσην. 453 μακρὰ μιμάσθων f. μακρὸν ἀὐσασ. 155 ἀπὸ. 459 ὅρενε. 463 D. 465 κεφαλῆσ τὲ. 467 προτέρη. 471 ἀντιπεφᾶσθαι. 475 γινώσκων. 477 D. 484 τῶ. 485 D. ἐνιμεγάροισ ἄρεωσ. 491 ὅπασσε. 492 ὑπομήτηρ. 499 D. φῆ. 500 D. 505 συνηνοὶ. 506 ὑπο. 507 ὅπηι. 509 D. 510 ἤιρατ. 513 ἐξενάριξε. 515 ἐνήιρατο. 516 D. 517 οὔτασε καλλαπάρην. ἄφυσσε. 519 ὅσσ ἐκάλυψε. 522 ὅρσηι.

0.

2 ύποχεροὶν. 8 D. ποσιδάωνα, am Rand ποσειδάωνα. 10, 11 D. 14, 15 D. 18 D. 19 περιχεροὶ. 21 D. καταμακρὸν. 23 D. 24 ἀνίει. 26 ξυνμορέηι. 28 εὖ ναιομένην. 32 ἴδηισ. 36 ὕπερθε. 38 θεοῖσι. 41 D. ποσιδάων, am Rand ποσειδάων, ebenso 51. 49 μοῶπι. 50 D. 51 τῶ. 52 μετασὸν. 54 μεταφῦλα. 56—77 O. 57 ποσιδάωνι. 59 ἔσ. 63 πέσωσι. 64 D. 66 πολεῖσ ὁλέσοντ', am Rand ὀλέσαντ'. 69 D. 82 μενοινήσειε. 86 D. 87 D. καλλιπαρήωι. 91 σε φόμησε. 94 D. 96 μεταπᾶσιν. 97 ονδέτι αδ

φημὶ. 99 εἴπέρ τισ. 101 δὲ γέλασσε. 104 ἀφρονέοντεσ. 105 άσσον. 107 θεοῖσι. 109 τω. ὅττί κεν. 112 τὸν φησὶν. 116 τίασθαι. 117 εἴπέρ μοι. 119 D. 120 ἐδύσατο. 121 ἕνθά κ΄.

122 D. παφδιὸσ. 124 δι' έχ. θάασσε. 126 ἀποχειρὸσ. 127 D. 128 αύτωσ. 130 ἄ, τε, φησὶ. 131 παρζηρὸσ. 133 οὐλυμπον δέ. 136 δ. ἐσούλυμπον. 138 Dp. τῶ. ἐῆος. 144 μετ' ἄγγελοσ ἀθανάτοισι. 146 εἰσίδην. 147 O. εἰσῶπα. 148 O. ὅττί χε. 152 ἀναγαργάρωι. 153, 55 D. 156 ὅττί οί. 158 D. ποσιδάωνι,

am Rand ποσειδάωνι. 161 D. 163 δ΄ ήπειτα. καταθυμόν. 165 έπεί, εὐ φημί. πολυφέψτεφοσ. 166, 67 A. O. 167 φᾶσθαι. 169, 70 Dp. 171 ὑπαί. 176 σε κέλεται. 178 D. 179 πολεμίζων. 182 A. 183 A. φᾶσθαι. 185 σ. 189 D. 192 D. νεφέλησι. 193 D. 194 τῶ. 195 ἐνιμοίψηι. 196 μήτί με. 197 κέφδιον εἴη. 204 D. 205 ποσιδάων, am Rand ποσειδάων. 206 καταμοίψαν. 212—17 O. 223 D. 224 γάφτε. 225 D. οἴπεφ, νέφτεφοί und über dem ν ein ἐ. 227 ὑπόειξε. 229 D. 230 D. τῆι. 231—35 O.

235 ἄσκε. 241 D. γινώσκων. 244 τ/ ἡ. 245 πούτι σε. 246 κορυθαιόλοσ. 248 ἐπί. 252 D. ὄψεσθαι. 256 πάροσπερ. 258 πολέεσσι. 259 ἐπιγλαφυρῆισιν. 263 ἐπιφάτνηι. 265—68 A. O. 267 ἄμοισ΄. 268 ὀίμφά ἐ. 272 ἐσσεύοντο. 286 ຝ. 288 D.

291 ύπογούνατ'. 296 ένιστρατώι. 297 ώσκεν. 301 αΐαντα. 307 d' exi. 308 munoioir. 310 D. 313 απονευρηφι. 314 θρωισμον. 316 D. 319 πίπτε. 320 ματένωπα. 321 επιδ΄. 329 ἔπεφνε. 330, 33 D. 335 ἀποπατρίδοσ. 336 D. 341 ὅπισθε. 343 οί. ἀπέντεα. 347 D. 350 D. 351 D. ἀλλά καὶ εσ ἐρύουσι. 353 επιστίχασ. 356 Dp. ερίπων. 359 γίνεται, ηισι. 361 εριπε. 368 θεοίσι. 372 εἴποτέτισ τοι. ἄργείπερ. 373 καταπίονα. 376 D. 377 Dp. 383 η. 384 εβαινον und darüber ησαν. 385 D. 387 ἀπονηών. 388 ἐπινηυοίν. 391 ἀμφ' ἐμάχοντο. 392 ἐνικλισίηι. 394 αχήματ'. 395 D. ενόησε. 403, 5 D. 406 οὐδε δύναντο. 407 D. 409 οὐδὲ f. ηδὲ. 411 δαίμονος. 412 D. 414 A. 416 ούδε δύναντο. 417 δ. νῆασ. 418 δ. 419 D. 428 D. 432 D. ζαθέοισι. 433 ύπερ. 434 κονίηισι. 435 αποπρύμνησ. 437 D. 439 Dp. ενμεγάροισι. 441 D. 449-51 A.O. 455 δωκε. 459 μάχησ. 462, 64 D. 467 ω. επιμήδεα. 470 D. θρωισκοντασ. 476 D. 478 ο δε τόξον. 480 D. 481 fehlt. 488 αναγλαφυράσ. 490 γίνεται. 495 D. 496 περιπάτρησ. 504 χορυθαιόλοσ. 505 D. 510 μίξαι. 511 D. 513 D. αύτωσ. 515 D. 518 D. έξενάριξε. 522 ένι. 526 φέρτατον υίον. 530 D. 531 D. έξεφύρησ. 534 αποχροόσ. 538 D. 539 έωσ δ. ήλπετο. 541 συνδουρί. 543, 44 D. 545 D. κέλευσε. 547 οδ. 551 παρ. τέχεσσι. 552 ονόμαζε. 556 άργείοισι. 557 κατά κτάμεν. 558 D. κτάσθαί τε. 561 ένι. 562 παταπρατεράσ. 564 οὐτέτισ. 567 έγχεϊ, am Rand έρχει und έρχει. 571 D. 574 ύποδέ. 577 νισόμενον πόλεμον δέ.

578 χάλυψε, 579 έπινέμφωι, 582 D. έπι, 586 ὅ γὰρ f. ὄγ' ἄρ'. 587 ἀμφιμόεσσι, 591 μετὰ στρεφθείσ, 592 ὼμοφάγοισι, 598

έμμάληι. 601 D. 602 ὀφέξαι. 603 ἐπιγλαφυρῆισιν. 605 ἐγχεσ-πάλοσ. 607 γίνετο. 610—14 O. 614 ὑπο. μίηφι. 615 ἔθελε. 621 τροφέοντα. 622 D. οὐδὲ φέμοντο. 623 δ. 624 πέσηισι. 625 ὑπαί. 626 D. ἀήτη wie Bk. 628 ὑπεκθανάτοιο. 629 ἐνιστήθεσσιν. 631 ἔλεοσ. 633 μαχέσσασθαι. ἀμφιφονῆισιν. 639 ἄνακτοσ, am Rand ἀέθλων, so auch Eustath. und Schol. Pind. Ol. III, 50. 640 Dp. 644 ἐγγυάλιξε. 645 μετ ὀπισθεν. 646 D. 648 περικροτάφοισι. 651 D. 656 αὐτολ. 657 αθρόοι οὐδὲ κέδασθεν ἀναστρατόν. 658 ἀλλήλοισι. 661 ἐνιθυμῶ. 664 κατατεθνή

κασι. 666 D. μὴ δὲ τρωπᾶσθαι φόμον δὲ. 667 ὅτρυνε. 668—73 O. 670 προσυγών. 671 δ΄ ἐφράσσαντο. 672 μετ' όπισθεν. 673 D. 675 ἔνθάπερ. 677 παλάμησι. 678 δύω καὶ εἰκοσίαηχυ. 679 D. 684 θρώσσκον. 687 κέλευε. 694 ἀἰσσων. ἀρσεν ὅπισθε. 697 D. 700 ὑπεκκακοῦ. 701 ἡλπετο. ἐνιστήθεσσιν. 712 O. ἀμφιγύσισι. 713 D. 716 Dp. 717 μεταχεροὶν. 718 ώρνυτ'. 719 ἡμιν. ἔδωκε. 722 D. 730 D. 735 ἡὲ τινασ φαμὲν. 737 τισ.

738 ἀπαμυναίμεσθ'. 741 τω.

Π .

9 D. 11 καταδάκουον. 12 » ἦε - ἢ wie Bk. 13 ἦε. 15 μεταμυρμιδόνεσσι. 16 τεθνειότων. 17 D. ἦε wie Bk. 18 ἐπιγλαφυρισιν. 20 D. 24 D. 26 δουρὶ κλυτὸσ. 28 – 31 D. 29 ἀκειάμενοι. 30 ἐμέγ'. 34 D. δέσ ἔτικτε. 37 παρ. 41 D. 44, 45 Λ. 46 D. 51 οὕτέ τι. 54 ὅτε. 55 τόμοι ἐστιν. 57, 59—62 D. 59 ὡσ εῖ. 61 ἐνιφρεσὶν. 62 ὁπόταν. 66 αμφιμέμηκε. 69 μέμηκε. 70 D. 74 D. παλάμησι. 81 D. 82 ἀπονόστον. 85 οῖ. 88 δωίη. 89, 90, 92 Dp. 93 Dp. ἀεὶ γενετάων. 94 τοῦσγε. 95 τρωπάασθαι. νήεσσι. 97 – 100 O. 98 μήτέτισ. ἔασι. 99 μήτέτισ. ἐκδύμεν.

102 μελέεσσι. 104 δεινή, περικροτάφοισι. 105 D. 106 D. καπφάλαρ'. έχαμνε. 107 οὐδε δύναντο. 109 χαδδε. 110 πηι. 111 πάντηι. 116 D. 117 αύτωσ. 120 ἐπιμήδεα κεῖρε, am Rand κείρει. 123, 4 D. 128, 29 D. 131 εθηκε. 133 περιστήθεσσιν έδυνε. 140 Dp. 142 D. 145 άνωγε. 146 D. 150 Dp. 154 άθανάτοιοι. 160 ϊάσιν, am Rand ίασιν. 161 Dp. 163 περί στένεται. 169 διὶ φίλοσ. 170 ἐπικληῖσιν. 172 ήνασσε. 175 D. 177 vii. 179 D. ηγεμόνενε. 180 D. 184, 85 D. 186 πεφί. 188 Dp. εξάγαγεν φώωσ δε. 192 ώσ εί wie Bk. 193 ήγεμόνευε. 199 έυ. ετελλε. 201 επινηυσί. τρώεσσι. 202 Dp. 203 D. 209 ένθάτιο. 212 λίθοιοι. 216 φάλοιοι. 217 άλλήλοιοι. 218 θωρήσσεσθον. 221 αποπωμ' ανέωιγε. 222 D. 223 επινηόσ. ευ. 227 ούτέ τεωι wie Dd. 228 εκάθηιρε. 229 δ' ένιψ'. φοῆισι. 232 είσ ἀνιδών. 234 D. 236 D. 237 O.A. 239 D. 240 μεταμυρμιδόνεσσε. 241 πρόέσ. 242 ένιφρεσίν. 243 Dp. ήρα. 246 αποναύφι. 250 ανένευσε. 252 εξαπονέεσθαι wie Bk. ένιχηλώι. 256 είσ ίδέειν. 260 D. 261 O. 262 τιθεῖσι. 263 παρά τίστε. 264 άξκων. 265 D. τέκεσσι. 273 εὐρὰ κρείων. 274 D. 279 συνέντεσι. 281 D. 282 απορρίψαι. 283 οπηι. 285 καταμέσσον. 286 παραπρύμνηι. 288 εύρυ δέοντος. 289 κονίηισι. 299 Α. 302 γίνετ'. 305 ύποεῖχον. 309 έλασσε. 310 γαίησ. 311 D. 315 μυτών. 316 κάλυψε. 317 D. 324 ἀπομυτώνων. ἀποδ'. άραξε. 326 D. 336 D. 338 καλον f. καυλον. 339 θείνε. 342 χαρπαλίμοισι. 346 έξεπέρησε. 352 ερίφοισι. 353 όρεσσι. 354, 58 D. 361 D. 362 ylvogre, 364 D. 369 Epure. 371 D. 374 αέλλη. 375 ύπαι. 379 αναχυμμαλίαζον, 381 fehlt. 382 έπιδ'. 384 ὑπολαίλαπι. 390 κλιτῦσ, das v hat ausserdem noch den gravis. 392 εξορέων επικάρ. 393 τρωιαί wie Bk. 401 D. 403 D. άλείσ. 405 διαδ'. 407 D. επί. ίχθων. 408 D. 410 καδδ'

άρ επιστόμ. 411 ερύαλον, επεσσύμενον. 412 χακκεφαλήν. 420 ύποπατρόχλοιο. 424 εργε. 426 εξοχέων. 430 οῖ. 432 Dp. 433 ὤιμοι. 434 ὑποπατρόχλοιο. 438 ἢ wie Bk. ὑποχεροί. 445 ὑν δὲ δόμον δὲ. 450 ἤτοι φίλον. 451 ἐνικρατερῆμ. 452 ὑποπατρόχλοιο. 453 ἐπειδὴ. 455 εἰσ ὄκε wie Bk. 460 ἔμελλε. 467 D. δεύτεροσ. 469 καδδ. 470 δέσφι. 471 χονίμσι. 472 δουοὶ

χλυτὸσ. 474 ἐμάτησε. 481 D. 485 δ. 488 ἐν. μόεσσε. 489

ύπογαμφηλήτσι. 490 ύποπατρόκλωι. 491 D. 496 D. πάντηι. άμφὶ μάχεσθαι. 497 πέρὶ. 500 D. 504 εἶλκε. 507 Dp. λίπεν. 515 D. εῖσ. 521 ὅλωλε. 522 D. ὧι παιδὶ. 524 ετάρρισι. 526

κατατεθνηῶτι. 530 ένι. 531 ὅττί οἰ. 532 ὅτρυνεν. 533 πάντηι. 535 ἐπι. 538 εῖσ. 543 ὑποπατρόκλωι. 545 ἀπο. 546 D. 548 κατακρῆθεν. 558 ἐσῆλατο. 559, 61 D. 565 κατατεθνειῶτι. 568 εἴηι. 570 μεταμυρμιδόνεσσιν. 571 ἐπηγεὺσ. 572 εὖ ναιο-

μένοι ήνασσε. 574 D. 580 ἀμφι. 584, 86 D. 587 τένοντασ. 589 D. 595 D. 596 ὅλμωι τὲ μυρμιδόνεσσι. 609 ἀπ ἀσπίδια προμμαῖντσσ. 614, 15 fehlen. 619 δουρὶ κλυτόσ. 621 κέ σεν. 625 δοίγισ. 628 ἐπέεσσι. 634 γίνετ. 635 εὐρυδόείγσ. 636 D. 641 περινεκρὸν. 642 ἐνιμρομέωσι. καταπέλλασ. 647 ἀμφι. 648 ἐνικρατερῆι. 649 ἐπαντιθέωι. 661 ἐπαντῶι. 664 χάλκαια. 666 Dp. 669 ἀπὸ προφέρων. ἐρῆισι. 670 und 80 χρῖσόν τ, darüber δ. 674 ἔνιθά έ. 675 τύμμωι τὲ. 677 Dp. 679 ἀπὸ προφέρων. ἐρῆισι. 668 ἢ ἔπερ ἀνδρόσ. 689, 90 fehlen. 691 ἐνιστήθεσσιν. 693 θάνατον δ΄ ἐκάλεσσαν. 697 Dp. 698 ἔνιθά κεν. 699 περὶ πρὸ. θνῦταν 702 D. 708 ὑποδουρὶ-710 D. 711 ἀλενάμενοσ, und über dem ά ein ο. 713 κατακλόνον. 718, 19 D. 721 οὐδέτι σε. 725 κένπωσ μιν. 726 ἀμπόνον. 732 δ. 735 ὀκριόεντα τόν 736 δην, άζετο. 745 δ. 747 D.

748 ἀποθυρώισκων. 757 περι. 768 D. 772 δοῦραπεπήγει. 775 δὲ στροφάλιγγι. 776 A. 778 τόφρα μὲν. πίπτε. 779 μουλυτὸν δὲ. 783 ἐνόρουσε. 788 ἐνικρατερῆι. 789 D. 790 ἀντεμόλησε. 791 ὅπιθτεν. 801 D. 805 ὑποφαίδιμα. 807 Dp. 809 καρπαλίμοισι. 810 δήποτε. 812 D. 813 οὐδ ἐδάμασσ. 814 ὑπέμεινε. 819 D. 821 ἐλασσε. 822 D. 826 μίηφι. 828 D. 840 ἐπιγλαφυράδ. 841 περιστήθεσσι. 842 ὅσπου σε. πείθε. 844 ἔδωκε. 847 εἴπέρ μοι. 848 πάντέσ κ΄. 850 D. 855 κάλυψε. 856 ἄτδοσ δὲ. 857 ἀνδροτῆτα wie Bk. 858 τεθνειῶτα. 859 τίνυμοι.

P.

2 D. 3 διαπρομάχων. 4 D. 6 περι. 7 D. πάντοσε, ίσην. 9 άμέλησε. 15 D. κατακρατερήν. 16 τω. ένιτρωεσσιν. 20 πορδάλιος. 22 ενιστήθεσσι περισθένει. 24 D. 25 υπέμεινε. 27 οὐδέ έ φημὶ. 29-32 Λ. 35, 38 D. 43 πάντοσε, ίσην. 44 χαλχόσ. 45 ασπίδι έν. 47 καταστομάχοιο. 48 D. 51 Dp. 63 οδοῦσι. 70 D. ἔνθά κε. 80 ἐπεφνε. 82 ἀμπόνον. 84 καταστίχασ. 86 D. 87 διαπρομάχων. 91 ώιμοι. 92 D. 93 μήτισ μοι. 95 μήπωσμε περιστείωσ. 96 χορυθαιόλοσ. 97 τί ή. 99 τάχα οί. 100 τω. 106 έωσ δ. καταφρένα, καταθυμόν, 112 D. άξχων, απομεσσαύλοιο. 113 αποπατρόχλοιο. 114 μετά στρεφθείσ. 115 D. 116 επαριστερά. 122 χορυθαιόλοσ. 123 όρινε. 124 διαπρομάχων. 125, 26 D. 133 έστήκει. 139 ένιστήθεσσιν 141 steht am Rand. 143 αύτωσ. 148 δηίσισι μετ'. 151 D. 153 Dp. 154 τω. 157 περιπάτρησ. 159 D. 161 τεθνηιώσ. 163 D. 168 έστι. 169 χορυθαιόλοσ. 171 ω. 172 ναιετάουσι. 173 A. 174 οστέ με. 178 D. 188 χορυθαιόλοσ. 191 πηλείδαο. 196 όπασσε. 197 D. 201 D. οὐδέτι τοι. 202 σχεδόν έστι und darüber εισι. 211 D. 213 πασι. 214 μεγαθύμωι πηλείωνι. 215 επέεσσι. 218 φορχύντε. 227 τω. 228 ή. 229

τεθνειῶτάπερ. 231 τῶν. 237 D. 240 D. πέρι δείδια. 242 D. περι δείδια μήτι πάθηισι. 250 D. 254 ἐνιθυμῶι. 260, 61 Dp. 264 ποτι. 268 σφι. 273 τῶ. 277—577 sind von zweiter Hand geschrieben. 279 πέρι μέν. ἔργ' ἐτέτυπτο. 287 ποτὶ. 289 εἶλκε. 290 τένοντε. 299 χαμάζε. 300 δ. 301 λαρίσσησ. τοκεῦσι. 306 σχέδιον. 309 δια. 314 δια. 315 δ. 317 μέγ'. 318 θ' fehlt. 320 ἀναλκίηισι. 324 κήρυκι. 325 φρενὶ. 327 εἰρύσασθε. 331 μέγ fehlt. δανασῖσι. 333 δὲ f. δ'. 337 ἀναλκίηισι. 339 ἐπιτάροθον. 341 νημοὶ. 353 δ. 354 πάντηι. 357 οὕτέ τιν'. 358 οὕτέ τινα. 367 οὕτέ ποτ'. σόον. οὐδὲ. 368 ἐπί θ' ὅσσοι. 370 εἰχνήμιδεσ. 378 κυδαλίμωι. 384 πανημερίν. 390 λαοῖσι δώη.

391 τανύουσι. 395 εἴλκεον. δέ σφισιν ἤλπετο. 396 μέν ψ ἐρψειν. 397 ἐπὶ. 399 τὸν δ' ἰδοῦσ'. 401 ἄρά πω τι. 402 τεθνηστα. 404 ὑπὸ. ὅ μιν. 405 ἐνὶ χρεμφθέντα. 408 τόδε. 412 οῖ. 413 ἐγχρίπτοντο. 415 οὐπ ἀν ἡμῖν. 416 ἐπὶ. 417 ἡμῖν. 419 ποτὶ. ἐρῦσαι. 422 μήπω τισ. 423 τίσ τ ἐἴπεσκε. ἐκάστου f. ἐταίρου. 429 αὐτομέδων γε. 435 ἐστίγκει. 437 ἔνι σκίψαντε. 442 ποτὶ. 445 ἔχοιτον. 446 γάρ τι που ἐστὶν. 449 ἐπωιχήσεται. 450 ἤ. αὕτωσ. 453 ἐπὶ. 457 οὐδασδε. 461 ῥεῖα. ὑπ ἐκ. 464 οἰον β' ἱερῶι. 470 ἐνὶ f. ἐν. 474 αὐτ' fehlt. 480 ἐπιβήσομαι. 481 βοῆι

θούν. 487 κακοΐοι. 489 εθέλειο. 494 χρόμιος. 495 ήλπετο. 498 δ. 501 άλχιμέδον. 504 πρίν κ. 506 άλωιη. 511 δ' έν ζωοΐσιν. 512 κατά, 516 ρά, 517 πάντοσε ἴσην, 520 όταν, αίζηὸσ, 530 ξίφεο. 531 μη σφώ. 535 άρχτον: einen deutlicheren Beweis konnte wohl der Abschreiber von seiner Unfähigkeit nicht geben. als indem or hier z und n verwechselte, die sich in alten Handschriften allerdings sehr ähnlich sehen. καταῦθι. 548 εξουρανόθεν. 549 δυσταρπέοσ. 551 ή fehlt. έαυτήν. 554 δ. 558 έλκύσουσι. 559 έρχεο. 564 έπεβάσσατο, der Abschreiber hielt das μ das er in seinem Texte vorfand für ein B. 569 EDnne. 573 πλησεν. 576 τε fehlt. 579 φόμον δέ. έλασσε. 581 ύπ' έχ. 582 D 584 οίκίαι. 585 fehlt. 587 πάροσγε. 588 D. 589 ύπ έκ. 590 ένιπουμάγοιοι. 592 διαπρομάγων. 594 D. κατανεφέεσοι. 595 Dp. ετίναξε. 597, 99 D. 600 δ. 602 D. 610 δ. 620 φίληισι. 622 ἐπινημο, 623 γινώσκειο. 625 ἐπὶ. 629 ω. ἐστι. 631 ἐφίηι, zwischen i und y ist e von späterer Hand darübergeschrieben. 633 αύτωσ. 637 οὐδέτι. 639 D. 643 πηι wie Bk. 645 ρύσαι. 648 δάκου χέοντα. 649 D. ομίχλην. 651 D. 657 απομεσσαύλοιο. 658 D. 665 αποπατρόχλοιρ. 666 αξχων. 667 D. προφόμοιο. 674 ον ράτε φασίν. 675 ύπ ουρανίων. 681 ίδοιτο wie Bk. 685 at f. el. 688 yerworker. 689 opertor ausserdem auch noch der asper auf ω. 693 χορυθαιόλος. 697 αμέλησε. 700 D. 702 D. 704 ετύνθηι, 705 D. ανήχεν, 708 επι προέηκα. 718 οπισθε. 719 D. 722 ἀποχθονόσ. 723 ὅπισθε. 724 αἴραντασ. 728 Dp. έλιξεται. 729 von hier bis zum Ende ist der Codex von zweiter Hand geschrieben, deshalb fehlt am Schluss die gewöhnliche Unterschrift παράκειται κτλ., die bei Villoisson und Bekker aus Versehen zugesetzt worden ist. 729 αψ ἀνεχώρησαν. 735

und 746 οίγε μεμαώτε. 736 επί. 742 οί. ήμίονες. 750 πασίφουν. τίθησι. 752 τι. 753 οίδ'. 761 γίνετ'.

\sum_{\cdot}

2 ἢλθε. 6 ὤμοι. τίταρ. κάρη κομόωντεσ. 7 D. 9 ἔειπε. 10 D. 11 ὑπο. 14 νῆσο ἐπ' ἀψ ἰέναι. 15 ἔωσ wie Bk. 16 τόφρά οἰ. 18 ὤμοι. 21 κορυθαιόλοσ. 23 D. 24 κακκεφαλῆσ. 31 ὑπογυῖα. 34 D. 37 ἀμφάγέροντο. 39—49 O. 42 ἀγανή wie Bk. 48 ἀμάθνια. 49 ἄλλαί θ'. 53 ἔνικήδεα. 54 ὤμοι. 57 D. ἀλωιῆσ. 60 D. 62 οὐδέτι οἰ. 64 ὅττί μιν. 68 εἰσανέμησαν. 71 ἐοῖο. 77 D. 86 ἀλίηισι. 90 D. 93 D. μενοιτιάδαο. 94 καταδάκου. 100 ἀρῆσ und darüber εω. 102 ἐτάροισι. 103 D.

117 D. 124 ἀδινον. 125 D. 126 μὴ δέ. 128 ἐστι. 130 D. 131 χορυθαιόλοσ. 132 οὐδέ ἐ φημὶ. 136 D. 138 εοῖο. 145 ὑποχῦμα. 146, 48 οὕλυμπον δὲ. 148 D. 154 ἔχτωρ τὲ. ἰχελοσ 155 μετ' όπισθε. 160 Dp. 161 D. ἀποσώματοσ. 164 ἀπονεχροῦ.

173 περιτεθνειώτοσ. 174 Dp. ἐρύσσεσθαι. 176 τέ έ. 180 αίκεν τι. ηισχυμμένοσ. 182 ήκε. 186 D. 188 πῶσ ταρ. τεύχε έχεῖνοι wie Bk. 191 D. παροισέμεν. 194 ογ'. ένιτρώεσσιν. 195 περιπατρόχλοιο. 197 D. 198 αύτωσ. 203 διὶ φίλοσ. 212 γίνεται. 213 ἄρεωσ. 215 ἐπιτάφρον. 218 ἐνάσπετον. 220 ὑπο. 222 D. 226 ύπερ. 229 δ' έκυκήθησαν. 230 Dp. 232 ύπ έκ. 233 άμφ έστασαν. 234 μεταδέ. 236, 39 D. 240 πέμπεν. 247 Dp. έχε und darüber λ. 250 δ. 253 ἐῦ φρονέων. 254 ἀμφι. 250 ἄστυ 256 παρανηυσίν. 262 έκείνου wie Bk. 264 άρεοσ. D. 272, 74 D. 277 ὑπ ἠοῖοι. 278 ἀμπύργουσ. 283 D. κορυθαιόλοσ. 287 Dp. 291 D. 296 επὶ πείσεται. 297 έγω. 298 τελέεσσι. 302 των τινα. 303 ύπ' ήστοι. 304 έπι. 305 παραναύφιν. 319 D. ύπο. 323 δ. μετεφώνει. 324 δ. 325 μεγάνοισι. 326 είσοπόεντα. 327 λαχόντάτε. 330 ένι. 332 D. 335 σεΐο. 338 αύτωσ. 339 δέσε τρωιαί. 340 νύχτάστε. 341 μίηιφι. 349 ἐνιήνοπι. 351, 52 D. 353 καθ΄ ὑπερθε. 356 D. 357 μοῶπι. 359 κάρη κομόωντεσ. 362 δήπου. 363 θνητόσ ἐστι. σίδε. 364 ἢ φημὶ. 370 μετὰ πρεπέ' ἀθανάτσισι. 373 D. 376 D. ὅφρά σί. 378 σί. 380 πραπίδεσσι. 381 τόφρά σί. Dieser Vers steht am Rand. 384 ὀνόμαζε. 387 προτέρωι. παρ. 392 D. 396 ἐθέλησε. 398 θέτισ δ΄ und darüber θ΄. 406 τῶ. 411 ὑπο. ἀραιαί wie Bk. 413 D. 414 ἀμφι. 416 D. 417 ὑποδ΄. 418 ζωιῆσι. 422 ἰζε. 423 ὀνόμαζε. 425 πάροσγέ μεν. 426 ἄνωγε. 428 καταθακρυχέουσα. 435 ἐνι. 436 ζενιδοθαίτε. 438 D. 439 ἔπι προέηκα. 443 οὐδέτι σί. 444—56 Ο. 446 δ. 447 ἐπι. 451 ὅ. περι. ἔσσε. 452 πόλεμον δὲ. ὅπασσε. 453 πύλησι. 456 ἐνι. ἔδωκε. 457 τούνεκα. αἴκε θέλησθα. 458 ἐμωκυμόρωι. δόμεν΄.

460, 61 D. 463 μεταφρεοί. 470 D. 476 ἐν. 477 κρατερήν und darüber σ. 481 ἐναυτῶι. 483 ἐν zweimal. 485 ἐν. 487 ἄρατοντ΄. ἄμαξαν, das α hat ausserdem noch den sp. asper. 490 ἐν. 492 D. ὑπὸ. 494 ἐν. 495, 96 D. bei 496 steht ein Zeichen welches auf das am Rand stehende Scholion des Aristonicus hinweist. 502 D. 504 ἐπι. 508 μετατοῖσι. 512 D. das Zeichen κ weist auf ein etwas weiter oben stehendes Scholion des

Aristonicus hin. ἔεργεν. 519 D. ὑπ' ολίζονεσ. 535 ἐν dreimal.

537 τεθνειῶτα καταμόθον. 540 D. κατατεθνείῶτασ. 541 ἐν. 542 ἐναυτῆι. 546 ἀνόγμουσ. 548 ἀρηφεμένηι. 550 D. ἐν. μασιλήῖον. 552 πίπτον. 554 ὅπισθε. 560 D. 561 ἐν. ἀλωιὴν. 562 ἀναμότρυσ. 564 ἔλασσε. 566 νείσοντο. ἀλωιἡν. 570 D. ὑπο. ἀειδε. 571 ἀμαφτῆι, am Rand ὁμαφτηι. 573 ἐν. 575 νομόν δὲ. 576 παφαφοδανόν. 577 μόεσσι. 579 πρώτοισι μόεσσι. 582 ἀναμήξαντε. 583 D. 584 Dp. αυτωσ. 587 ἐν. 589 D. 590 D. ἐν. 591 ἐνι. 594 ἐπικαφπῶι. 595, 96 D. 597, 98 O. 599 πόδεσσι. 602 ἀλλήλοισι. 604 D. die Worte μετὰ δέ σφιν — φοφμίζων fehlen. 606 ἐξάρχοντεσ. κατα. 607 ἐν. 612 ἦκε. 615 ϑῆκεν.

T.

7 ονόμαζε. 8, 10 D. 12 κατατεύχε' έθηκε. 14 Dp. 15 D.

17 μλεφάρων, 25 D. 26 Dp. 27 καταδεχρόα. 29 μεταφρεσί. μελλόντων. 34 D. 37 ένηκε. 39 κατα. 40 δ. 41, 42 D. 44 παρανηνοίν. 45 D. 47 άρεωσ. 48 τυδείδησ τέ. 49 D. 50 καδδέ μεταπρώτηι. 51 D. δ. 52 ένι. 61 τω. 62 D. υποχεροίν. 65 D. 66 ένι. 67 D. οὐδέτι με. 68 D. 69 πόλεμον δὲ κάρη κομόωντασ. 70 ἀντίον. 71 D. ἐπινηυσίν. 72 φύγηισι. 73 φεύγων έχ. 75 D. 77 Dp. 80 D. επιστάμενον περ εόντα. 83 εγώ. 85 D. 88 οίτε μοι. 93 D. 94 O. γ' ἐπέδησε. 95 ζην'. 97 D. 99 ἐνι. 100 D. θεοίοι. 101 πάντεο τέ. 102 ένιστήθεσσιν άνωγει, daneben κελεύοι. 103 φόωσ δέ. 105 έξεμεῦ εἰσί. 110 μεταποσοί. 114, 15 D. 117 δε κύει. 118 D. προφόωσ δέ. 119, 20 D. 125 O. 126 - 326 sind von zweiter Hand geschrieben. 127 κρατερον. 129 ελεύσεσθ'. 133 προσ für ψπ'. 134 πορυθαιόλοσ. 135 οόλεσπεν. 136 λελαθέσθαι. 139 ὄρνιθι. 142 δὲ θέλεισ. 148 παρά. 174 όφθαλμοῖσι. 177 fehlt. 181 σύ - ἔσσεαί. 182 ἀτρείδη οὐ μέν κτλ. 183 ὅτέ τισ. χαλεπήινη. 189 τέωσ περ. 201 ὁππότέ τισ

μετὰ παυσωλή. 202 έμοῖσι. 208 τεύξεσθαι. 218 νοήματί κεν. 225 έστὶ. 228 θάνησι. 230 περιστυγεροῖο. 233 μή δέ τι. 244 αἴθονασ. 245 ἔργ' εἰδυίασ. 251 ἔγχειρὶ. 262 οὕτέ τευ. 265 ὅστισ. 282 ἰκέλη χρυσῆι. 284 ἄμυσσε. 286 θεῆισι. 288 σ' ἔλιπον. 292 προπτόλισο. 299 μυρμιδόνεσσι. 304 ὄδ'. 306 μή δέ. 310 δύω. 315 νύ μοι ποτέ. 316 ἐν. 324 χήτει. ὅδ'. 327 Ο. 328 ἐνιστήθεσσιν. 330 ἐνι. φθίην δὲ. 331 ἐνινηὶ. 338 ἐπιδὲ. 339 ἐνι. ἔλειπε. 342 ἔῆσο wie Bk. 343 οὐx ἔτι. μεταφρεοὶ. 346 μεταδεῖπνον. 347 D. 348 ἐνι. 351 ἐκκατέπαλτο wie Bk. 352 κατα. 354 ἴκηται. 358 ὑπαὶ. 361 D. 362 ἐκε. περιχθών. 363 ὑπο zweimal. όρνυτο. 365 – 68 Ο. 366 ώσ εἴτε wie Bk. 367 D. 369 ἔθηκε. 370 ἐπι σφυρίοισ. 371 ἔδυνε. 375 ὅταν. φανήιηι. 376 τόδε. ὄρεσφι. 380 D. 384 Dp. 386 ηὐτε. γίνετ΄.

387—91 O. 388 Dp. 390 τάμε. 391 εν κορυφῆσ, über η ist von späterer Hand ι geschrieben. 392 D. 393 ἔσαν wie Bk. mit der Glosse περιέβαλον. 400 D. ξάνθε τε. 402 έωμεν, am Rand ἔωμεν. 403 τεθνειῶτα. 407 O. 413 ὤριστοσ, auf ω ausserdem noch der sp. asper. 414 ἐνιπιομάχοισι. ἔδωκε. 415 θεσιμεν. 416, 17 O. 418 D. 420 οὐδέτι σε.

Y.

3 θρωτομῶτ. 4 D. ἀγορὴν δὲ. 5 D. πάντητ. 7 D. οὕτέτισ. 11 Dp. αἰθούσσητοιν ἐνίζανον. 13 D. 15 έξε. 16 ἀγορὴν δὲ. 18 δέδηε. 24 μετατρῶασ. 25 ὅπητ. 26 ἐπι. 31 ἔγειρε. 32

πόλεμον δέ. 33 D. 34 ποσιδάων, am Rand ποσειδάων. 35 έπι. κέκαστο. 37 ύποδέ. άραιαί wie Bk. 38 κορυθαιόλοσ. 40 D. ξανθόστε. 42 τέωσ f. τόφρα. μέγ' εκύδανον. 44 D. 48 D. 49 ότε. 53 D. θεών. 54 ότρυναντεσ. 57 ποσιδάων ετίναξε, am Rand ποσειδάων. 58 D. 60 πόλεισ, am Rand πόλισ. 62 ύπερθε. 63 ποσιδάων, am R. ποσειδάων. 64 φανήτηι. 67 ποσιδάωνος, am R. ποσειδάωνοσ. 68, 69 D. 74 D. 77 γε f. έ. 79 D. 80 ένηκε. 84 D. ύπίσχεο. 86 προσέειπε. 99 ιθύσ. 101 ούκε. 105 σε φασί. 107 D. εσθ'. 111 διαπρομάχων. 114 Dp. καλέσασα. έειπε. 115 ποσίδαον, am R. ποσείδαον. 121 παρσταίη. 125-28 126 πάθηισι. 132 ποσιδάων. 133 οὐδέτι σε. 135 ἐπειῆ. 138 ἄρχωισι, am Rand ἄρχηισι. 140 παραυτόφι. 142 ούλυμπον δέ. 143 ύποχεροίν. αναγκηι ῖφι. 147 D. 148 πεδίον δέ. 149 ποσιδάων, 152 άμφισε. 155 κέλευε. 156 ελάμπετο. 166 D. 169 γίνεται, εν δέτε οί. 178 τίσυ, επελιθών, und darüber ά. 180-86 Ο. 180 ίπποδάμοισι. 182 τούνεκάγε. 184 νύτι τοι. 185 ἐσιθλον. 187 φόμησα. 189 πόδεσσι. 195-98 A.O.

ένι. 201 δειδίξεσθαι. 202 η μέν. 205, 6 O. 207 μητρόστ. 212 έξαπονέεσθαι wie Bk. 213 D. 215 αθ und über dem v cin ρ. 216 D. 223, 24 D. 225 αl. δύο καίδεκα und darunter das ύφέν. 226 μέν, darüber δη. 229 D. 233, 34 D. 235 A. 238 λάμπόντε. 239 ἀγχίσιν. 243 β γάρ κ ὅχ ἄριστος. 251 -55 O. 251 τί η, ἀνάγκηι. 255 πολλά τάτε καὶ οὐκὶ. 256 ἐπέσσι μεταστρέψεισ. 259 δινῶι. 260, 61 D. 263 D. ἑεῖα δ' ἐλεύσεσθαι. 266 D. 269-72 O. 269 διαπτύχας. 272 χρυσῆν. 273 Dp. 274 πάντοσε, ἐσην. 275 ὑπο. 278 ἀνέσχε. 279 D. ὑπερνότου ἐνι. 282 καδδ. ὀφθαλμοῖσι. 283 D. 287 steht am Rand. 288 ἐνθά κεν. 290 D. 293 D. δ. 294 ἄιδοσ δὲ κάτεισι. 297 τί η. 298, 99 D. 300 ὑπ ἐκ. 302 μόρσιμον. 305 οἴ ἐθεν.

311 D. 312 fehlt. 313 πολεῖσ. 314 μεταθανάτοισιν. 317 δαιο-

μένη δαίωσι. 318 ποσιδάων, am Rand ποσειδάων. 320 ίξε. 322—24 Ο. 324 προ πάροιθε. 325 άποχθονος. 327 ἄπο. 328 ίξε. 335 am Rand ξυμμλήσεαι. 336 ύπερμοτραν. 338 δ΄ ήπειτα. 341 ἐκέδασ΄. 344 δ. 345 ἐπι. 346 D. 348 αύτωσ. 356 δέμοι ἐστὶ. 357 τόσσονοδ΄. 359 τόσσησδ΄. 361 οὔμὶ ἔτι φημὶ. 362 D.

363 ὅστιο. ἔλθηι. 368 ἐπειῆ. 371 εῖ. 372, 75 D. 377 καταπληθύντε. 378 D. μήπωσ σ΄. 381 ἔν. 385 D. ύπο. 387 D. κακκεφαλήν. 388 D. 389 D. ότρυντείδηι. 390 δέτοι ἔστ΄. 393 κάλυψε. 394 ὁπισσώτροισ. 397 κατα. χαλκοπαρήου. 403 δ. 404 D. ἀμφι. 407 συνδουρί. 412 διαπρομάχων. 415 D. 417 ἀμφ΄ ἐκάλυψε. 420 ποτὶ. 421 καρ. 426 οὐδ΄ ἄρ. 427 ἀναπτολέμοιο. 429 ἀσσον. 430 κορυθαίολοσ. 436 ἀπο. 437 ἐπειῆ. 440 D. 451 D. 453 εἴπουτισ. ἐστι. 454 D. νῦν δ΄ ἄλλουσ τρώων. 456 ἔασε. 458 καγγόνυ. 460 δ. 462 D. 464 D. εἴπωσ εὖ. 467 D.

469 καθήπαρ. 471 ἐνέπλησεν. κάλυψε. 473 παρ' οὖσ. 475 κακκεφαλήν. 478 D. 484 Dp. δ. 492, 93 πάντηι wie Bk. 494 ἐφ' έπων. 497 ὑίμφάτε. 500 αι περιδίφρον.

.**ф**.

1 έξον. 2 Dp. 3 πεδίον δ' έδίωκε. 4 D. 5 ὅτ' εμαίνετο. 9 έν. 10 άμφι. 11 έλισσόμενοι. 13 ποταμον δέ. 16 ίππωντέ. 17 D. δ. 22 ύπο. 25 δινοῖο. 30 ϊμᾶσι. 31 D. χιτῶσι. 36 D. άλωιῆσ. 37 D. 40 D. ἐπέρασσε. 41 ἔδωκε. 44 ύπεκ προφυγών. 47 εμελλε. 54 ω. 56 ύπο. 57 ύπονηλεεσ. 58 έσχε. 59 πολίσ sollte heissen πολείσ. 61 ένι. 67 D. 69 ένι. 71 δ. 75 D. άντίτοι είμ', der gravis bedeutet, dass der Accent auf das elidierte ι gehört. 77 αλωιῆι. 81 ἦδε. 82 έθηκε. 83 D. 84 οσμε σοί. 86 D. 87 ύπο f. έπί. 88 das Zeichen * weist auf das am Rand stehende Scholion des Didymus hin. 89 τῆσ δέ. 94 ένι. σῆισι. 95 Dp. 98 ἄχουσε. 101 ένιφρεσὶ. 102 ἐπέρασα. 104 μάληισι. 105 περιδ'. 106 τί ή. 108 καγώ. 110 επί. 111 D. δείλησ. 112 ἄρηι. 117 παραυχένα. 120 ποταμον δέ. 125-28 D. 126 θρώισκων. κατακύμα. 127 ιχθύσ. 128 είσ όκεν wie Bk. 130-35 O. 131 πολίο, verschrieben statt πολείο. 133 ὧο wie Βk. είσ ὅκε. 135 ἐνινηυσὶ. 144 τῶ ἔ. 145 ἐμφρεσὶ θῆκε. 146

D. 150 εἶσ. ἀντίσσ. 151 ἀντίσωσι. 153 τί η. 155 D. ἔχων, am Rand ἄγων. ήδε. 157 ἐξαξίου εὐοὐ ἀέοντοσ. 158 fehlt. 159 δέ με φασὶ. 160 γείνεσθαι, am Rand γείνασθαι. 165, 66 D. 166 €. 169 Dp. 172 D. μεσσσπαλέσ. 173 D. 174 δ. 177 μίηι.

178 ἄξαι. 182 ἐνι. ὀρούσασ. 184 οὕτω. 185 D. 186 φῆσθα. εὐρὸ ῥέοντοσ. 187 D. 188 τίπτεμ. μυρμιδόνεσσι. 190 τω. 191 δ΄ αὐτε. 195 Dp. οὐδὲ darüber τ. 200 D. 205 δ΄ βῆ ἐἐναι. 206 παρ. 207 ἐνιπρατερῆι. 208 ὑπὸ. 211 ἔπτανε. 213 δ΄ ἐφθέγξατο. 218 D. 219 οὐδέτι πηι. 220 D. 229 ω. 230 ἐπέτελλε. 231 παριστάμεναι. εἰσ ὅπεν. 232 D. 233 δουρὶ πλυτὸσ. 234 ἀπαιξασ und darüber ε (ἐπαίξασ). Φύιων. 238 χέρσον δέ. πατακλά. 239 μαθείηισι μεγάληισι. 246, 47 D. 248 θεὸσ μέγασ. ἐπ΄ αὐτωῖ. 249 D. 251 ἐρωὴν. 252 D. 254 ἐπι. 255 D. 258 ἀμφντὰ. 259 ἀμάρησ. 260 προψέοντοσ. 262 ἐνι. 267 τοῖ.

έχουσι. 269 καθύπερθεν. 270 ύπογούνατ'. 280 τῶ. ἐξενάριξε. 281 – 83 D. 284 u. 87 ποσιδάων, am Rand ποσειδάων. 286

έπέεσσι. 287 D. 288 μήτέτι. 290 O. 293 αὐτάρ τοι. 295 ἰλιόριν. 296 D. 299 δ. 301 δαὶ, κταμένων. 304 εὐρὐ ῥέων. 308 φῖλε. 310 καταμόθον. 315 θεοῖσι. 316 οὖτέτι. 317 D. 318 ἰλῦσσ. καδδέμιν. 319, 20 D. 322 οὐδέτιμιν. 323 D. 324 θύων. 325 νεκύεσσι. 331 O. 335 Dp. ἐξαλόθεν. 336 κῆαι. 337 D. 338 ử. μὴ δέσε. 340 μὴ δὲ. 344 D. αὐτὸν. 345 D. 346 ἀλωιήν. 347 ἀν, ξηράνηι. 348 καδάφα. 349 D. τρέψεν. 351 λωτόστε, ἰδὲ wie Bk. 361 ἀναδ΄. 362 D. 364 ὑπο. 366 D. 376 καισμένη καίωσι vgl. Υ 317. 386 ἐνιφρεσὶ. 388 D. 390 ὀρᾶιτο.

394, 97 D. 400 καδασπίδα. 401 D. δάμνηισι. 402 μιν. 408 άμφ' ἀράμησε. 409 καίμεν. 416 D. 420 ώ. 421 D. 424 D. 430 D. ωι δέτε. 431 αρηι. 432 τω. 434 fehlt. 436 τί ή. 438 ούλυμπον δέ. ποτιχαλχοματέσ. 444 D. 445 έπι. 446 D. περι. 451 τώτε. 452 ἀπέπεμπε. 453 σύν f. σοὶ. ὕπεφθε. 454 έπι. 455 D. ἀποκόψειν. 457 ἐτέλεσσε. 459 κεν. 460 ἀλόχοισι. 463 πτολεμίξω. 469 παλάμητοι. 471 O. 472 ποσιδάωνι, am Rand ποσειδάωνι. 474 αύτωσ. 475-77 Ο. 475 ενιμεγάροισιν. 477 ποσιδάωνοσ, am Rand ποσειδάωνοσ. 479 D. 480 fehlt. 483 γυναιξί. 485 D. 487 D. nach εθελεισ ist eine starke Interpunction. 489 έμαρπτε. 495 D. 496 ή. 498 ἀργαλέον γάρ. 501 D. μίηφι. 507 άμφι. 510 fehlt. 511, 15 D. 517 ύπερμόρον. 519 D. 520 καδδ'. παρζηνὶ. 522 ἰκάνει. 523 ἀνῆκε. 524 D. 525 φόνον. 526 D. 529 γένετ'. 530 ὀτρύνων παρατεῖχοσ. 531 είσ οχε wie Bk. 532 προτιάστυ. 535 ἐπ' ἀψ θέμεναι. 536 αληται. 538, 41 D. 542 D. σφεδανών. 544 D. ένθά κεν. 545 άνηκε. 547 έν. 550 D. 553 ωιμοι. 557 αποτείχεοσ. 559 ίδησ τέ. 561 προτί. 562 τί ή. 563 απαειρόμενον, darüber ein α. πεδίου δὲ. 567 δέκευ οἰ. 569 ἐν. δέ, ἐ, φὰκ. 570 Ο. 573 πόρδαλισ. 575, 6 D. 581 αλλ' δ γάρ. πάντοσε, ίσην. 583 ένιφρεδί. 585 η μάλα. έπαυτηι. 587 οί κε πρόσθε. 590 ἀφηκε. 593 ορουσε. 594 steht am Rande. 598 έκπεμπε wie Bk. 602 D. Ewo wie Bk. 6. 605 olos. 606 D. 611 σάωσαν.

X_{\cdot}

1 κατα. 2 ἀπεψυχοντο. 4 ἄσσον. 6 D. 8 τίπτε με. 11 D. 12 δεῦρ ἐελιάσθησ. 17 εἰσ ἀφικεσθαι. 23 D. 25 όφθαλμοῖσι. 26, 27 D. 29 D. καλέονσι. 31 D. 32 περι. 36 ἐστήκει. 40 D. ἐπεὶ ῆ, ἐστι. 41 D. 42 ἔδονται. 44 ἔθηκε. 48 D. ἢ. 51 D. 55 D. 57 τρωιὰσ. μὴ δὲ. 61 ἐπ ιδόντα, zur Unterscheidung von ἐπι-δώντα. 65 ὑποχεροῦν. 66 — 68 D. 69 πυλαωρούσ. 70 περιθυμῶι. 72 ἄρηῖ κταμένωι. 77 ἀνατρίχασ. χεροῖ. 78 ἔπειθε. 80 D. ἀνίεμένη. ἀνέσχε. 84 D. 85 D. μὴ δὲ. 87 φίλον τέκυσ. 88 D. 90 τόγε. 91 D. 92 ἄσσον. 93 D. μένηισι. 94 δέτε μιν. 98 προσ. 99 ὤιμοι. 101 ποτι. 102 ὑπὸ τῆνδ΄. 105 τρωιάδασ. 110 D. αὐτῶι. προπόλησο. 115

οσσάτ'. ἐνὶ. 117 D. 118 ἄλλ' ἀποδάσσασθαι ὅσσα πτόλιο ἦδε κέκευθε. 121 fehlt. 122 τί ἡ. 123 D. 124 οὐδέτι μ'. 125 αύτωσ. ἀπο. 126 ἀποπέτρησ. 128 D. 132 D. 133 καταδεξιὸν.

141 D. ὅδ΄. 143 D. 144 τεῖχοσ ὑπὸ. 145 παρασκοπιὴν. ἡνεσσαν μόεντα. 147 ἔνθα δὲ. 148 D. 149 ἀμφι. 151, 52 D. 153 ἔασι. 158 D. 160 γίνεται. 161 D. 162 περι. 164 D. κατα-

τεθνείωτος. 165 περὶ. 166 δ΄ ἔσ πάντες. 168 δ΄. 170 D. 172 ἐ fehlt. 173 περὶ. 175 ἢ έμιν. 183, 84 A. 185 ὅπηι. μὴ δέτ΄. 187 κατουλύμποιο. 190 D. 191 εἴπέρτε. ὑπο. 194 D. 196 μελέεσσι. 197 D. 198 ποτι. 199 — 201 Ο. 200 δ΄ zweimal. 201 ώσ ῥα. 205 ἄλλοισιν f. λαοῖσιν. 208 D. 210 D. ἔν. 212 steht am Rand. 216 Dp. διὰ φίλε. 217 προτινῆασ. 219 ἐστὶ.

ἄμμι. 220 πάθοι. 225 ερισθείσ. 229 D. 230 περί. 232 κορυθαιόλοσ. 236 ὀφθαλμοΐσι. 237 μένουσι. 246 επί. δαμείηι. 247 κερδοσύνηι und darüber σ (κερδοσύνηισ). 249 κορυθαιόλοσ. 250 D. 251 D. περι. 252 ἀνήκε. 254, 55 D. 257 D. δώιηι. 261 συνήμοσύνασ. 265 ούτετι. 266 D. 272 θύιων. 280 ηιείδεισ.

281 μύθων. 282 ὄφράσ. 286 D. 290 ἀφάμαρτε. 291 D. 294 D. 296 ἐνιφρεσί. 297 δ. θάνατον δὲ. 304 D. 307 ὑπο-λαπάρην. 308 D. 309 πεδίον δὲ. 313 κάλυψε. 316 ἀμφι. 318 D. 321 ὅπηι. 322 D. τοῦδε. 324 ἔχουσι. 326 ἐπι. 329

O. 330 δ. ἐπεύξατο. 334 ἐπὶ. 339 παρανηνοί. 342, 43 D. 345 μή δὲ. 346 ἀνήηι. 349 D. 351 D. εἰκέν σ'. 354 D. καταπάντα.
 355 καταθνήσκων. 356 D. γινώσκων. 360 ἐνισκαίῆισι. 362 D.

αϊδου δέ. 363 ανδροτήτα wie Bk. 364 τεθνειώτα. 373 ω.

374 ἐνέπρησεν. 375 D. 378 Dp. 379 D. 382 ὄφρά κ' έτι. 384 η̃ε wie Bk. 385 τί η΄. 386 παρ. 392 ἐπὶ. 393 Ο. ἡιράμεθα. 394 Ο. 396 D. 402 πίλναντο. κονίηισι. 403 δυσμενέεσσι. 411

D. 414 κατακόπρον. 416 κηδόμενόνπερ. 420 τῶιγε. 422 ἔθηκε.

426 ἐμῆισι. 427 τοῦ. 429 ἐπι. 430 τρωιῆισιν. 432 ἀποτεθνηῶτοσ. νύπτάστε. 434 τρωιῆισι. καταπτόλιν. 435 ἔηισθα. 440 D. 441 ἔπασσε. 442 καταδῶμα. 443 ἀμφι. 444 ἐπνοστήσαντι. μάχησ, welches ursprünglich vergessen war, steht hinter ἐπνοστήσαντι, dabei ein Zeichen, welches es auf seine richtige Stelle hinweist. 449 δμοιῆισιν. 451 δέ μοι. 456 πεδίον δέ. 458 ἐπι πληθτύι μέν. 460 ἴσηι. 462 πύργόντε. ἰξεν. 466 ἐκάλυψε. 467 ἐκάπνοσε. 468 ἀποκρατὸσ χέε. 469 τε ἰδὲ wie Bk. 470 χρυσῆ. 471 πορυθαιόλοσ. 476 τρωιῆισιν. 479 ὑπο. 480 D. 482 ὑπο. 483 ἐνιπένθεῖ. 484 αὕτωσ. 487—99 O. 487 ἢν γὰρ δὴ. 489 D. ἀπουρίσσονοιν. 490 τίθησι. 492 D. 494 D. ἐπέσχε. 495 ὑπερώην. ἐδίηκε. 496 D. ἐστυφέλιξε. 498 μετά δαίνυται. 500

γούνασι. 504 ενιμαλαχήι. 505 D. άποπατρόσ. 508 παρανηνοί. 509 επείχε, darüber ην. 510 ένιμεγάροισι. 514 προστρώων.

Ψ.

1 D. 3 επι. 7 D. 8 άσσον. 9 D. 10 τεταρπώμεθα. 13 περινεχρόν. 14 μεταδέσσμ. ὧρσε. 15, 16, 18 D. 19 δόμοισι. 28 καδδ΄ ίζον παρανήτ. 29 D. δ. 30 άμφισιδήρωι. 33 διαφλογόσ. 34 D. πάντηι. άμφι. 37 D. 38 ίξον. 40 άμφι. 43 οῦ μαζῆν. 44 άσσον. 45 ένι. 51 ὑπο. 53 ἐπιέργα. 56 οὐδ΄

έτι. 58 D. κλισίην δέ. 59 έπι. 60 μετα. 61 κλύζεσκον, daneben διχ [ασ]. 63—65 D. 68 στῆι δὰρ ὑπερ. 71 D. θ'ἀπτέμε, ὅτι. 72 με εἴργουσι. 73 με. 74 αὐτωσ. ἀνευρυπυλέσ. 81 ὑπὸ. 84 ἐτράφην περ. 86 ὑμέτερον δ΄. 88 D. 89 ἔνθάμε. 91 D. 92 O. 94 D. τίπτέ μοι. 97 ἀσσον. 103 ω. ράτισ ἐστὶ. εἰναίδαο δόμοισι. 104 D. 106 ἐφειστήκει. 110 ἀμφινέκνν. 111 D. 112 κλισέων. 119 D. 125 καδδ. 127 πάντη. 129 κέλευσε. 130 ζεῦξαί θ' und darüber δ΄. 132 D. 133 μεταδὲ. 134 D. 135 καταεἴνυον, darunter das ὑφέν. 137 ἄίδοσ δέ. 138 ἴκοντο. ὅθί σρισί. 139 D. 155 D. 157 D. μέν ἐστι. 158 ἀπο. 160 D. ταγοί. 163 παραῦθι. 164 ἐκατόμπεδον. 165 ἐν. 169, 71 D. 179 ειναίδαο δόμοισι. 183, 86 D. 189 πεδίον δὲ. 191 περιχρόα.

192 τεθνειώτου. 194 ἀνέμοισι. 195 μορέηι. ὑπίσχετο. 198 τ' ἐσσεύαιτο. 199 μετ' ἀγγελοσ. 202 ἐπὶ. ὀφθαλμοῖσι. 204 ἀνήινατο. 205 αὐθι. 215 ὑπὸ. 220 ἀφυσσάμενοσ, und darüber ο. 221 D. 225 παραπυρχαϊψν. 226 D. 227 μετὰ. ὑπειρ. 229 οἴκον δὲ. 230 καταπόντον, darüber μετα. θ'ύων. 231 ἀπο. 232 ἐπι. 237 καταπυρχαϊψν. 242 ἵπποι τὲ. 244 D. εἰσ ὅκεν. κλεύθωμαι. 245 D. 250 καταπυρχαϊψν. 251 ἐπι. δὲ und darüber τ. 253 χρύσην. 255 θεμείλια δὲ und darüber τ. 256 D. ἀμφι. 257 χεύανδεσ. 259 –61 O. 263 D. 264 δύω καὶ εἰκοσίμετρον. 266 ἐξετέ. 267 D. 269 D. 270 D. ἔθηκε. 273 D. 275 κλισίην δὲ. 276 D. 277 ποσιδάση, am Rand ποσειδάση. 280 D. 281 ὅσ f. ὄ. 283 σφι. 285 κατα. 291 τρωιούσ wie Bk. 294 ὑπο. 295 –97 D. 298 ἔδωκε. 300 ὑπο. ἰχανόωσαν, gebilligt

von G. Herm. zu Aesch. Suppl. 816. 304 D. 307 Dp. εδίδαξεν. 308 τῶ. 309 περι. ελισσέμεν. 310 τῶ. 311 D. 315 μίηφι. 317 ἀνέμοισι. 318 περιγένεται. 320 ἐπι. ελίσσεται. 321 ἀνα-

δρόμον. 327 ὄσόντ. 331 κατατεθνειώτοσ. 332 έπι. 337 D. 345 D. παρέλθοι. 346 άρίονα. 349 ένι. 350 ἕεεπε. 352 έν. 355 δουρὶ κλυτόσ. 358 A.D. 362 οἱ δ΄ ἄρα. 364 D. 365

ύποδέ. 369 τοῖδ΄. 372 D. 374 ἐφ΄ und darüber α. 379 δίφρου. 385 D. 390 ἐνῆικεν. 394 παρατροχόν. 396 τοῖ. 399 ἐν. 400 ἔδηκε. 403 D. 405, 6 O. 407 μὴ δὲ. 408 D. 409 τί ὴ. 411 D. παρανέστορι. 413 D. 418 ἐπιδραμέτην. 429 ἔλαυνε. 431 D. κατ΄ ώμαδίοιο, darunter das ὑφέν. 432 αιζηιὸο. 433 ἐπιδραμέτην. 440 γε φάμεν πεπνύσθαι. 447 ἐπιδραμέτην. 454 D. 456 στῆι. 459 D. 463 οὐπω, darüber ηι. πάντηι. 464 ἀμπεδίον. 465 φύγεν. οὐδὲ δυνάσθη. 466 περιτέρμα. ἐλίζασ.

467 ἐνθά μιν. ἄξαι. 470 διαγινώσκω. 471 Ο. 475 δίενται. 477 οὕτέ τοι. ἐκδέρκεται wie Bk. 478 οὐδέτι σε. 479 Ο. 480 D. αῦται. παροίτεροι. 481 D. μέμηκε. νείκει. ἄλλά τε. 485, 86 D. 487 γνοίηισ. 489 ἐπέεσσι. 490 προτέρωι. 493 ἔσικε. 509 D. 510 ποτι. οὐδέ μάτησεν. 512—14 D. 518 D. 519 ὁπισσώτρου. 521, 23 D. 526 προτέρωι. ἀμφοτέροια. 527 D. τῶ. 531 D. ἐναγῶνι. 533 D. 536 ὤριστοσ, das ω hat ausserdem noch den sp. asper. 538 D. 543, 44 D. 549 ἐστί τοι ἐν. ἔστι δὲ πολύσ χαλκὸσ. 550 δμωιαὶ. 551, 52 D. 561 περι. 562 ἄξιον. 564 ἔνεικε. 565 fehlt. 568 D. χειρὶ. 574 D. 579 οὕτινα φημὶ. 581 Ο. ἐστὶ. 583 ἔχε. 589 τελέθουσι. 591 τῶ.

598 ώσ εἴτε περισταχύεσσιν. 600 ἄραἴσοι. μεταφρεσί. 603, 4 D. 609 τῶ. 610 οἴδε. 620 ὄψηι. 621 D. αύτωσ. 622 ἐνδύσεαι. πόδεσσι. 626 καταμοῖραν. 627 D. οὐδέτι. 630 D. 632 οὕτίσ μοι. 634, 35 D. 638, 42 D. 653 δ. 659 D. ἄσπερ. 661 D. δώιη. 662 κλισίην δὲ φερέσθω. 667 ἄσσον. 668 οῦ φημί. 675 ὑποχεροί. 680 D. 681 δυυρί κλυτόσ ἀμφ' επονεῖτο. 683 D. 687 συν. 692 ὑποφρικὸσ. ἰχθῦσ. 693 μέγα δὲ ἐ κῦμ' ἐκά-λυψεν. 698 μετασφίσιν. 701 δανασῖσι und darüber λασῖσι. 703 ἐνισφίσι. 704 ἔθηκε. 716 ἀναπλευράστε. 718 περι. 721 D. 725, 26 D. 727 καδό' ἔπεσ'. 730 ἀποχθονόσ. 734 κατέρυκε.

735 μη κέτ'. κακοῖσι. 746 εδωκε. 751 λοισθηί ἔθηκε, über dem η steht ausser dem acut noch der circumflex, am Rand λοισθηῖ ἔθηκε. 753 Dp. 756 δ. 757 A.O. 762 παρεκμίτον. 765 καδδ' ἄρα ἐκκεφαλῆσ. 769 καταθυμὸν. 772 A.O. 776 ἐπιπατρόκλωι. 777 ἐν. 782 δ. 791 D. δέμιν φὰσ'. 795 D. 798 καταμὲν. 800 D. 801 ἐναργείσισιν. 802 περι. 805 steht

am Rand. A. ἀλλήλουσ. 806 O. ψαύσει. 810 O. 818 πάντοσε, ίσην. 820 δάφ. 821 ἀκωκήν. 822 D. 824, 25 O. 826 D. 829 πτεάτεσσι. 842 ἔφινγε. 843 A. O. 844 μέν und darüber δή. 845 D. ὅσσόν τισ ἔφιγικε. 846 ἐλισσομένη. 849 ἐπὶ. 850 D. δ. 851 D. καδό. 853 ἐπι. ἔκ. 855 D. 856 οἶκον δέ. 857 D. 863 D. 866 δ. παρπόδα. 870 D. 874 ὑπαὶ. 875 ὑπο. 878 κυανοπρώφοιο. 880 D. 882 ἄειφε. 885 καδδέ. 886 D. 887 εὐφὺ κρείων. 891 D.

Ω .

6-9 Ο. 6 ἀνδιοτῆτά wie Bk. 7 συναυτῶι. ἄλγεα wie Bk. 8 ἀνδιοῦντὲ. 9 καταδάκουον. 10 ἐπι. 13 ὑπειρ. 15 D. 16 περιοῆμα. 17 D. ἐνικλισίηι. 18 D. ἔν. 20 Ο. τεθνειότα. κάλυπτε. 21 Ο. 25-30 Ο. 33 οὐδέποιθ ὑμιν. 38 D. ἐπι. 41 ἐνιστήθεσσι. 45 Ο. ὀνίνησι. 46 D. μένπου τισ. 47 D. 48 μεθέηκε. 53 οἱ καὶ ἡμεῖσ. 54 D. 58 D. 60 θρέψάτε. 61 πηλεῖ. ἀθανάτοισι. 62 τοῖσι. 71-73 Ο. 71 οὐδέπηι ἔστι. 73 νύκτάστε. 74 D. άσσον. 75 ὄφρά. 77 D. 78 D. σάμουτε, darüber οιο. 79 ἐπεστενάχησε. 83 ἐνι. ἀμφι δ ἀρ. 84 ἐνι. 85 ἔμελλε. 86 Ο. 90 τίπτέμε. 92 ὅττίκεν. 96 ἄρά σφι. 97 εἰσ ἀναμάσαι. 100 D. 101 θῆκε. 104 D. οὐλυμπον δὲ. 105 μεταφρεσὶν. 108-110 D. 110 προτιᾶπτω. 111 μετ' όπισθε. 121 D. 122 ἰξεν. 124 D. 127 ὀνόμαζε. 129 ἔδαιε. οὐδέτι. 130-32 Ο. 134 D. σοι φησὶ. 136 παρανηνοῖ. 141 D. μήτηρ

τέ. 143-45 D. 146 ἐπι. 148 μὴ δέ. 150 ἡ δέ. 151 D. πφοτι. 152 μηδέτι, οἰ – μὴ δέτι. 160 ἐξεν. 161 ἀμφι. 163, 64 D. 165 ἐῆισι. 168 ὑπαργείων. 169 παραπρίαμον. 171 μὴ δέτι. 172 D. 174 ὅσ, σεῦ. Der Asteriscus fehlt, steht aber neben dem Scholion des Aristonicus und zwar in ganz aussergewöhn-

licher Form . 175 λύσασθαί σε κέλευσεν. 179 ήδέ, über dem δ steht noch ein κ vgl. 150 mit dem Schol. γο. ηκε. 180 D. προτιάστυ. 181 μηδέτι τοι. 184 D. 186 γὰν ἔστ. 194

ηλθε. 195 έπι. 198 ἀνώγει. 201 ὤιμοι πηι. πάφοσ πεφ. 202

ξαλέ ἐπανθοώπουσ. 205 D. 208 D. οὐδέτι σ΄. 210 A. 212 παρα. 213 ἄντιτα. 215 D. 219 ἐνι. κακὸσ, über dem σ ein ν. 220 γάρτισ μ΄. 221 D. 222 A. 228, 29 D. 231 φάρεα λευκά. ἐπι. 232 D. 235 ἐξέσίην. 236 ἐνιμεγάροισ. 238 αἰθούσσησ.

241 D. ούνεσθ'. ἐδωχε und darüber θη. 244 τεθνειῶτοσ. 251 D. 252 ἐχέλευε. 253 D. 255 ὤιμοι. 256 ούτινα φημὶ. 266 ἐχ. 267 πρωτοπαγέα wie Bk. 268 καδδ'. 272 D. ἐπι. 274

έκαμψαν. 280 έπι. 281 ύψηλοτσι. 282 D. 284 δεξιτευῆφι. 286 όνόμαζε. 290 εύχεο. 291 καταπᾶσαν. 292 ταχύν und darüber τεον. ὅστε οί. 293 Dp. μάλιστα. 294 ὄφράμιν. 298 έπαργείων. 300 τόδ' darüber γ. 304 D. O. 305, 6 D. 311 έστι μάλιστα. 312 ὄφράμιν. 315 D. 318 D. εὐκλήισ. 321 ενιφρεσί. 323 αἰθούσσησ. 326 κέλενε. 328 ώσ εὶ θάνατον δε. 329 πόλεοσ. 330 ποτὶ. 331 D. ξῆ. 332 ν' εσ. 334 μάλιστάτε. 337 D. 338 D. πηλείωνα δ'. 339 D. 340 ύποποσόν. 341, 42 A.

344 ἐθέληι. 346 ἴκανε. 347 αισυητῆρι. 359 ἐπὶ. μέλεσσι. 361 προσέειπε. 362 πῆι. 365 ἔασι. 367 D. 369 ἐπαμύνασθαι und darüber α. 370 D. 373 πηι. 374 ἄλλ' εἴτισ. 381 ἢ έπηι. 383

D. καταλείπετε. 384 ἄριστοσ über ω ausserdem noch der sp. asper. ὅλωλε. 387 ἔξεσσι wie Bk. 391 ἐνι. 394, 95 D. 397 ἔξειμι wie Bk. 398 ὅδ' und darüber γ. 402 περι. 403 οἰδε, darüber γ und auf dem ι noch der acut. 405—504 von zweiter Hand. 408 εἰ ἔτι παρὰ. 409 προύθτηκεν. 413 αὐτωσ. 414 οὐδέ τι οἰ. 417 φανείη. 418 θείσιο. 419 ἐρσήεισ. 425 αἰνὲς

σιμα. 426 ἀθανάτοιο γ'. πάισ. 428 ἐπεμνήσαντο. 429 δὴ καὶ τότε. 434 κέληι σεῖο. πάρεξ ἀχιλῆσσ. 435 πέρι. 436 μἡ τι μοι. 445 ὕπουν ὅρουσε. 453 εἶχε. 454 ἐπιρυήσεσκον. 455 κληἰδα auf dem ι ausserdem noch der acut. 456 ἀχιλεὺσ δ' ἐπιρρήσεσκον. 456 ἀχιλεὺσ δ' ἐπιρρήσεσκον. 469 ἄλτο χαμάζε. 470 καταθύθι. 472 διὰ φίλοσ. 473 τώ. 485 ἔειπε. 489 τισ ἐστὶν. 492 ἀπο τροίηθεν. 494 οὕτινα φημὶ. 512 D. καταδώματ'. 514 O. ἀπο zweimal. 518 καταθυμόν. 522 κατάρ. 525 μροτοῖσι. 526 εἰσί. 527, 28 D. 529 δώιηι. 531 δώιη. ἔθηκε. 532 ἐπιχθόνα. 536 μυρμιδόνεσει. 538 ἔπι. ὅττί οἰ. 542 ἐνιτροίηι. 544, 45 D. 546 τῶ. πλούτωι τὲ. 549 καταθυμόν. 550 Dp. 551 D. 553 μήπω μ' ἐσ. ὄφρά κεν. 554 ἐνικλισίηισιν. 556, 57 O. 557 ἔασασ, das ε hat ausserdem noch den sp. lenis. 559 δὰρ. 560 μὴ κέτι. 561 ἦλθε.

563 δε σε γινώσχω. 565 τλαίηι. 566 D. οὐδε τ'. 567 μετ' δχλίσσειε. 568 τω. 569 ενικλισίηισιν. 570 δ' fehlt. 574 D. 575 τι'. μεταπάτροκλόνγε. 576 ύπο. 577 D. 578 καδδ' επι. 580 καδδ'. 581 δώιη darüber οι. οἶκον δε. 582 δμωιὰσ. 587

δμωταὶ. 588 D. 590 ἐπ darüber α. ἀπηνην. 594, 95 O. 600 φαινομένηταμ. 603 ἐνιμεγαφοισιν. 604, 5 D. 607 καλλιπαφών. 609 ἀπο. 613 D. δάκρυ χέουσα. 614—17 O. 616 ἀχελότον, über dem ω cin ή. 622 κατακόσμον. 624 D. 628 D. 631 δ. 635 ὅφρα καὶ. 636 ὑπογλυκερῶι παυσώμεθα und darüber ταρπ. 637 ὅσο ὑπομλεφάροισιν. 638 ὑποχεροῖν. πάισ. 643 δμωτήται κέλευσε. 644 αἰθούσσηι. 647 μεταχεροῖν. 651 οἴτέ μοι. 652 ἡ θέμισ ἐστί. 653 διανύκτα. 663 ἔξόρεσο. 664 ἐνιμεγάροισ. 665, 66 D. 667 ἀνάγκηι. 668 D. 670 über πολεμον ist ein senkrechter Strich, über τόσσον zwei, über χρόνον drei, somit soll also der Vers lauten σχήσω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον. 671 ἐπικαρπῶι. 672 ἐνι. 676 τῶι δ' ἄρα, am Rand τῶ δε βρ. 682 ὑπερ. 686 δέκεν. 688 γνότη und darüber ω 692 ἔξον. 693 fehlt. 696 ἔλων. 697 νέκυν ἄγον. 699 χρυσῆι. 700 εἰσ ἀναμᾶσα. εἰο ἐνόησεν. 702 λεχέεσσι. 704 D. τρωϊάδεσ. 705 ἐκνοστήσαντι

wie Bk. 707 ένι. 714 προπύλαων. 717 ἄσασθε. δόμον δέ. 721

D. Φρήνουσ εξάρχουσ΄, 723 ἀνδρομάχηι, 724 μεταχεροῖν, 725 καδδ΄ έμε, 726 δέτε, αὖτοπ, 728 ἦδε, 729, 30 D. 733 ἔνθάκεν.

784 προ. 735 D. ἀπο. 740 τῶ. 741 D. 743 Δυήτσκου. 744 οὐ-δέτι μοι. 745 μεμνήμην νύκτάστε. 752, 53 D. 757 D. ἐρσήεισ. μεγάροισι. 760 ὄρινε. 764 D. τροίην δ΄, am Rand ὄφελλ ἀπο-λέσδαι. 765 D. 768 ἐνι. 772 ἐπέεσσι. 774 ἐνι. 775 πεφρίκασι. 776 δὲ στένε. 777 μεταμῦθον. 778 D. Ο. ἄστυ δὲ. 780 D. ἀπο. 783 προάστεσο. 786 δάκρυ χέοντεσ. 787 ἐν. 790 fchlt. 791 κατανυρκαίην. 797 ὕπερθε. 798 μεγάλοισι. 799 πάντηι wie Bk. 802 συναγειρόμενοι und darüber ein α (συναγειράμενοι).

Druck son C. W. Leider in Daymaradt

Thus. 1 241-46

y a orfreio at te, 1684 70 for or byraxote. Enquerionistra ant to find our of tomor no > 600 no of the confined to the town of the total the total the total our of the oblero: lo traboi. et 18 pp. ontro agrigage.

Loretrajo herixenta payo solo Loretra processi. and or Napa Troops perails bill ptar alleli with all

District by Googl

Ούς εφαρ: ή δαινουσ απερκός. Τάς ο σάνος.

πή μεν άς ι εις έχουσα, πολήνεμς εξανόμιχου

αχοριένην οδωνισι μεγούρα δε χερα κοηρν. Where, yet golde out XXX Lange & Dece of golden of war

Flus 1. 352-56

NOV 23 1882 MAR 15 1883

MAR 291887

1.15 1888

file to the

